

វិទ្យាសាស្ត្រ K.2-4 ក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រ

វិទ្យាសាស្ត្រ

រៀនប្រុងប្រយ័ត្ន

ការងាររៀន

สารบัญ

	หน้า
บทชำระวิธีใช้คู่มือ	3
พระคัมภีร์ภักดีกอบุपाल	7
บทที่ 1 พายุกลางทะเล	9
บทที่ 2 เรือตก	19
บทที่ 3 กษัตริย์น้อย	28
บทที่ 4 พระเจ้าทรงรักษาตาให้ยล	38
บทที่ 5 ตั๊กแตนบองคร่ำ	47
บทที่ 6 พระผู้เป่าไฟ	57
บทที่ 7 พระทรงส่ง	66
บทที่ 8 พลไฟร่ำมาทะเล	76
บทที่ 9 เด็กชายขายกล้วย	86
บทที่ 10 เบียงงทะเลพระเมตตา	96
บทที่ 11 ง่อยเดิกันได้	105
บทที่ 12 สามหนุ่มลุยไฟ	112
บทที่ 13 เยธรรมิกรอดตาย	123
เพลงท้ายเล่ม	133

แนะนำวิธีการใช้คู่มือ

คู่มือเล่มนี้ จะช่วยแนะนำวิธีการสอนพระคัมภีร์แก่เด็กวัย 4-5 ขวบ โดยแบ่งการสอนออกเป็น 13 สัปดาห์

ครูควรเตรียมบทเรียนล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เนื่องจากการสอนชั้นอนุบาลจำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนมาก ครูควรจัดเวลาไว้สำหรับการเตรียมบทเรียนโดยเฉพาะ ยิ่งกว่านั้นการที่ครูจะอ่านบทเรียนคร่าวๆ ทั้ง 13 บท จะช่วยให้ครูเห็นภาพนี้และเป้าหมายของบทเรียนชัดเจนขึ้น เป็นประโยชน์กับทั้งชีวิตส่วนตัวของครูและเด็กๆ ในแต่ละบทเรียน เราแบ่งการสอนออกเป็นช่วงๆ ดังนี้

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียน ครูควรมีเวลาพักทักทายเด็กเป็นการส่วนตัว คุยกับเด็กในเรื่องต่างๆ รอบตัวเขา ทั้งนี้ควรให้การสนทนาสอดคล้องกับบทเรียนที่ได้เตรียมมา

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เป็นกิจกรรมที่ครูและเด็กช่วยกันทำก่อนการเล่าเรื่อง เพื่อนำทางให้เด็กเข้าใจเรื่องเล่าได้ดีขึ้น ทั้งยังช่วยให้เด็กจำเรื่องราวต่างๆ และมีการฝึมือของเขาเองกลับไปบ้านด้วย การทำกิจกรรมเป็นการช่วยให้เด็กมีส่วนในเรื่องที่ครูเล่า อันจะทำให้เรื่องนั้นและทำให้บทเรียนในเรื่องนั้นมีผลในชีวิตของเขามากขึ้น

กิจกรรมของทุกๆ บท เป็นสิ่งที่ครูต้องเตรียมมาล่วงหน้า อาจจะต้องใช้เวลาบ้างแต่จะให้ผลทางการสอนพระวาจาของพระเจ้าได้อย่างคุ้มค่า สำหรับคริสตจักรที่ห่างไกลตัวเมือง ครูคงจะต้องลอกลายของกิจกรรมตามจำนวนของเด็ก ซึ่งครูควรหาคนช่วย อาจเป็นอนุชนในคริสตจักรหรือเพื่อนๆ ที่อยากรับใช้พระเจ้าก็ได้ ก็จะทำให้การเตรียมกิจกรรมง่ายขึ้น หลังจากที่ทำกิจกรรมเสร็จ ครูและเด็กควรช่วยกันเก็บของเตรียมตัวสำหรับเวลาน้ำสการ

นมัสการ

ช่วงเวลานมัสการประกอบด้วย

ต้อนรับ ซึ่งเราหมายถึงการต้อนรับเด็กเป็นส่วนรวม เด็กๆจะได้ทักทายกันด้วยการร้องเพลง เช่น “โอิ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” หรือ “ฮึ่มนี้เพื่อเธอ” เป็นต้น

ถวายทรัพย์ การผ่านถวายเป็นการให้เด็กได้เปลี่ยนกันถือถวายเป็นการถวาย ครูควรให้เด็กรู้แนวความคิดของการถวายทรัพย์ง่ายๆ เช่น เป็นคำสั่งของพระเจ้า เป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะถวายเพราะนำไปในพระราชกิจของพระเจ้า

ร้องเพลง เราได้แนะนำเพลงไว้บ้าง แต่ถ้าจะให้เกิดผลเต็มที่ ครูควรหาเพลงอื่นที่สอดคล้องกับบทเรียนของแต่ละอาทิตย์ด้วย สอนเด็กๆ ให้รู้ว่าการร้องเพลงเป็นการยกย่องพระเจ้า พระเจ้าทรงดีพระทัยเมื่อเด็กๆ ร้องเพลงถวายพระองค์ด้วยความจริงใจ

เพลงที่เราแนะนำไว้บางเพลงเป็นเพลงใหม่สำหรับครู เรามีเนื้อเพลงและทำนองรวมทั้งคอร์ดกีตาร์อยู่ด้านหลังของหนังสือคู่มือนี้ ควรทำแผ่นเพลงไว้ให้เด็กโดยให้มีภาพประกอบสวยๆ เด็กในวัยนี้ยังอ่านหนังสือไม่ออกก็จริงแต่จะช่วยให้เด็กมีส่วนในการรับใช้ เช่น ออกมาถือแผ่นเพลง เป็นต้น

อธิษฐาน ในวัยนี้ส่วนใหญ่เป็นการอธิษฐานว่าตามครู ครูควรนำเด็กให้อธิษฐานด้วยคำง่ายๆ สั้นๆ ได้ใจความ ขอให้ครูนำเด็กมาพบพระเยซูด้วยการอธิษฐาน พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเด็กอย่างแน่นอน และพระองค์ทรงสามารถตรัสกับเด็กได้ตามพระทัยของพระองค์ และสิ่งที่ครูจะประหลาดใจก็คือ เด็กๆ มีความเชื่อมาก และสิ่งที่เขาอธิษฐานจะได้รับคำตอบ

เรื่องจากพระคัมภีร์

เวลาเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์เป็นตอนสำคัญพอๆ กับการนมัสการ ครูควรเตรียมตัวมาอย่างดี โดยการอ่านพระคัมภีร์ ตามที่ได้ให้ไว้ก่อนเล่าเรื่อง ครูควรจะได้รับบทเรียนจากพระคำในตอนนั้นก่อนที่ครูจะ

นำไปสอนเด็ก ยิ่งกว่านั้นถ้าครูยังไม่เคยชิน ขอให้ฝึกเล่าเรื่องและฝึกใช้รูปภาพการสอนจริง จะช่วยให้ครู
ได้มีความมั่นใจในการเล่ามากขึ้นและจะเป็นพระพรกับเด็กอย่างแท้จริง

การตอบสนองจากเด็ก

เรามีคำถามทบทวน มีการเล่นหุ่น หรือแสดงละครเพื่อย้ำให้เด็กจดจำและสอนให้เขารู้จักนำเรื่องที่
เขาเรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของเขา นอกจากนั้นจะช่วยให้ประเมินผลได้ว่า เด็กเข้าใจเรื่องที่ครูเล่ามา ได้
มากน้อยเพียงไร

ข้อท่องจำ

การสอนข้อท่องจำนั้น เราได้แนะนำวิธีการสอนและยังมีรูปภาพประกอบข้อท่องจำ เป็นสิ่งที่ครู
ต้องเตรียมมาล่วงหน้าอย่างดีเช่นกัน ครูจำต้องให้เด็กทบทวนข้อท่องจำเสมอตลอดทั้งปี การปลูกฝังพระ
วณะของพระเจ้าไว้ในใจของเด็กนั้น จะช่วยให้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำงานในชีวิตของเขามากขึ้น
เด็กๆเป็นผู้ที่มีความจำดี พระคำที่เขาได้ท่องจะอยู่กับเขาตลอดชีวิต

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

มีเพื่อครูจะได้อ่านเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจากประการณ์ของคริสเตียนให้เด็กฟัง เด็กจะได้รู้ว่าเรื่องเล่าจาก
พระคัมภีร์นั้นเป็นเรื่องจริง เขาสามารถวางใจในพระสัญญาของพระเจ้าได้เสมอ

เลิกชั้นเรียน

เลิกชั้นเรียน เป็นเวลาที่ครูจะอธิษฐานเผื่อเด็ก แจกกิจกรรมและแผ่นแบบฝึกหัด รวมทั้งชวนให้เขา
มาอีกในอาทิตย์ต่อไป

อุปกรณ์การสอน

1. รูปภาพประกอบการเล่าเรื่อง อยู่ในซองใหญ่ซึ่งจะต้องระบายสีก่อนนำไปใช้ ถ้าครูไม่มีเวลามากขอให้หาคนในคริสตจักรช่วย อาจเป็นอนุชนที่สนใจทางศิลปะ หรือเด็กๆที่มีฝีมือดี
2. การระบายสี ควรใช้สีให้สมจริงสมจัง เช่น คน ในรูปที่ 1 และ 2-3-4 ก็ควรใส่เสื้อสีเขียวกันเตรียมแบบเดียวกับรูปประกอบการเล่าเรื่อง แต่ละบทมีวิธีใช้ ต่างกันตามคำแนะนำในคู่มือ
3. แผ่นเพลง ควรทำแผ่นเพลงที่มีตัวหนังสือใหญ่พอสมควร ให้เด็กเห็นชัดเจน ควรทำไว้ล่วงหน้าเช่นกัน
4. แบบฝึกหัด (ซื้อมาพร้อมกับคู่มือสำหรับเด็กคนละ 1 ชุด) ถ้ามีเวลาให้เด็กทำแบบฝึกหัดด้วยกันก่อนที่จะเลิกชั้นเรียน หรือถ้าเวลาไม่พอก็แจกให้เด็กได้กลับไปทำที่บ้านก็ได้ เขาจะได้มีโอกาสทบทวนจากรูปภาพ และข้อท่องจำที่อยู่ในแบบฝึกหัด
5. พระคัมภีร์ เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญที่สุด เด็กๆ ควรเห็นพระคัมภีร์เมื่อครูเล่าเรื่อง เมื่อทบทวนข้อท่องจำให้เด็กรู้ว่า สิ่งที่เขามาเรียนเป็นเรื่องจริงจากพระคำพระเจ้าทั้งสิ้น
6. กระดาษสีต่างๆ ทั้งอ่อนและแข็ง สี กาว กรรไกร ฯลฯ ของเหล่านี้ช่วยให้ครูเตรียมสอนได้รวดเร็วขึ้น ควรมีประจำห้องและประจำตัวเสมอ

สิ่งที่น่าสนใจ

ครูควรใช้เวลาอ่านคู่มือนี้คร่าวๆเสียก่อน มีอุปกรณ์ชิ้นใดที่ครูสามารถทำได้และมีเวลาพอก็เตรียมตัวไว้ล่วงหน้าเลยเป็นการประหยัดเวลาในอนาคต ครูอาจจะนัดเพื่อนๆในคริสตจักรมาช่วยทำให้เสร็จภายในวันสองวัน

ถ้าครูเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมเช่นนี้ เมื่อถึงเวลาเตรียมตัวก่อนสอน ครูจะได้สนใจเตรียมตัวสำหรับเวลาการน้สการ และเวลาเล่าเรื่อง ได้มากขึ้นและที่สำคัญคือ จะมีเวลาที่จะอธิบายเพื่อเด็กมากขึ้น

พระคัมภีร์ กับเด็กอนุบาล

ครูมีเป้าหมายอย่างไรในการสอนเด็กชั้นอนุบาล? ครูบางคนคิดว่า เด็กวัยนี้เล็กเกินไป ที่จะเรียนรู้เรื่องต่างๆ ดังนั้นครูจึงไม่มีเป้าหมายในการสอนครูบางคนมีเป้าหมายในการสอนที่ไม่เหมาะกับเด็กวัยนี้เสียด้วย

เป้าหมายการสอนเด็กชั้นอนุบาล ไม่ใช่เป็นการสร้างความเจริญฝ่ายจิตวิญญาณ หรือเป็นการสร้างให้เขาเป็นคนดี หรือเป็นคริสเตียน ถ้าเด็กยังมีได้บังเกิดใหม่ มันจะเป็นการยากที่จะสอนให้เขามีชีวิตคริสเตียนที่ดี เพราะถ้าไม่มีการเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณก็จะไม่มีการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ

พระเยซูตรัสว่า พระองค์เสด็จมาเพื่อเราทั้งหลายจะได้ชีวิต เป็นชีวิตที่ครบบริบูรณ์ ดังนั้นเป้าหมายของการสอนเด็กในวัยนี้ คือ การที่เราจะเตรียมเขาในการมองโลกอย่างถูกต้องและช่วยให้เขาสามารถรับชีวิตฝ่ายวิญญาณ ที่พระเยซูทรงกล่าวถึงนั้น แล้วเราจะเตรียมชีวิตน้อยๆ ให้พร้อมสำหรับการบังเกิดใหม่ได้อย่างไร? หลัก 3 ประการดังต่อไปนี้ จะช่วยให้ครูบรรลุถึงเป้าหมายนั้น

1. จงจำไว้ว่า เราบังเกิดใหม่โดยพระคำของพระเจ้า (1 เปโตร 1:23) ดังนั้น ครูจะต้องสอนพระคำของพระเจ้า จะต้องให้เด็กได้รู้จักความจริง และเนื้อหาต่างๆ ในพระคัมภีร์ คำสอนที่เหมาะสมที่สุดมิใช่การสอนเกี่ยวกับศีลธรรมจริยธรรม แต่ครูควรสอนเรื่องพระเจ้าว่า พระองค์คือใคร? พระองค์ทรงทำอะไรบ้าง? ครูควรตั้งเป้าหมายที่จะให้เด็กเรียนรู้จักโลก ตัวเอง และพระคริสต์ ด้วยพื้นฐานที่มาจากพระคัมภีร์

การที่ครูบอกเด็กว่า “หนูต้องเป็นเด็กดี แล้วพระเจ้าจึงจะรัก” เป็นสิ่งที่ไม่ได้ช่วยให้เด็กมองโลกอย่างถูกต้อง จงให้คำสอนเรื่องต่างๆที่ครูสอน อยู่บนรากฐานแห่งพระคำของพระเจ้า จำไว้ว่าการสอนชั้น

นี่เป็นงานสอนให้เด็กมองโลกอย่างถูกต้อง อันจะติดตัวไปตลอดชีวิตของเขา เมื่อครูมีเป้าหมายที่ถูกต้อง พระวิญญาณจะทรงมีโอกาสดูแล ช่วยเด็กให้รู้ถึงความจริงและทรงนำมาถึงความรอดได้

2. หนุนใจ ชักชวนให้เด็กตอบสนองพระคำของพระเจ้า เด็กอนุบาล สามารถตอบสนองต่อพระวจนะของพระเจ้าได้แล้ว เด็กที่รู้ว่าพระเจ้าทรงมองดูเขาอยู่เสมอ จะรู้ว่าเขาควรทำสิ่งใดเมื่ออยู่ห่างจากสายตาผู้ใหญ่ หรือเมื่อเขาถูกทดลองให้ทำผิด รู้จักแบ่งปันช่วยเหลือ อย่างไรก็ตามครูจะต้องรู้ว่า เด็กไม่สามารถเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้โดยการกระทำดีของเขา จนกว่าเขาจะได้รับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด เพราะก่อนที่ผู้ใหญ่หรือเด็กคนใดคนหนึ่งเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้ เขาต้องต้อนรับพระองค์ไว้ในใจเสียก่อน สิ่งที่ครูจะต้องเน้นในการเรียนการสอนคือ การหนุนใจชักชวนให้เด็กอยากจะทำตามพระคำพระเจ้า นี่เป็นการสร้างแบบแผนของชีวิต ที่ตอบสนองพระคำของพระเจ้า นี่จะเป็นการช่วยให้เขาตอบสนองต่อความรอดที่พระเจ้าประทาน

3. สอนพระคำให้เกิดผล นี่หมายความว่า ครูจะต้องสอนพระคำของพระเจ้าให้เหมาะสมกับวัยเด็ก เพื่อจะได้เรียนจริงๆ มิใช่ฟังเรื่องที่เขาไม่เข้าใจทุกอาทิตย์ เราสามารถใช้วิธีสอนได้หลายแบบอันจะช่วยให้เกิดความสนุกในการเรียนเช่น การเล่นเกม การเล่นหุ่น กิจกรรมอื่นๆ เป็นต้น แต่ละอาทิตย์ครูควรมีเป้าหมายที่จะสอนความจริง จากพระคัมภีร์เพียง 1 หัวข้อ และเป้าหมายอันสำคัญที่อยู่เบื้องหลังก็คือ การสอนให้เด็กเข้าใจเรื่องในพระคัมภีร์ จนเขาสามารถรับเอาเรื่องราวประเสริฐของพระเยซูคริสต์

บทที่ 1

พายุกลางทะเล

ข้อพระคัมภีร์	มาระโก 4:35-40
ข้อท่องจำ	“พระเจ้าทรงรักษาชีวิตของท่าน” สดุดี 121:7
เป้าหมายบทเรียน	1. เพื่อสอนให้เด็กรู้ว่า พระเจ้าทรงห่วงใยเขาเสมอ 2. ให้เขารู้จักที่จะวางใจพระเจ้าแม้อยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก 3. ให้เขาอธิษฐานเมื่ออยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก
อุปกรณ์การสอน	พระคัมภีร์ ภาพแผ่น แบบฝึกหัด ข้อท่องจำ แผ่นเพลง กระดาษขาว กระดาษสี กาว สี

แนวความคิดสำหรับครู

เด็กส่วนใหญ่กลัวฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และพายุฝน ที่จริงบางครั้งผู้ใหญ่เองก็ยังคงกลัว วันนี้เป็นโอกาส ที่ครูจะสอนให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเขา และจะทรงพิทักษ์รักษาเขาไว้เสมอ ให้ครูพูดถึงพายุทางบวกว่า เป็นส่วนหนึ่งในธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้าง และพระเจ้าคือผู้ควบคุมพายุนั้น ครูอาจชี้ให้เด็กเห็นว่าการมีฝนตกช่วยให้ต้นไม้เจริญงอกงามช่วยให้อากาศเย็นชื่นใจ

เรื่องจากพระคัมภีร์ในวันนี้เล่าถึงสาวกในวันที่ต้องเผชิญกับพายุใหญ่กลางทะเล เขากลัวมาก แต่ในวันนี้เขาไม่ควรที่จะกลัวเพราะมีพระเยซูอยู่บนเรือกับเขา เด็กๆ ได้เห็นฤทธิ์อำนาจของพระเยซูที่มีเหนือพายุ...

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียน ให้ครูทักทายเขาเป็นการส่วนตัว ถ้ามีปัญหว่าเด็กมาสายหลายคน ควรหันุนใจผู้ปกครองนำเด็กมาทันเวลาเรียน เพื่อเด็กจะได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มที่

กิจกรรมลู่บทเรียน

อุปกรณ์ กระดาษขาว 7X10 นิ้ว กระดาษสี 6X7.5 นิ้ว กาว สี

วิธีทำ ครูสอนให้เด็กพับกระดาษสีเป็นรูปเรือตามคำแนะนำท้ายบท เสร็จแล้วให้ระบายสีลงบนกระดาษขาวเป็นรูปน้ำ ท้องฟ้าและเรือ มีฝนตกและฟ้าแลบ ตีครูปเรือลงไป เขียนว่า “พระเจ้าจะทรงรักษาชีวิตของท่าน” เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ให้ครูและเด็กช่วยกันเก็บของ เตรียมตัวนมัสการ

นมัสการ

ต้อนรับ กล่าวต้อนรับเด็ก ร้องเพลง “สบายดีหรือ”

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี” ขณะที่เด็กคนหนึ่งถือธงถวาย ครูควรถวายในชั้นเรียน ด้วยเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กๆ

- ร้องเพลง**
1. พระหัตถ์พระเจ้ากุมโลก
 2. พระเจ้ารักคุณและฉัน
 3. พระเยซูอยู่ในเรือ

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษาเด็กทุกคนในวันนี้ ขอทรงช่วยให้เด็กๆ มีความเชื่อมั่นคงไว้วางใจพระเจ้า ให้เขารู้ว่าพระองค์สถิตอยู่ด้วยเสมอ

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ ชอบฝนตกเบาๆ ไหม? ...ทำไม? แล้วเด็กๆชอบฝนตกหนักไหม?... ทำไม?... ใครชอบพายูฝนฟ้าคะนองบ้าง?... เมื่อฟ้าร้องเสียงดังและเมื่อฟ้าผ่า เราหลายคนรู้สึกกลัว แต่สิ่งเหล่านี้เป็นของพระเจ้า... พระเจ้าทรงคุ้มครองเราไว้เมื่อเราวางใจพระเจ้า เราไม่ต้องกลัว

เปิดพระคัมภีร์ มาระโก 4:35-40

วันหนึ่ง หลังจากที่พระเยซูทรงสอนประชาชนมาตั้งแต่เช้าจนเย็น พระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยมาก เวลากลางวันอากาศร้อนจึงทำให้รู้สึกอ่อนเพลียได้ง่าย เมื่อประชาชนลาพระองค์ไปแล้ว พระเยซูก็ตรัสกับสาวกว่า “ให้เราลงเรือข้ามไปยังฝั่งโน้นกันเถิด” สาวกเห็นด้วย พวกเขาเตรียมเรือและพระเยซูก็ลงเรือไป (แสดงภาพ 1-1) การที่พระเยซูทรงเหน็ดเหนื่อยนั้น ทำให้พระองค์บรรทมหลับไปทันที

สาวกทุกคนรู้สึกโล่งใจที่เขาได้เริ่มออกเดินทางกันเสียที ทุกๆวัน พระเยซูจะทำงานหนักมาก ทำให้สาวกพลอยเหนื่อยไปด้วย พวกเขาคิดว่าคราวนี้แหละจะได้นอนนานหน่อย... คนที่มีหน้าที่พายเรือก็พายไป

คนอื่นก็นั่งคุยกันเบาๆ ลมก็พัดมาเย็นสบาย เอ...เมื่อก็ครูบอกว่า พระเยซูทรงทำอะไร?...ใช่แล้ว พระองค์ ทรงหลับสนิทไม่คุยกับใครเลย ทั้งเรื่องของพระเยซูและเรื่องอื่นๆ ที่ตามมาด้วยก็ต่างลอยล้าไปเรื่อยๆ นี่ เป็นเวลาอันแสนสบายสำหรับทุกคน

แต่ทันใดนั่นเอง! (ครูทำเสียงตื่นตื่น) ได้มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น นั่นคือ (แสดงภาพ 1-2) ท้องฟ้าที่แจ่มใสกลายเป็นมืดครึ้ม มีเมฆมืดลอยมาเต็มไปหมด ลมที่พัดอยู่เบาๆ ก็พัดแรงขึ้น มีคลื่นใหญ่ เกิดขึ้น เสียงคลื่นซัดสาดดังน่ากลัว คลื่นใหญ่มาปะทะเรือ ลมก็พัดแรง ทำให้เรือโคลงเคลง อะไรกันนั่น ! น้ำเข้ามาในเรือมากมาย

“เร็วๆ ช่วยกันวิดน้ำออกจากเรือ” คนหนึ่งตะโกน สวาททุกคนช่วยกันวิดน้ำออกจากเรือ แต่ก็ไม่ได้ช่วยอะไรมาก เพราะยังมีน้ำที่ซัดสาดเข้ามาในเรืออีก ถ้าเป็นอย่างนี้ เรือต้องจมแน่ๆ นอกจากคลื่นที่ซัดเข้ามาในเรือแล้ว ยังมีฝนตกหนักอีก พวกสวาทตกใจมาก

“ตายแน่! ...คราวนี้” คนหนึ่งร้องด้วยความกลัว “ไปซิ ไปปลุกพระเยซูขึ้นมา!” อีกคนสั่ง “คูสิ... พระองค์ยังนอนหลับสบายอยู่ท้ายเรือ” “ใช่แล้ว...ปลุกพระเยซูดีกว่า” เขาไปเขย่าตัวพระองค์ “อาจารย์ เจ้าข้าๆ ...ตื่นเถอะ กรุณาตื่นเถอะ! เรือของเราจะจมอยู่แล้ว พระองค์ไม่ทรงห่วงเราเลย...ช่วยเราด้วย”

เด็กๆ คิดอย่างไร?... พระเยซูทรงเป็นห่วงเราไหม? แน่นอน ...พระองค์ทรงเป็นห่วงเรามาก พระเยซูตื่น ทรงมองคุ๊ฟนและคลื่นที่ซัดสาด พระองค์ได้ยินเสียงลมพัดรอบๆพระองค์ แต่พระองค์ ไม่กลัว เหมือนอย่างที่เรากลัว พระองค์ทรงหันมายังสวาทที่กำลังกลัวจนตัวสั่น สวาทแล้ว..เหมือนกับเด็กๆ อาจรู้สึกกลัว แต่ถ้าเรากลัวเราต้องอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรากล้าหาญอย่างพระเยซู

(แสดงภาพ 1-3) พระเยซูก็ขึ้นขึ้น ทรงสั่งทะเลและพายุนั้นว่า “จงสงบเงียบเถิด” (ครูทำเสียงหนักแน่น) ทันใดนั่นเอง ลมที่พัดแรงก็สงบลง คลื่นที่ซัดเข้ามาในเรือก็หยุดด้วย สวาทมองหน้ากันอย่าง ประประหลาดใจ ท้องฟ้าเริ่มแจ่มใสอีกครั้งหนึ่ง มีเมฆขาวๆลอยมาอย่างสงบนุ่มนวล เหมือนอย่างตอนที่ เขาหลงเรือมา เขาต่างดีใจที่พายุได้สงบลง เขาขอบคุณพระเจ้า พระเยซูตรัสถามเขาว่า “ทำไมต้องกลัวด้วย? เจ้าไม่มีความเชื่อเลยหรือ?” เหล่าสวาทต่างก้มหน้าด้วยความละอายใจ เขาลืมไปว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเขาเสมอ

การตอบสนอง

ให้เด็กนั่งบนเสื่อหรือเก้าอี้ โดยสมมติว่าเป็นเรือ ให้เด็กอีกพวกหนึ่งทำเสียงลมพายุ ทำเสียง วิว! วิว! โดยป้อนปาก และทำเสียงคลื่นด้วยการตบมือ หรือร้องโครมๆ เด็กๆที่อยู่ในเรื่องก็เอนตัวไปมา ให้ครูถามว่า “กลัวไหม?” “ใครอยู่กับเราเมื่อเราพบอันตราย?” “เมื่อพระเยซูตรัสสั่งให้ลมสงบมีอะไรเกิดขึ้น?”

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำในวันนี้คือ “พระเจ้าจะทรงรักษาชีวิตของท่าน” สดุดี 121:7

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

นานมาแล้วครอบครัวหนึ่งได้เดินทางไปยังประเทศจีนด้วยเรือสำเภา ซึ่งเป็นเรือที่ใหญ่มาก ลูกสองคนพี่น้องตื่นตื่นสนุกสนานกันมากที่ได้เดินทางเช่นนี้ เขาได้ปีนเสาเรือเล่นกันอย่างสนุกสนาน บางวันเขาเห็นปลาตัวใหญ่ว่ายน้ำมาใกล้เรือ บางครั้งก็เห็นปลาเป็นฝูงกระโดดขึ้นมาจากท้องทะเล ดูสวยงามยิ่งนัก

ทุกคนในครอบครัวรักพระเจ้ามาก คุณพ่อคุณแม่ และลูกทั้งสองจะอธิษฐานอ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน ลูกๆก็จะท่องพระคัมภีร์ทุกวัน เขาทูลขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้เขาปลอดภัยเสมอ แต่แล้วคืนหนึ่ง...มีคลื่นลมแรงฝนตกหนัก เด็กๆตกใจกลัวและร้องไห้ เพราะกลัวว่าเรือจะล่ม เขาเห็นคลื่นใหญ่ซัดเข้ามาในเรือ เด็กๆกลัวว่า ถ้าเขาตกน้ำปลาจะมากินเขาแน่ๆ คุณพ่อคุณแม่กล่าวว่า “อย่ากลัวเลย จำได้ไหมว่า พระเยซูทรงมีฤทธิ์เหนือพายุฝน เช่นนี้ ให้เราอธิษฐานด้วยกันเถอะ” ดังนั้นทั้งสี่จึงคุกเข่าอธิษฐาน ...

รู้ไหมว่า...ไม่นานนัก คลื่นพายุร้ายแรง ฝนที่ตกหนักได้สงบลง ทุกคนในเรือได้ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษาเขาให้ปลอดภัย

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู” อธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกกิจกรรม และไปปลิวให้เด็ก

เพลงพระหัตถ์พระเจ้าคุ้มครองโลก

1. พระหัตถ์พระเจ้าทรงคุ้มครองโลกด้วยความรัก (3 ครั้ง)

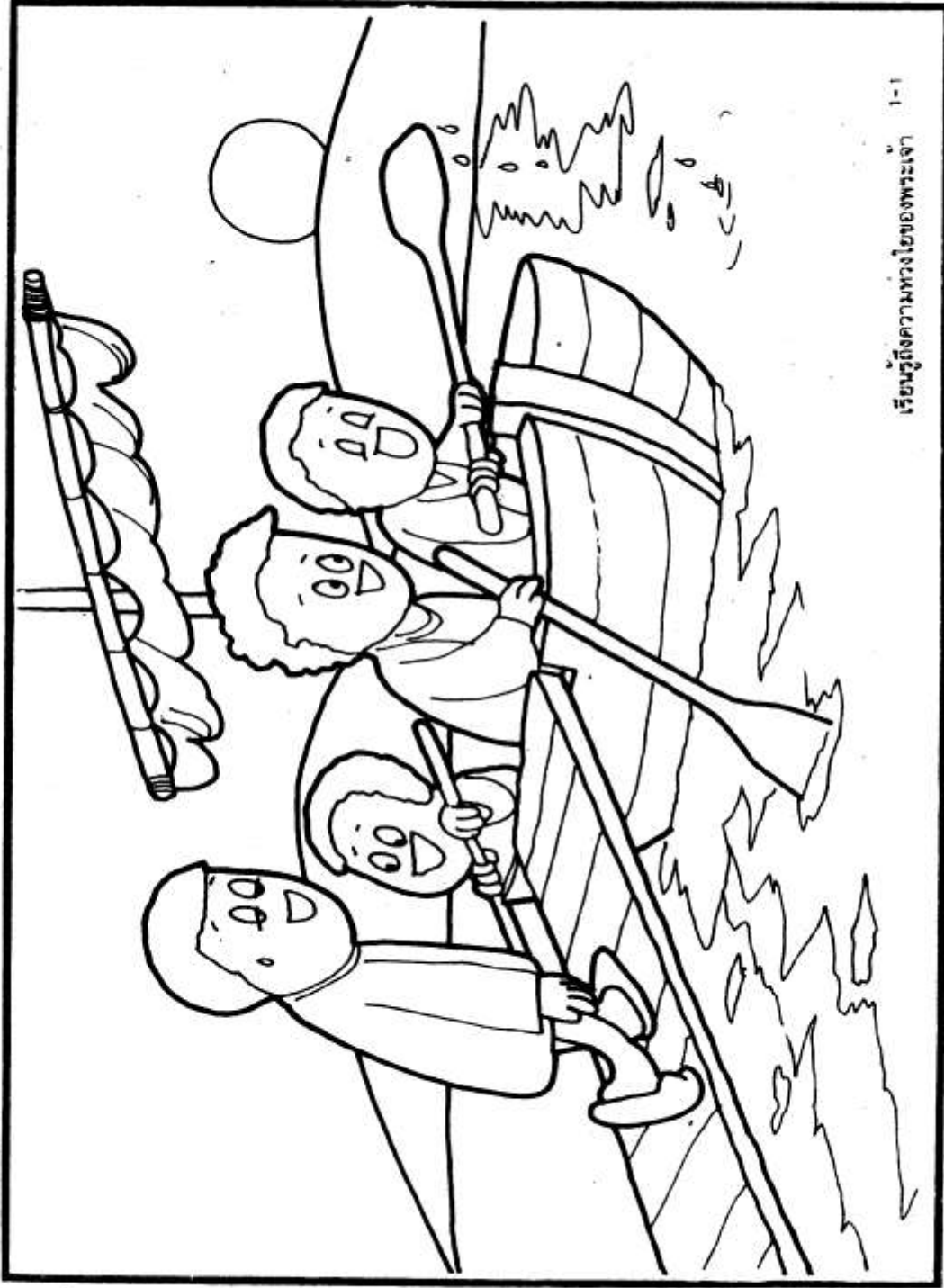
พระองค์ทรงคุ้มครองโลกด้วยความรัก

2. พายุและฝนก็อยู่ในพระหัตถ์ (3 ครั้ง)

พระองค์ทรงคุ้มครองโลกด้วยความรัก

3. พระองค์ทรงรักและเอ็นดูเด็กเล็กๆ (3 ครั้ง)

พระองค์ทรงคุ้มครองโลกด้วยความรัก

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า 1-1

K.2-4

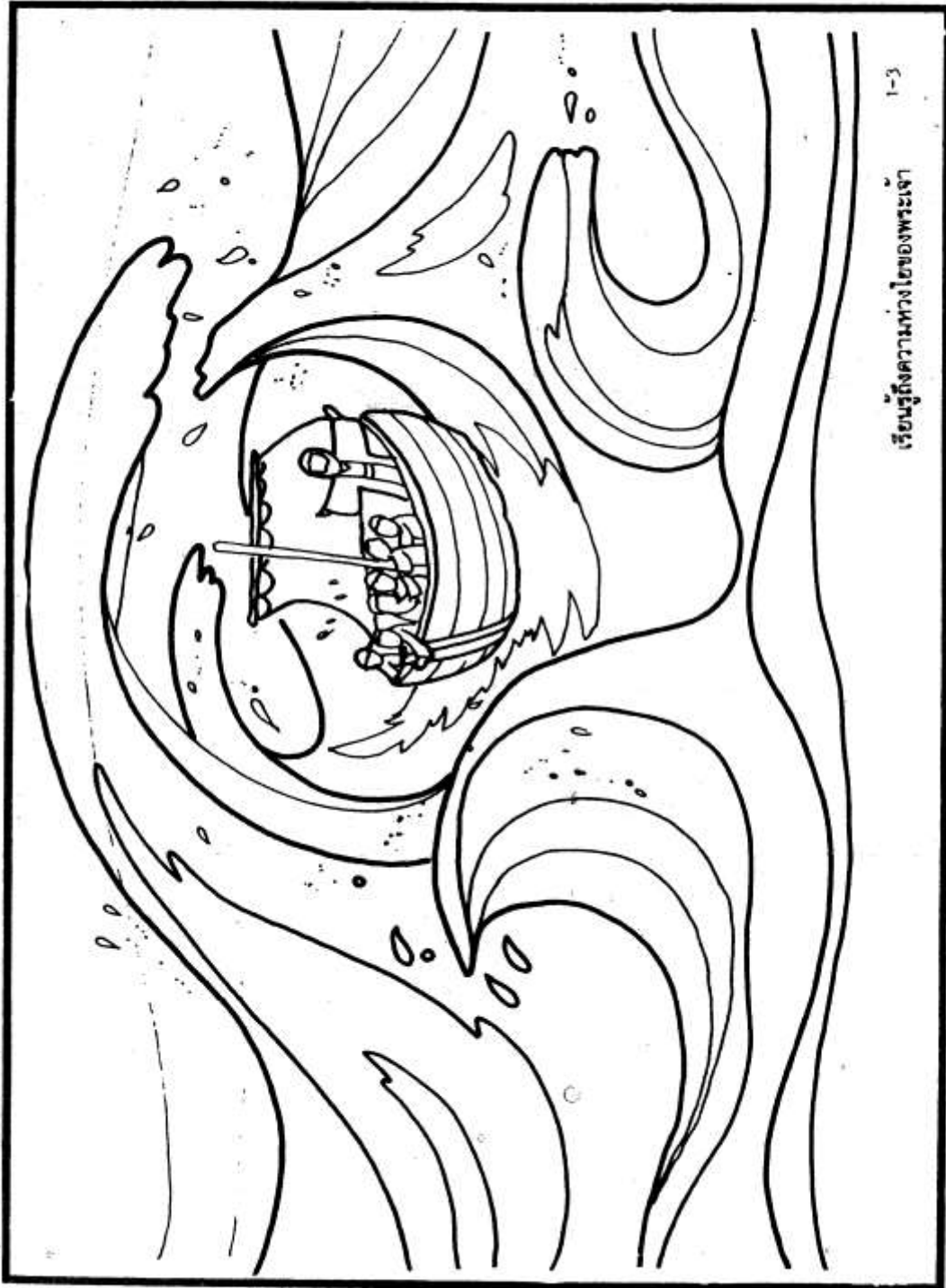

เรียนรู้ถึงความทงโยของพระเจ้า

1-2

๒๓

K.2-4

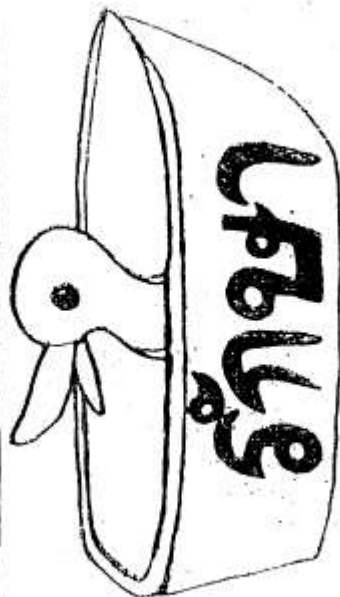

เรียนรู้ถึงความหมายของพระเจ็ด 1-3

K-2-4

ชื่อห้องจำ บทที่ 1

เขียนถึงถึงความห่วงใยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 2

เรือแตก

ข้อพระคัมภีร์	กิจการ 27:1-44
ข้อท่องจำ	“พระเจ้าทรงรักษาคคนที่รักพระองค์” สดุดี 145:20
เป้าหมายบทเรียน	1. เพื่อสอนให้เด็กรู้ว่า พระเจ้าอยู่ด้วย เมื่อเกิดความทุกข์ยากลำบาก 2. ให้เขาารู้จักที่จะวางใจพระเจ้าเมื่อเกิดความทุกข์ยากลำบาก 3. ให้เขาเป็นพยาน หรือพูดถึงความช่วยเหลือของพระเจ้าในชีวิตของเขา
อุปกรณ์การสอน	พระคัมภีร์ ภาพแผ่น แบบฝึกหัด ข้อท่องจำ แผ่นเพลง ถูกระดาษสีน้ำตาล สีกรรไกร หนังสาย

แนวความคิดสำหรับครู

บทเรียนในวันนี้ จะช่วยเน้นสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วครั้งก่อน เด็กจะได้เห็นความยากลำบากที่เกิดขึ้นกับท่านเปาโล เขาจะรู้ว่าคนที่รักพระเจ้าก็ประสบความทุกข์ยากลำบากได้เหมือนกับคนอื่นๆ แต่เราต่างจากคนอื่นตรงที่ว่า เรามีพระเจ้าผู้ทรงรักและห่วงใยเราเสมอ และเราต้องวางใจในพระเจ้าด้วย

ความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นในชีวิตของทุกคน ไม่ว่าจะเป็เด็กหรือผู้ใหญ่ จะก่อให้เกิดผลในทางใดทางหนึ่ง นั่นคือเขาอาจรู้สึกขมขื่นใจ เกิดความสงสัยพระเจ้า แต่อีกด้านหนึ่งก็คือเขาอาจจะได้วางใจในพระเจ้ามากขึ้น และได้สำนึกในพระคุณของพระเจ้า ที่ทรงให้เขาผ่านความยากลำบากนั้นมาได้ ฉะนั้น การปลุกฝังการไว้วางใจพระเจ้ามาตั้งแต่เด็กจะช่วยให้เขาเติบโตในพระองค์ ช่วยให้เขาวางใจมนพระองค์เสมอ ไม่ว่าจะเกิดเหตุทุกข์ยากอย่างไร ยิ่งกว่านั้นเขาจะเติบโตไปกับพระเจ้าอย่างเป็นปกติ และไม่เกิดความสงสัยพระเจ้า

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับเด็กแต่ละคนเป็นการส่วนตัว เด็กบางคนมาสาย ทำให้ครูไม่มีโอกาสได้คุยกับเขา ก็ขอให้หาโอกาสคุยกับเขาเป็นการส่วนตัวบ้าง ในช่วงทำกิจกรรมหรือเลิกชั้นเรียน

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ ลูกกระดาษที่มีก้อนดุง (หากยังหาไม่ได้ให้พับตามคำแนะนำท้ายบท) กรรไกร สี หนังกวาง
วิธีทำ แจกดุงให้เด็กคนละใบ ให้เขาวาดรูปตาใหญ่ๆของปลาหมึกยักษ์ ตัดปากดุงให้เป็นรีว แล้วใช้หนังกวางรัดจะดูเหมือนปลาหมึกยักษ์ บอกเด็กๆว่า ปลาหมึกอยู่ในทะเล บางครั้งหากมีพายุเรือล่มกลางทะเล เราอาจพบปลาหมึกยักษ์ได้

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” ครูแนะนำเพื่อนใหม่

ถวายทรัพย์ เราถวายทรัพย์แด่พระเจ้าด้วยกัน แสดงว่าเรารักพระองค์ ร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี”

ร้องเพลง

1. พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน
2. พระเจ้าเป็นความรัก
3. พระเยซูอยู่ในเรือ
4. ฉันมีพระเยซู ฉันจะไม่หวั่นไหว

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงนำเด็กๆ มานมัสการพระองค์ ขอบพระคุณที่ทรงรักเราและอยู่กับเราเสมอ อธิษฐานเพื่อเด็กที่ป่วยและขาดเรียน

เรื่องจากพระคัมภีร์

บางครั้งมีอันตรายเกิดขึ้นกับเรา แต่พระเจ้าทรงรักษาเรา พระองค์ไม่ทอดทิ้งเรา ลองคิดดูซิว่า หากหมาหรือแมวของเราถูกรถชน เราจะทิ้งให้มันนอนเจ็บกลางถนนหรือไม่? ไม่เลย... เราจะพามันกลับบ้าน และดูแลรักษามันจนกว่ามันจะหาย พระเจ้าทรงรักและทรงห่วงใยเรายิ่งกว่านั้นมากนัก

เปิดพระคัมภีร์กิจการ 27:1-44

ท่านเปาโลเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่ขยันขันแข็ง เขาเดินทางไปในที่ต่างๆ เพื่อประกาศให้คนทั้งหลาย ได้รู้ว่าพระเยซูทรงรักเขาทรงตายบนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปเขา หลายคนได้ฟังก็กลับใจมาเชื่อฟังในพระเยซู

วันหนึ่ง เปาโลต้องเดินทางไปยังประเทศที่ไกลแสนไกล ท่านไม่ได้เดินทางไป ท่านไม่ได้ขี่ม้าไป แต่ต้องข้ามทะเลไป สมัยนั้นก็ยังไม่มีการบินเสียด้วย เด็กๆคิดว่าต้องเดินทางอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ) ใช่แล้ว ท่านต้องขึ้นเรือใหญ่ไปและบนเรือใหญ่นั้นมีคนโดยสารไปมากมายทีเดียว เมื่อเริ่มออกเดินทางทุกคนก็คิดว่าจะไปถึงจุดหมายปลายทางตามกำหนด เพราะท้องฟ้าแจ่มใส อากาศสดชื่น คงไม่มีปัญหาอะไรแน่นอน “ลูซิ” คนหนึ่งพูด “ท้องฟ้าแจ่มใสคลื่นลมก็สงบ เรากงเดินทางสบายฝนคราวนี้” ส่วนท่านเปาโลยืนอยู่บนคาค้ำเรือท่านขอบคุณพระเจ้าสำหรับท้องฟ้าและทะเลที่สวยงาม ท่านดีใจที่พระเจ้าอยู่ด้วยเสมอไม่ว่าจะสุขสบายหรือทุกข์ยาก

เรือได้แล่นอยู่ในทะเลเป็นเวลาหลายวัน บางครั้งก็ต้องแล่นทวนลมทำให้การเดินทางช้าลงไปบ้าง แต่ก็สามารถไปได้เรื่อยๆ บางครั้งก็แล่นกลางทะเล บางครั้งก็แล่นเลียบชายฝั่ง ทำให้ผู้โดยสารได้เห็นสิ่งสวยงามมากมาย

ในวันหนึ่ง มีลมทางทิศใต้พัดมาเบาๆ ทุกคนรู้สึกชื่นใจที่มีลมพัดมาเย็นสบาย (แสดงภาพ 2-1) แต่... เมื่อแล่นเรือไปเรื่อยๆ ก็เกิดพายุมาอีกทางเป็นพายุใหญ่ เสียงของพายุดังน่ากลัว วู้! วู้! ทำให้เกิดคลื่นสูงใหญ่ในทะเลท้องฟ้าคูมิดมัวไปหมด ลมพัดเรือโคลงเคลงไปทางโน้นที ทางนี้ที บางครั้งเรือหมุนรอบเลย คลื่นซัดเสาเข้ามาในเรือทุกคนต้องช่วยกันวิดน้ำออกจากเรืออย่างรีบเร่ง...

“เฮ้...ให้เราช่วยกันตักน้ำออกเร็วๆ อย่าชักช้า เดี่ยวเรือจะล่ม” (ครูและเด็กทำท่าวิดน้ำออกจากเรือ) ลมพายุ...พัดอยู่หลายวัน ผู้โดยสารทุกคนก็ตกใจกลัว คิดว่าพวกเขาต้องตายอย่างแน่นอน เขาจะทำการอย่างไรกันดีนะ? ไม่เห็นแสงอาทิตย์ แสงจันทร์ และแสงดาวมาหลายวันแล้ว ท้องฟ้ามืดไปหมด ดังนั้นกับตันเรือจึงสั่งให้ขนของหนักๆ ทิ้งไปหมด เพราะจะช่วยทำให้เรือเบาขึ้นปลอดภัยกว่าเรือที่หนัก

พายุยังพัดติดต่อกันหลายวันแต่เรือก็ยังไม่จม (แสดงภาพ 2-2) พระเจ้าทรงปกป้องท่านเปาโลไว้ คนโดยสารคนอื่นๆรู้สึกสิ้นหวัง เขาอดอาหารมาหลายวันแล้วด้วย เขาคิดว่าวันหนึ่งเรือต้องจมแน่ๆ คนเดียวที่กล้าหาญในเรื่องนั้นคือท่านเปาโล ท่านรู้ว่าพระเจ้าจะทรงรักษาคนที่รักพระองค์ไว้ถึงแม้เหตุการณ์ต่างๆจะดูน่ากลัว ท่านก็อธิษฐานต่อพระเจ้า โดยเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงช่วย และพระเจ้าได้ส่งทูตสวรรค์มาหาท่านเปาโลและกล่าวว่า “อย่ากลัวเลย...และทุกคนในเรื่องจะรอดตาย” เปาโลได้เล่าเรื่องนี้ให้ทุกคนในเรื่องฟัง ทำให้ต่างก็สบายใจขึ้น เขาวางใจว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของท่านเปาโลจะช่วยเขาแน่ๆ

ไม่นานนัก เรือก็มาใกล้ฝั่งทะเลแห่งหนึ่ง ทำให้เรือเกยตื้นหัวเรือติดแน่นที่ดิน คลื่นลมแรงจัดทำให้เรือแตกออกเป็นเสี่ยงๆ ดังนั้นหลายคนจึงว่ายน้ำไปถึงฝั่งได้ บางคนว่ายน้ำไม่เป็นก็เกาะไม้กระดานเรือลอยมาถึงฝั่ง (แสดงภาพ 2-3) ในที่สุดทุกคนก็มาถึงฝั่งโดยปลอดภัย เขารอดตายอย่างที่ทูตของพระเจ้าได้บอกท่านเปาโลไว้ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงช่วยเหลือเขาไม่เว้นสักคน เขาขอบคุณพระองค์ที่สุดที่ทรงช่วยให้เขาปลอดภัย

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กๆ ดูรูปอีกครั้งและช่วยกันเล่าเรื่องทบทวน นอกจากนั้นหากครูและเด็กๆคนไหนมีประสบการณ์การช่วยเหลือของพระเจื่อก็ควรเป็นพยานด้วย

ข้อท่องจำ : ให้ครูอ่านจากสดุดี 145:20 ว่า “พระเจ้าทรงรักษาคนที่รักพระองค์” ข้อพระคำวันนี้คล้ายกับของบทที่ 1 เด็กควรจะจำให้ไม่สับสนกัน ทบทวนของบทที่ 1 ด้วย อุปกรณ์การท่องจำเป็นบัตรคำรูปเครื่องบิน

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

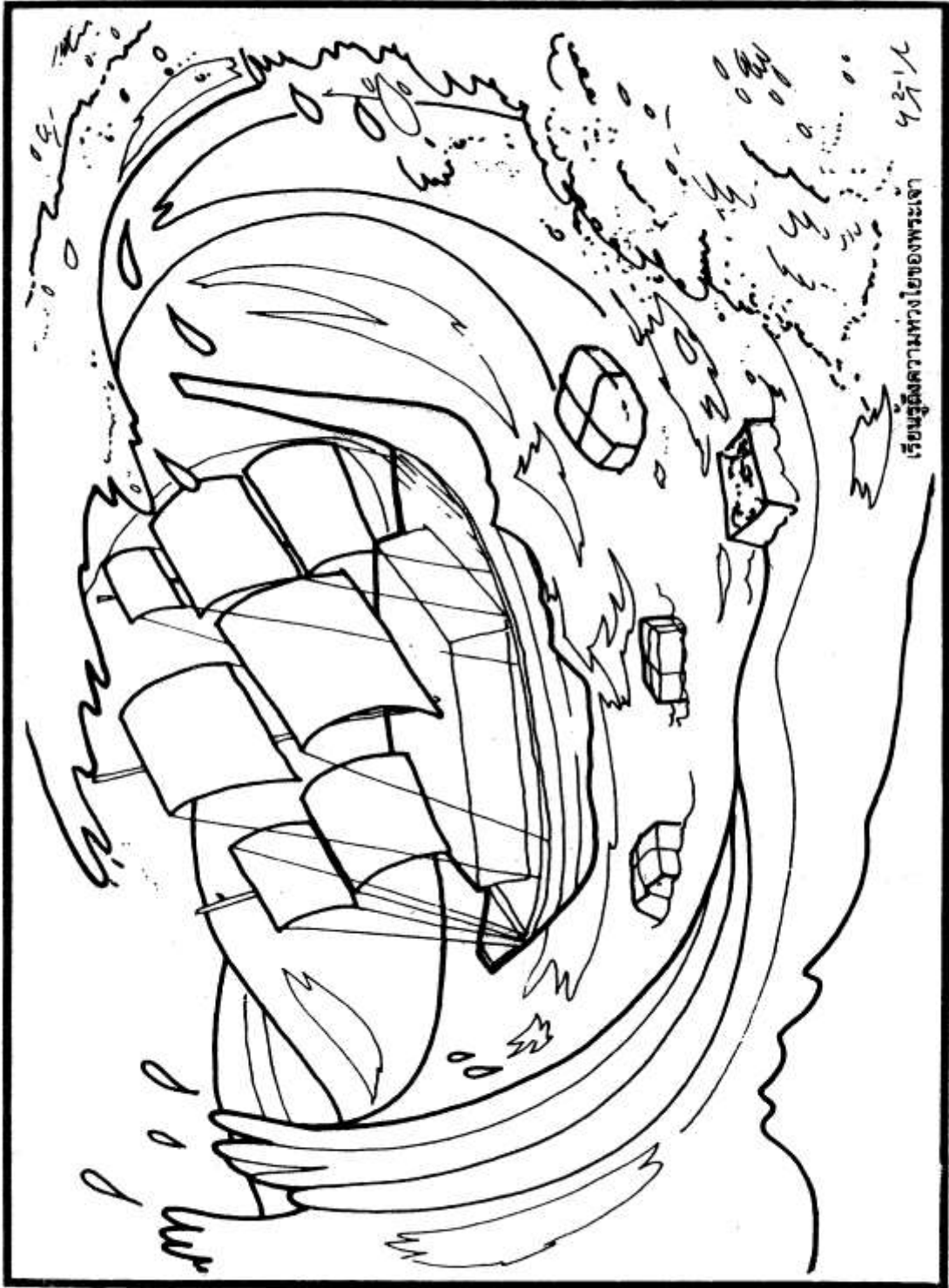
หนูนิดไปเที่ยวทะเลกับคุณแม่และเพื่อนๆเด็กทุกคนตื่นเต้น และมีความสุขมากที่ได้เล่นทรายและลงน้ำทะเลเด็กบางคนทำทรายเป็นภูเขาและสร้างอุโมงค์ใหญ่ บางคนหาปะการัง บางคนหาหอย บางคนก็นอนเล่นเฉยๆ ส่วนคุณแม่ทำกับข้าวอยู่ที่บ้านชายทะเล คุณแม่สั่งให้พี่ๆทุกคนดูแลน้องหนูนิดให้ดี และต่อมา พี่คนหนึ่งได้ชวนให้เด็กๆลงน้ำทะเล เด็กๆเห็นด้วยจึงวิ่งลงน้ำกันเป็นพรวนหลายคนว่ายน้ำเป็น แต่หนูนิดว่ายน้ำไม่เป็นจึงต้องใช้ห่วงยางอันใหญ่ช่วย

ขณะที่เด็กๆกำลังเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนานนั่นเอง ก็มีคนหนึ่งโยงห่วงยางของเขามาให้หนูนิด อีกคนเห็นดังนั้นก็นึกสนุกโยนมาให้อีกห่วงทั้งสองอัน ได้กอดตัวหนูนิดลงไปใต้น้ำ หนูนิดตกใจมากพยายามถีบตัวขึ้นมา แต่ก็ไม่สำเร็จไม่มีใครเห็นว่าหนูนิดกำลังจะจมน้ำตาย หนูนิดเรียกพระเยซู "โอ พระเยซู ช่วยนิิดด้วยค่ะ"

ทันใดนั้นเอง มีพี่คนหนึ่งหันมาเห็นห่วงยางทับหนูนิดอยู่ เขาจึงรีบฉวยห่วงยางออกไปทำให้หนูนิดถีบตัวขึ้นมาจากน้ำได้ "ขอบพระเจ้า" หนูนิดร้อง เธอรู้ว่าพระเจ้าทรงรักษาคคนที่รักพระองค์อย่างแน่นอน

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง "ขอบคุณพระเยซู" อธิฐานปิดชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัดกิจกรรมคืนให้เด็ก

๙๒-๑๔

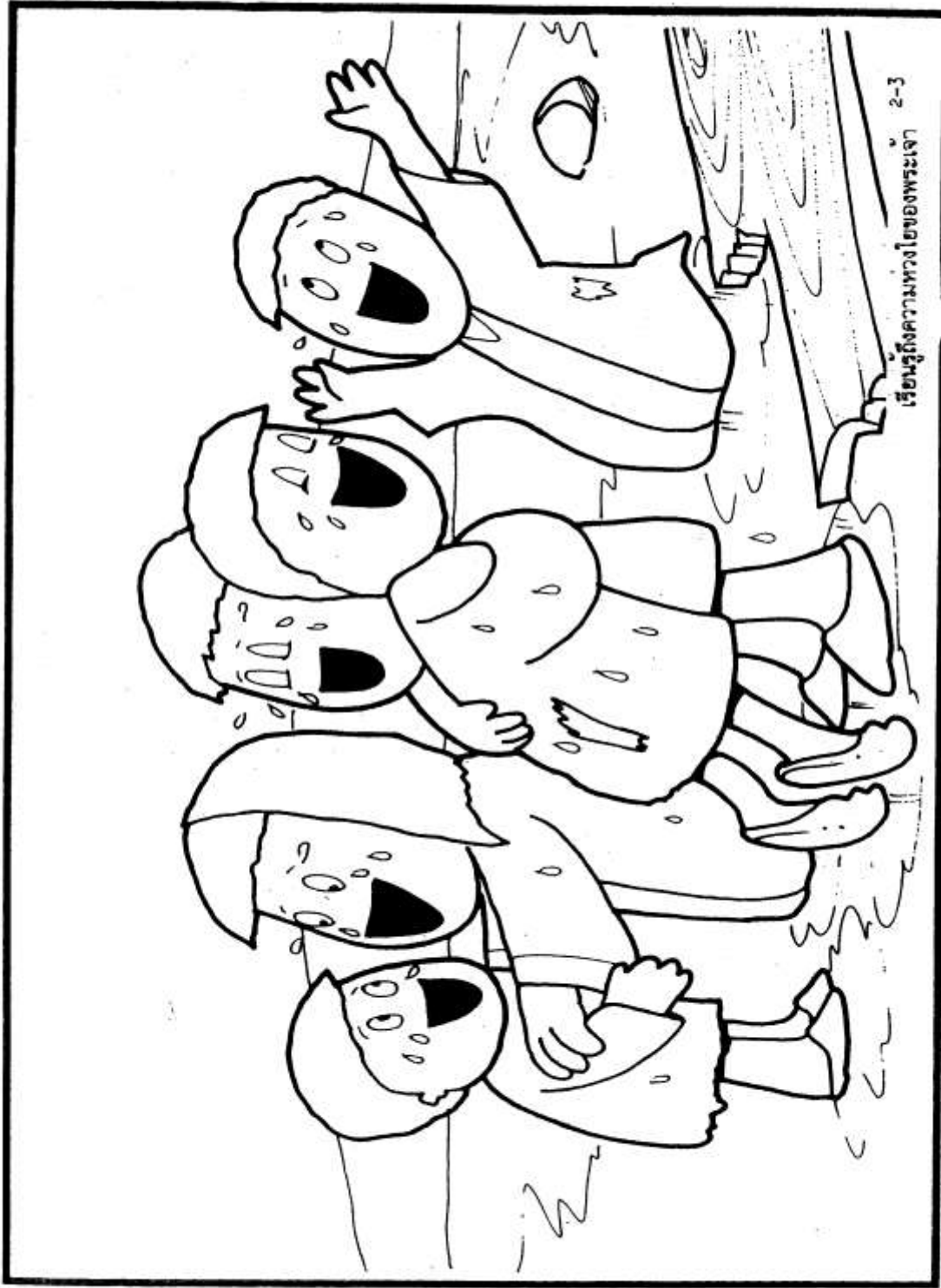
เรือผู้คุมความทมิฬของพระยาเจดีย์

K. 2-4

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า 2-2

K-2-4

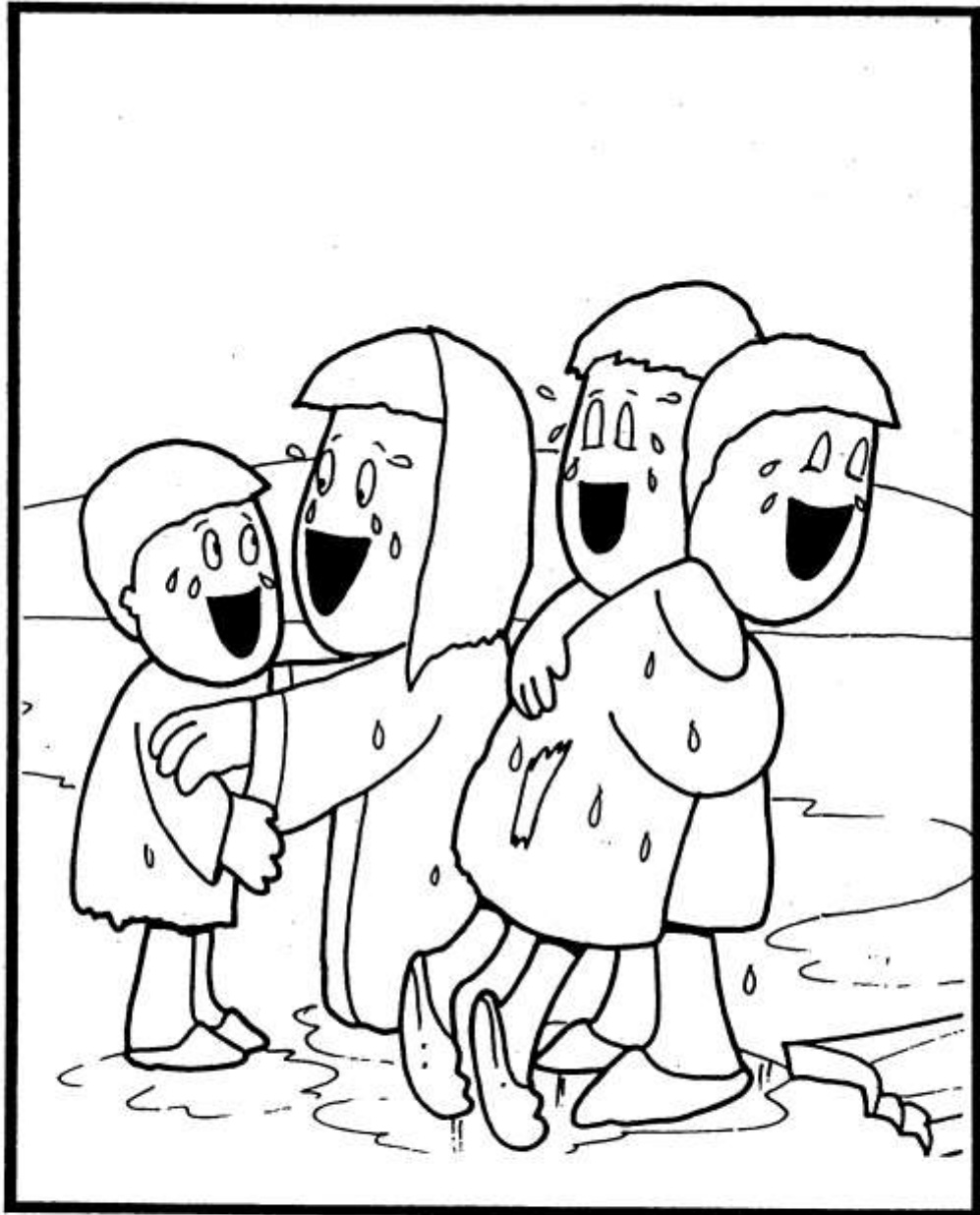
เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า 2-3

ส. 2-4

เรือแตก !

บทที่ 2

เขียนถึงความรักของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 3

กษัตริย์น้อย

ข้อพระคัมภีร์	2 พงสาวดาร 22:1-12, 23:1-21
ข้อท่องจำ	บททวนบทที่ 1 และ 2
เป้าหมายบทเรียน	1. ให้เขาเรียนรู้ถึงความรักการปกป้องจากพระเจ้าในยามเกิดทุกข์ภัย 2. ให้เขาารู้สึกปลอดภัยเมื่อวางใจพระเจ้าในยามเกิดทุกข์ภัย 3. ให้ขอบคุณพระเจ้าที่สถิตอยู่ในยามทุกข์ภัยและทุกวัน
อุปกรณ์การสอน	พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, ข้อท่องจำบทที่ 1 และ 2, แผ่นเพลง, แบบฝึกหัด กระจาดแข็ง, สี, กรรไกร, กาว, หรือลวดเย็บกระจาด

แนวคิดสำหรับครู

เยโฮอาชเป็นเพียงทารก แต่ต้องถูกตามสังหารเนื่องจากราชาินีร้ายกลัวว่า วันหนึ่งเยโฮอาชจะมาแย่งบัลลังก์! แต่.....พระเจ้าทรงดูแลรักษาเยโฮอาชถึง 7 ปี โดยที่ไม่มีอันตรายใดๆมาถึงเยโฮอาชเลย

บทเรียนนี้ เป็นตัวอย่างอันดีที่จะสอนให้เด็กรู้ถึงความห่วงใยและรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเรา เขาจะเห็นว่าพระเจ้าทรงรักเขาแต่คนมากเพียงไร ครูควรชี้ให้เห็นเขาว่าที่ปลอดภัยอยู่ทุกวัน ก็เพราะว่าพระเจ้าคุ้มครองรักษาเขา ให้เขาขอบคุณพระเจ้าทุกวันสำหรับการสถิตอยู่ด้วยพระเจ้า ครูควรปลูกฝังความรู้สึกกตัญญูต่อพระเจ้าในใจของเด็กตั้งแต่เขายังเล็ก เขาจะได้เติบโตขึ้นเป็นคนที่มิใช่ใจขอบพระคุณเสมอ และวางใจพระเจ้าตลอดเวลาด้วย

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กๆ เข้าในห้องเรียน ควรมีครูที่คอยต้อนรับเขาอยู่แล้ว ครูควรมาถึงชั้นเรียนก่อนเด็กเสมอ

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ กระดาษแข็งวาดเป็นรูปมงกุฎ สี กาว กรรไกร ครูอาจใช้วัสดุอื่นมาประดับมงกุฎเช่น กากเพชร เศษกระดาษสี ใหม เป็นต้น

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีและประดับมงกุฎตามจินตนาการของเขา ทากาวหรือเย็บตรงปลายให้ทั้งสองข้างติดกันสนิท

นมัสการ

ต้อนรับ ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษาทุกคนไว้ให้ปลอดภัย ร้องเพลง"โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน"

ถวายทรัพย์ พระเจ้าทรงรักและเราก็รักพระองค์เราถวายทรัพย์ตามที่พระองค์ทรงสั่งไว้ในพระคัมภีร์ร้องเพลง"ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี"

ร้องเพลง

- 1.พระเจ้ารักคุณและฉัน
- 2.ถึงฉันจะเป็นเด็กๆ
- 3.ฉันมีพระเยซู ฉันจะไม่หวั่นไหว
- 4.ลึกและกว้าง

อธิษฐาน

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการดูแลรักษาของพระเจ้า ขอทรงช่วยให้เด็กๆ มีน้ำใจที่จะขอบคุณเสมอ อธิษฐานเพื่อเด็กที่ขาดเรียนและป่วยด้วย

เรื่องจากพระคัมภีร์

กว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่ ก็ต้องใช้เวลาานานมาก เด็กหลายคนอยากโตเป็นผู้ใหญ่เร็วๆ จะได้อย่างที่คุณพ่อคุณแม่ทำ เราจะได้ดูแลตัวเองได้ เด็กๆ รู้ไหมว่า ถึงแม้ว่าจะต้องมีผู้ใหญ่มาดูแลเรา คนที่สำคัญที่สุดคือพระเจ้า พระองค์รักทรงห่วงใยเรามาก

เปิดพระคัมภีร์ 2 พงศาวดาร 22:1-12, 23:1-21

นานมาแล้ว มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อ เยโฮอาช (ให้เด็กทวนชื่อตาม แสงภาพ 3-1) เด็กชายคนนี้เป็นพิเศษทำไมหรือ? ก็เพราะว่าพ่อของเขาเป็นกษัตริย์ เราจะเรียกเขาว่าเจ้าชายเยโฮอาช เจ้าชายอาศัยอยู่ในราชวังที่สวยงามและใหญ่โต มีทหารปกป้องแข็งแรง

น่าสงสารเจ้าชายเพราะคุณพ่อของเขาถูกราชินีใจร้ายฆ่าตาย คุณป้าจึงดูแลเจ้าชายไว้ขอบคุณพระเจ้าที่คุณป้าของเจ้าชายนั้นรักและดีต่อเจ้าชายมาก เธอได้ดูแลเจ้าชายเป็นอย่างดีที่เลี้ยงที่คอยป้อนข้าว อานน้ำให้ ทั้งยังช่วยกล่อมให้นอนหลับสบายด้วย

และเมื่อพ่อของเจ้าชายตายไป ดังนั้นราชินีองค์นั้นจึงขึ้นมาปกครองประเทศแทน แม้ว่า ใครๆ จะยอมรับเยโฮอาช แต่ราชินีกลับเกลียดชังเจ้าชายมาก เพราะนางกลัวว่า วันหนึ่งเจ้าชายจะครองประเทศแทนพระนาง ซึ่งทำให้พระนางเป็นราชินีต่อไปไม่ได้ ราชินีองค์นี้ปกครองประเทศอย่างโหดเหี้ยม ทำให้ทุกคนไม่ชอบและเกลียดพระนาง ราชินีคิดการร้ายต่อเยโฮอาช นั่นคือพระนางคิดจะฆ่าเยโฮอาชด้วย (แสงภาพ 3-2) พระราชินีได้สั่งให้ทหารฆ่าทุกคนที่เป็นญาติกับเยโฮอาช และยังสั่งให้ฆ่าเจ้าชายด้วย ทหารได้ตามหาเยโฮอาชในราชวัง โอ...เด็กเล็กๆ เช่นนี้จะสู้ทหารถืออาวุธได้หรือ?

แต่พระเจ้าทรงรักเยโฮอาช พระองค์ทรงปกป้องเขาแน่ๆ แต่... ทรงทำอะไร?... พระเจ้าช่วยให้ป้าและพี่เลี้ยงคนหนึ่ง พาเจ้าชายออกจากวังในคืนที่ทหารตามฆ่าเจ้าชายพอดี เมื่อทหารมาถึงห้องนอนก็ไม่พบเจ้าชาย พวกเขาพยายามหาจนทั่ว แต่ไม่พบเจ้าชาย พวกเขาทหารโกรธมาก แยกย้ายกันออกไปหา.....แต่ไม่พบ

ส่วนคุณป้าของเจ้าชายพาเจ้าชายออกมาจากวังแล้ว แต่ก็ไม่รู้ว่าจะเจ้าชายไปที่ไหน?(แสดงภาพ3-3)
โอ...เราจะเอาเยโฮอาชไปซ่อนไว้ที่ไหนดีนะ? ต้องซ่อนไว้ในที่ราชินีใจร้ายจะหาไม่เจอ เด็กๆคิดว่าควรเอา
เจ้าชายไปไว้ที่ไหน? ในโอ่ง? ในป่า? ในบ้านประชาชน?(ให้เด็กช่วยกันคิด ควรซ่อนเยโฮอาชไว้ที่ไหนดี)

ทันใดนั้นเองพระเจ้าก็ทรงให้ความคิดดีกับคุณป้า คุณป้าพาเจ้าชายและพี่เลี้ยงเข้าไปยังพระนิเวศ
ของพระเจ้า และเข้าไปแอบในห้องเก็บที่นอน เมื่อเข้าไปแล้วก็รีบปิดประตูใส่กลอนทันทีและแล้ว..ทั้งสาม
คนก็ไม่ออกจากที่นั่นอีกเลย พวกทหารหาเจ้าชายไม่พบ เขาไม่คิดว่าเจ้าชายจะซ่อนอยู่ในพระนิเวศของพระ
เจ้า พระราชินีใจร้ายเป็นคนไม่รักพระเจ้า ดังนั้นพระนางจึงทอดทิ้งพระนิเวศของพระเจ้า ไม่มีใครดูแล
มีใครเอาใจใส่

ในห้องเก็บของที่นอนนั้นเอง คุณป้าและพี่เลี้ยงๆ ได้ดูแลเจ้าชายเยโฮอาชอย่างดี ทั้งสองพยายามไม่ให้
เจ้าชายร้องไห้เสียงดัง เกรงว่าจะมีคนได้ยิน พอดีห้องนั้นก็เหมือนห้องเก็บเสียงเสียงด้วยเพราะมีที่นอน
เยอะ

ปุโรหิตซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าในพระนิเวศคอยหาอาหารให้ยังช่วยสอนหนังสือให้เจ้าชายด้วย
ปุโรหิตสอนให้ชายรู้จักอักษร รู้จักอ่านพระคัมภีร์และท่านได้เล่าเรื่องของพระเจ้าให้เจ้าชายฟังเสมอ

ในที่สุด เมื่อเจ้าชายอายุ7ขวบ ปุโรหิตผู้สั่งสอนเจ้าชายกับเพื่อนๆของเขาก็ รู้ว่า...ถึงเวลาแล้วที่ช่วยกัน
กำจัดราชินีใจร้าย! ประชาชนต้องการให้กษัตริย์ที่ดีปกครองประเทศ เขาอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยให้เป็น
กษัตริย์ พวกเขาเตรียมมงกุฎเล็กๆเตรียมคนให้พร้อม และยังเตรียมทหารที่ดีด้วย

ใน...วันหนึ่งปุโรหิตก็ประกาศแก่ประชาชนว่า เจ้าชายเยโฮยังมีชีวิตอยู่ ให้ทุกคนไปรวมกันอยู่พระ
นิเวศของพระเจ้า และวัน นั้นเองเขาได้นำเจ้าชายออกมาให้ประชาชน ได้เข้าเฝ้าเขาสวมมงกุฎให้พระองค์
ประชาชนต่างด้วยด้วยความยินดีว่า ไชโยไชโย! ขอพระราชาทรงเจริญ....

เมื่อราชินีใจร้ายให้พระองค์ได้ยินเสียงประชาชนโห่ร้องเช่นนั้นก็ออกมาดู โอ...อะไรกัน มีกษัตริย์
องค์ใหม่รี? พระนางโกรธมากแต่ทหารได้จับพระนางฆ่าเสีย เสียวันนี้ ไม่มีราชินีใจร้ายแล้วและเยโฮอาชก็ได้

ปกครองทำให้ประชาชนมีความสุขต่อมา

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กตอบคำถามต่อไปนี้

- 1.เจ้าชายชื่ออะไร? (เยโฮอาช)
- 2.คุณป้าของเจ้าชาย นำพระองค์ไปแอบไว้ที่ไหน?(พระนิเวศของพระเจ้า)
- 3.ตลอด ปีพระเจ้าทรงให้ใครสอนเรื่องพระเจ้าแก่เจ้าชาย?(ปุโรหิต)
- 4.ถ้าพระเจ้าไม่คุ้มครอง อะไรจะเกิดขึ้นกับเจ้าชาย?(จะถูกฆ่าตาย)

ข้อท่องจำ

ทบทวนข้อจำของบทที่ 1 และ 2 โดยใช้อุปกรณ์ท่องจำประกอบ ควรมีรางวัลให้คนที่ท่องได้ถูกต้อง

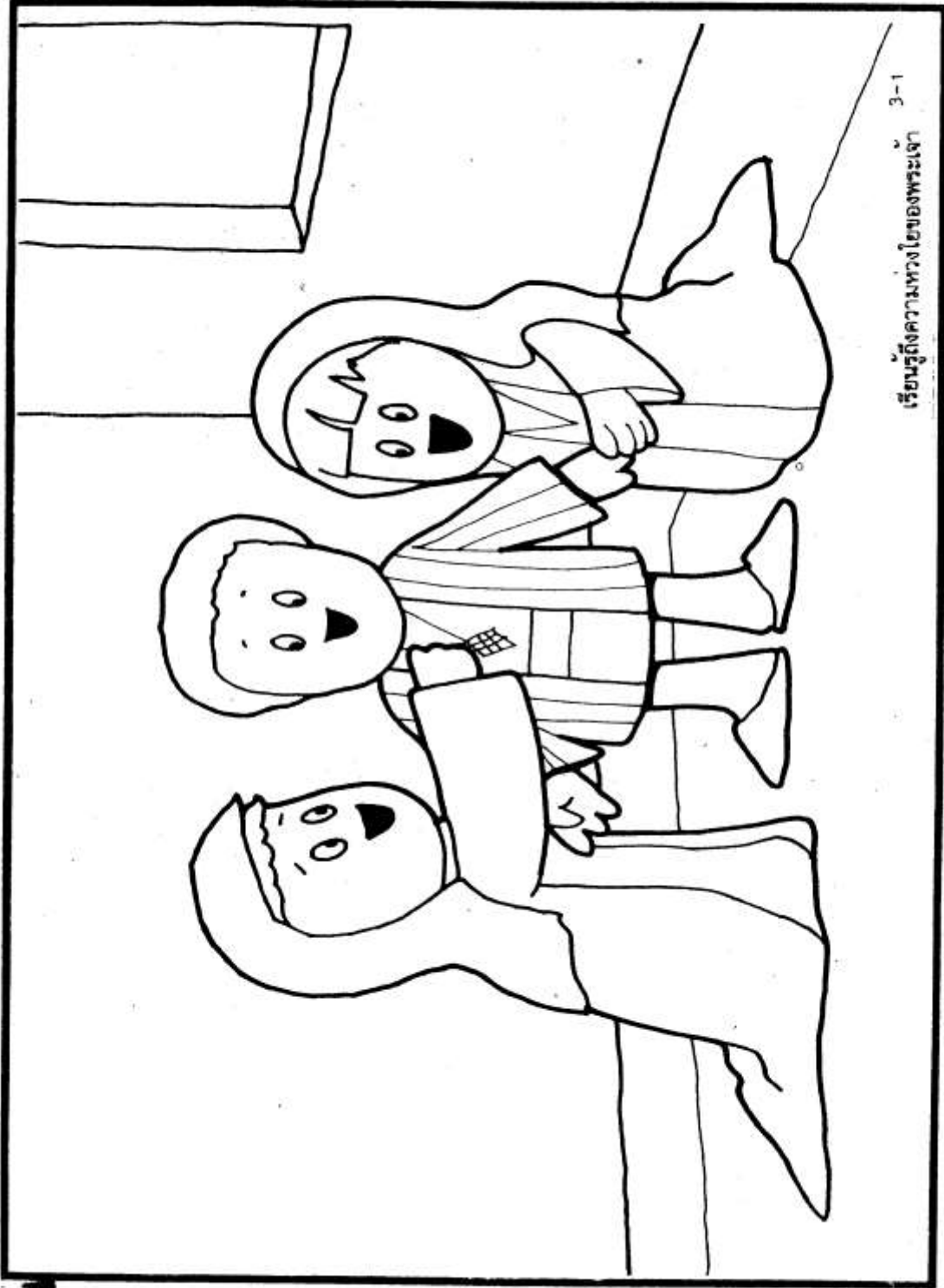
อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

ปัง เป็นเด็กพิการที่ไม่พอ มีแต่แม่ซึ่งยากจนมาก แม่ของเขาไม่สบายบ่อยๆปังอายุห้าขวบเท่านั้น แต่เมื่อแม่ไม่สบาย ปังก็ต้องออกไปขอลานตามตลาดเพื่อจะได้เงินได้อาหาร แต่บางวันปังก็ไม่ได้ทำอะไรต้องหิวโหยกับมา นำสงสารปัง... แต่พระเจ้าทรงรักปังมาก วันหนึ่ง พระเจ้าทรงให้ผู้รับใช้ของพระองค์ซึ่งเป็นนักเทศน์มาพบกับปังที่นั่งขอลานอยู่...โอ้ปัง..นำสงสารจริงๆ แม้ว่าปังจะเป็นเด็ก ที่ไม่รู้จักพระเจ้า แต่พระองค์ทรงรู้จักเขา เมื่อนักเทศน์เห็นว่าขาของปังใช้ไม่ได้ รู้สึกสงสารอยากช่วยเขา ดังนั้นเขาจึงไปหาแม่ของปังเพื่อขออนุญาตเอาปังไปหาหมอ แม่ของปังดีใจมาก

หลังจากที่ปังไปโรงพยาบาล และรับการรักษาไม่นาน ปังก็เดินได้ เหมือนเด็กอื่นๆ ปังรู้ว่าพระเจ้าทรงรักเขามาก โดยให้นักเทศน์มาพบและพาไปรักษา ปังขอบคุณพระเจ้าทุกวัน ที่พระองค์ทรงรักและห่วงใย

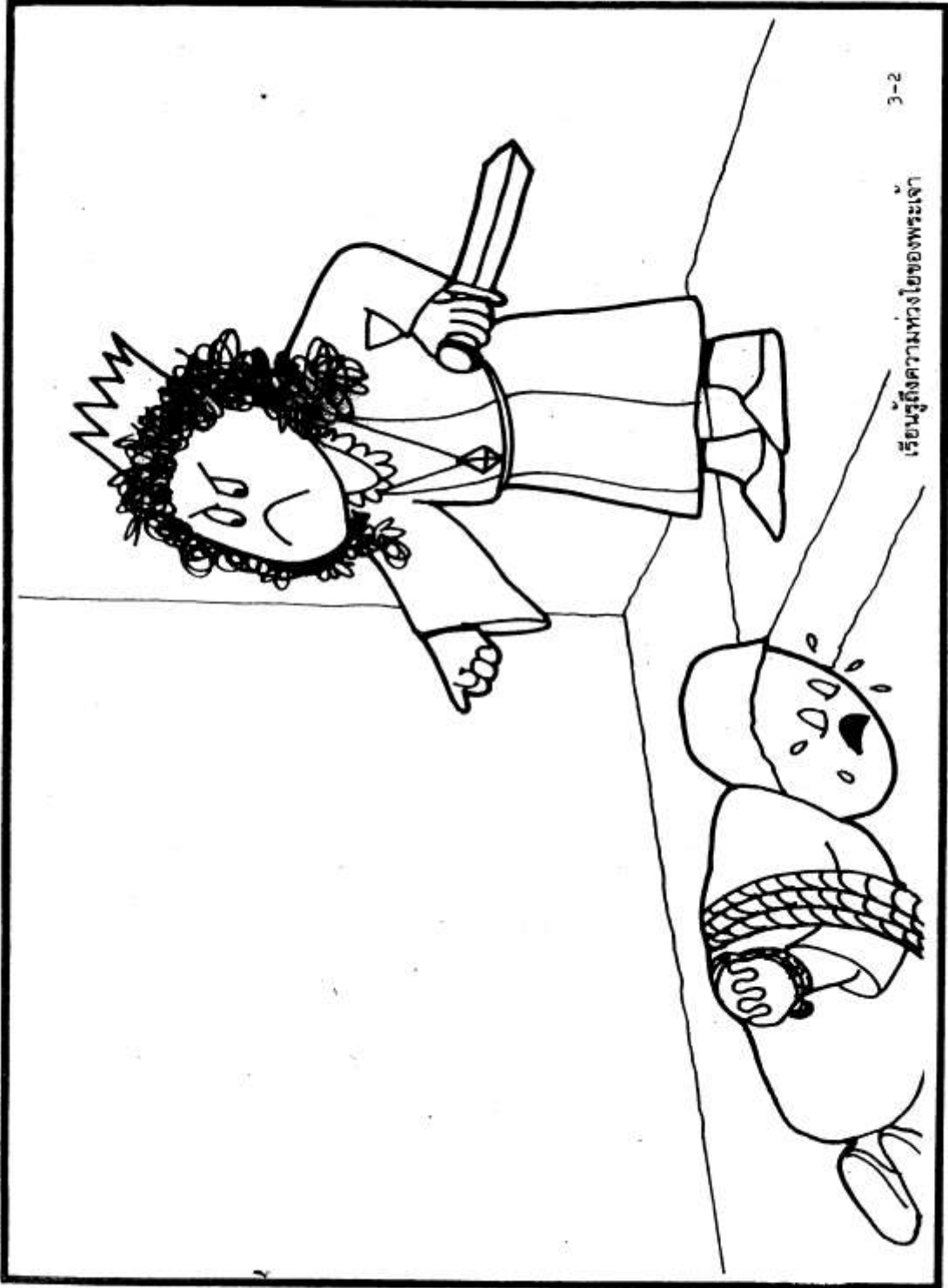
เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลงก่อนที่เราพูดมาก่อน อธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกกิจกรรมและแบบฝึกหัด

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า 3-1

K.2-4

3-2

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า

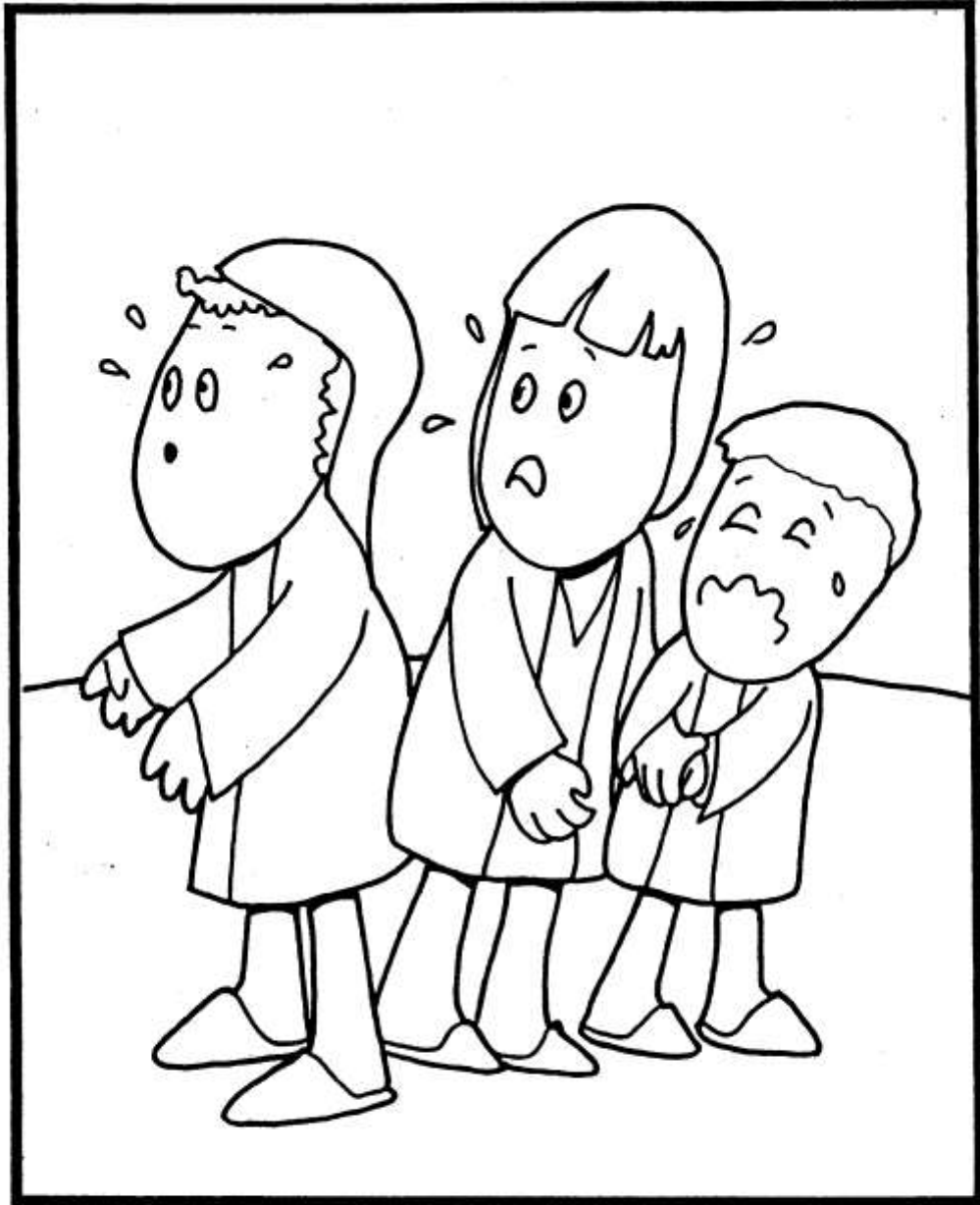
K. 2-4

3-3

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า

K.2-4

เขียนถึงถึงความห่วงใยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 4

พระเจ้าทรงรักษาดาเนียล

ข้อพระคัมภีร์	ดาเนียล 6:1-28
ข้อท่องจำ	"อย่าตกใจหรือคร่ำมกลัวเลย" โยชูวา 1:9
เป้าหมายบทเรียน	1. เพื่อให้เด็กรู้ถึงการคุ้มครองของพระเจ้า ที่มีต่อผู้ที่รักและเชื่อฟังพระองค์ 2. ให้เขาารู้สึกดีใจที่มีพระเจ้า ทรงรักและห่วงใยเสมอ 3. ให้เขาห่วงใยคนอื่นๆ ที่ไม่รู้จักพระเจ้าด้วย
อุปกรณ์การสอน	พระคัมภีร์ ภาพแผ่น แผ่นเพลง ข้อท่องจำ แบบฝึกหัด กระดาษแข็ง สี สำลี กาว กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องดาเนียลในถ้ำสิงโต เป็นเรื่องที่มีเด็กๆ ฟัง และจะจดจำได้ดี บทเรียนที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องนี้มีหลายประการ สำหรับวันนี้จะพูดถึงการคุ้มครองของพระเจ้า ที่มีต่อผู้ที่รักและเชื่อฟังพระองค์

ในขณะที่ทำกิจกรรมควรได้คุยกับเด็กๆ ว่าสิงโตมีลักษณะอย่างไร? การเล่าเรื่องของสิงโตให้เด็กคุ้นเคยก่อนนั้นจะช่วย让孩子ตื่นเต้นสนุกสนานไปกับเรื่องเล่ามากขึ้น แน่นอน...สิงโตที่หิวจัดย่อมอยากกินเนื้อดาเนียล ครูควรชี้ให้เห็นว่า ดาเนียลรักและซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า เขาทำตามน้ำพระทัยของพระองค์เสมอ เด็กๆ ควรเอาอย่างดาเนียลที่กล้าหาญที่จะรัก เชื่อฟังพระเจ้าไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น พระเจ้าจะทรงส่งทูตสวรรค์มาปกป้องเขาไว้ ไม่ว่าเขาอยู่ที่ใด

เริ่มต้นชั้นเรียน

ครูทักทายเด็กแต่ละคนเป็นส่วนตัว อาจคุยถึงสวนสัตว์ และสัตว์ต่างๆ เพื่อให้เด็กมีความคิดหันมาสู่สิ่งที่สอดคล้องกับเรื่องที่ครูจะเล่าในวันนี้

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ ลอกรูปสิ่งโตทำขบถลงในกระดาษแข็งเตรียมไว้สี่ สำลี กาว กรรไกร

วิธีทำ แจกรูปสิ่งโตให้เด็กระบายสีตามใจชอบแจกสำลีคนละก้อนแล้วทาขาวตรงส่วนขนตรงคอติดสำลีลงไป จากนั้นจึงติดขาตั้ง

นมัสการ

ถวายทรัพย์ เราขอบคุณพระเจ้าและแสดงว่าเรารักลพระองค์ด้วยการถวายทรัพย์ ร้องเพลง "เราถวายด้วยใจยินดี"

ร้องเพลง 1.ถึงฉันเป็นเด็ก ๆ

2.พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน

3.ในพระนามพระเยซู

4.พระเยซูรักฉันรู้แน่

อธิษฐาน ขอคุณพระเจ้าสำหรับวันนี้ที่พระองค์ทรงนำเราให้มานมัสการพระองค์ด้วยกันขอบพระคุณที่พระเจ้าทรงคุ้มครองให้พ้นจากอันตรายทุกอย่าง

เรื่องจากพระคัมภีร์

ในโลกนี้มีสัตว์น่ารักมากมาย แต่ก็มีสัตว์ที่น่ากลัวอยู่มากด้วย เด็กๆบอกมาซิว่ารู้จักที่รักมีอะไรบ้าง? และสัตว์ที่น่ากลัวอะไรบ้าง? เรื่องของวันนี้เป็นที่เกี่ยวข้องกับเจ้าปา นั่นคือ สิงโต....เป็นสัตว์ที่น่ากลัวคุณคิดว่าเรื่องเป็นอย่างไร?.....

เปิดพระคัมภีร์ ดาเนียล 6:1-26

มีชายคนนี้ชื่อ....ดาเนียล เขาเป็นคนที่ทำงานได้ดีและสัตย์ซื่อ เป็นที่ที่พอพระทัยของกษัตริย์ ใครๆก็รู้ว่าดาเนียลรักพระเจ้ามาก

ดาเนียลมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญ เขาเหมือนนายรัฐมนตรี พระราชาทรงวางใจให้เขาทำงานแทนพระองค์ในเรื่องต่างๆแล้วและการที่พระราชารู้ใจเขาและมักเรียกเขาไปเสมอนั้น ก็เป็นเพราะเขาทำงานดี มีสติปัญญามากกว่าข้าราชการคนอื่นๆและด้วยเหตุนี้เองทำให้มีหลายคนอิจฉาเขา พวกเขาต้องการให้พระราชารักเขาบ้าง จึงพยายามหาทางที่จะฟ้องว่าดาเนียลทำผิดแต่เมื่อเขาเฝ้าดูดาเนียลอยู่หลายวันก็พบว่าชีวิตของดาเนียลไม่มีผิดเลย

ในที่สุด...พวกเขาก็คิดแผนชั่วขึ้นมา!พวกเขาเคยเห็นดาเนียลอธิษฐานวันละ3 เวลา "โอ...ได้การๆ เขาจะต้องแก่งดาเนียลให้สำเร็จ"

(แสดงภาพ 4-1) พวกเขา ก็ไปหาพระราชาทูลว่า "โอ พระราชาผู้ยิ่งใหญ่ เราควรออกกฎว่าภายใน30 วัน ถ้าใครจะอธิษฐานต่อพระเจ้าหรือคนหนึ่งคนใด หรือต่อสิ่งอื่นใดนอกเหนือไปจากพระราชแล้วละก็...จะโยนผู้นั้นลงไปในถ้ำสิงโตเสีย

พระราชารู้เรื่องนี้ก็รู้สึกพอพระทัยมาก เพราะการทำเช่นนั้นทำให้พระองค์รู้สึกว่าการทรงยิ่งใหญ่ มากๆเป็นเหมือนเทพเจ้าเลย....ดังนั้นพระราชาก็ออกกฎหมายมาว่า "..ห้ามผู้ใดอธิษฐานต่อต่อพระใดๆ นอกจากอธิษฐานต่อพระราชเท่านั้น..."พระราชาก็ไปว่า ดาเนียลซึ่งเป็นโปรดของพระองค์ก็อธิษฐานต่อพระเจ้าวันละ3ครั้ง

เมื่อดาเนี่ยลได้ข่าวว่า พระราชาออกกฎประหลาดออกมาซึ่งห้ามไม่ให้เขาอธิษฐานต่อพระเจ้าทำให้ดาเนี่ยลรู้สึกเสียใจ เด็ก ๆ คิด ว่าดาเนี่ยลอยากอยู่กับสิงโตในถ้ำไหม? ไม่เลย เขาไม่อยากเป็นอาหารของสิงโต แต่เขาจะต้องหยุดอธิษฐานหรือ?? ไม่ได้ !ไม่ได้ เขารักพระเจ้ามากเขาไม่ยอมทำตามที่พระราชาออกกฎมาเป็นอันขาดพระเจ้าต้องยิ่งใหญ่กว่าใคร ...ดังนั้นดาเนี่ยลยังคงอธิษฐานวันละ3ครั้งเหมือนเดิม

ฝ่ายคนที่อิจฉาดาเนี่ยลก็แอบดูดาเนี่ยลที่บ้านของท่าน เอ๊ะ ดาเนี่ยลยังอธิษฐานวันละ3ครั้งเหมือนที่เคย เขาไม่กลัวกฎหมายใหม่ที่พระราชาประกาศมาหรือ? เขาคิดว่าพระราชาจะช่วยเขาหรือ? ไม่มีทาง...ที่จริงพวกเขาดีใจมากที่เห็นดาเนี่ยลอธิษฐาน จะได้มีเหตุทำให้ดาเนี่ยลถูกทิ้งในถ้ำสิงโตได้ พวกเขาพากันไปหาพระราชาทูลว่า "ข้าแต่พระราชา พระองค์ใหม่ว่ามีคนหนึ่งได้ละเมิดกฎของพระองค์เขายังอธิษฐานต่อพระเจ้าจึงเขา ไม่ใช่วันละครั้งนะ แต่วัน3ครั้ง"

ใครรี! ใครกล้าละเมิดกฎของข้า?!พระราชาทรงกริ้วมาก

ก็ดาเนี่ยลคนสนิทของพระองค์ไงเล่าเขาเป็นคนฝ่ากฎขององค์ พวกเราไปเห็นเขาอธิษฐาน"

เมื่อพระราชารู้ว่า เป็นดาเนี่ยลที่อธิษฐานพระองค์ทรงเสียพระทัยมาก เพราะพระองค์ทรงรักดาเนี่ยลยิ่งว่าราชการคนใดๆ พระองค์ไม่ปรารถนาที่จะทิ้งเขาลงในถ้ำสิงโตเลย แต่....พระองค์ไม่สามารถช่วยเขาได้ พระองค์ต้องทำตามกฎหมายที่ออกมา(แสดงภาพ 4-2)

ดังนั้นพระราชายอมให้ทหารจับดาเนี่ยล ลงไปในถ้ำสิงโต แต่ก่อนที่เขาจะทิ้งดาเนี่ยลลงไปที่นั่น พระราชาได้ตรัสว่า "ขอพระเจ้าของท่านทรงช่วยท่านนะ....ดาเนี่ยล"จากนั้นทหารก็จับดาเนี่ยลทิ้งลงในถ้ำสิงโต แล้วก็ปิดปากถ้ำ พวกเขาได้ยินเสียงสิงโตคำรามด้วยความหวาด!

(ครูทำเสียงประกอบด้วย) ผู้ที่เสียใจที่สุดคือพระราชา! พระองค์กลับไปยังกระราชวังและไม่กินอะไรเลย ทรงเป็นห่วงดาเนี่ยลมาก พระองค์ไม่สามารถหับดาได้ทั้งคืนดาเนี่ยลอยู่ในถ้ำสิงโตที่มีมิด แต่เขารู้สึกได้ว่ามีสิงโตอยู่หลายตัวในนั้น เสียงของมันทำให้เขารู้สึกว่ามันหิวมาก แปลง! มันไม่ขย้ำดาเนี่ยลมันได้แต่คำรามเสียงดัง ดาเนี่ยลคิดถึงพระเจ้า

".....ฉันจะต้องไม่กลัวเพราะเจ้าทรงอยู่กับฉัน คุณ...หากพระเจ้าไม่ช่วยไว้ ป่านนี้ตัวฉันคงติดอยู่ใน

ห้องสิงโตแล้ว พระส่งทูตสวรรค์มาปิดปากสิงโตไว้แน่นเลย...."

รุ่งเช้า พระราชาเสด็จมายังถ้ำสิงโตทรงสั่งให้ทหารเปิดปากถ้ำ และตรัสเรียกดาเนียลว่า

"ดาเนียลเอ๋ย...พระเจ้าทรงคุ้มครองท่านไว้หรือเปล่า?" และพระองค์ก็ต้องดิพระทัยมากที่ไคยินเสียงตอบกลับมาว่า "ข้าแต่พระราชา ข้าพระเจ้าไม่เป็นอันตรายแต่อย่างใด พระเจ้าส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ลงมาปิดปากสิงโตไว้" (แสดงภาพ 4-3) พระราชาดีพระทัยมากทรงให้ทหารช่วยดาเนียลขึ้นมา...ทรงกอดเราตรัสว่า ข้าดีใจมากที่พระเจ้าทรงปกป้องท่านไว้พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่จริงๆ!"

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กทำตามคำของครู

- * สิงโตมันคำรามน่ากลัวนัก (คำราม)
- * มันเดินไปรอบๆดาเนียล(คลานรอบห้อง)
- * แต่ดาเนียลอธิฐาน (คุกเข่าอธิฐาน)
- * พระเจ้าทรงส่งทูตลงมา (ชี้ไปข้างบน ชี้ลง)
- * ปิดปากสิงโตไว้ (เอามือปิดปาก)
- * ดาเนียลจึงปลอดภัย

ข้อท่องจำ

ครูอ่านข้อท่องจำ โยชูวา 1:9 อย่าตกใจ หรือคร้ามกลัวเลย" แจกรูปรถไฟให้เด็กคนละใบและอ่านเรียงกันให้ถูกต้อง อาจทำให้สนุกขึ้นคือสลับที่เด็ก เขาจะต้องมาอยู่ในที่ๆถูกต้องเพื่อจะอ่านได้ใจความ

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

ผู้ประกาศคนหนึ่งออกไปรับใช้พระเจ้าในทุกถิ่นทุรกันดาร เขาเป็นคนมีความรู้มากจึงช่วยสอนหนังสือให้เด็กๆในหมู่บ้าน ช่วยรักษาคนเจ็บป่วยและยังอธิษฐานรักษาโรคด้วย ผู้ประกาศผู้นี้ได้ผู้นี้ได้ประกาศให้คนในหมู่บ้านทราบว่า พระเยซูคือพระเจ้า ทรงรักเขาทุกคน ทรงชักชวนให้เขากลับใจเสียใหม่

แต่ในหมู่บ้านใกล้เคียง มีคนต้องการให้ผู้ประกาศเลิกเล่าเรื่องพระเยซูแก่ชาวบ้านและเด็กๆ เขาเชื่อว่า หากไม่หยุดประกาศเรื่องพระเยซูจะถูกฆ่า! ผู้ประกาศไม่สามารถเลิกกล่าวถึงความรักของพระเจ้าได้ เพราะ พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้

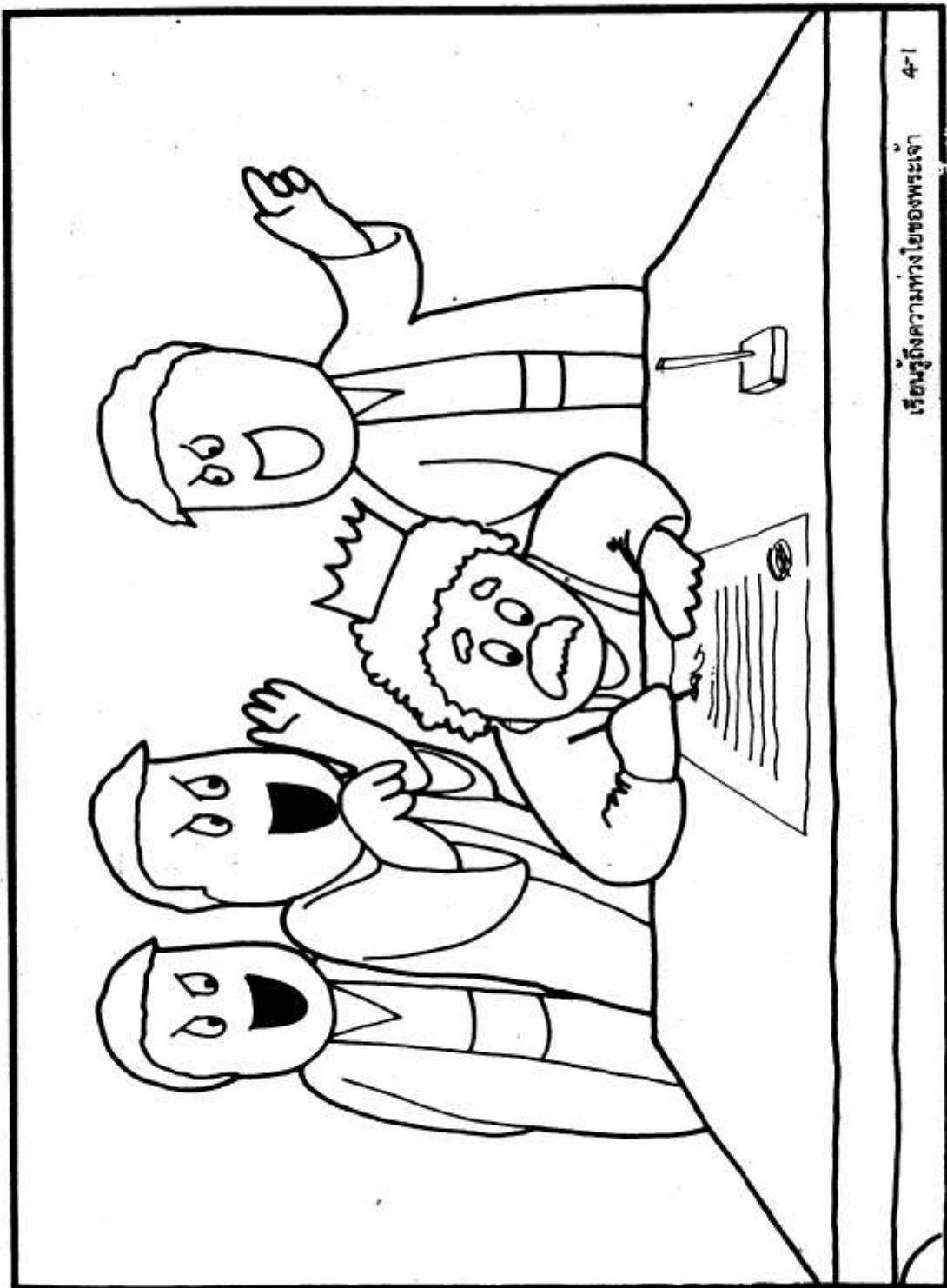
ดังนั้นผู้ประกาศจึงบอกคนที่ชื่อว่า "ผมเลิกประกาศหรือเชื่อพระเยซูได้! ถึงตายผมก็ได้อยู่กับพระองค์ ในเมืองสรรค" คนพวกนั้น โกรธมาก! จึงเอาแมลงป่องตัวใหญ่ใส่เข้าไปในเสื้อของผู้ประกาศ แต่ผู้ประกาศ กลับยิ้มเฉย อธิฐานต่อกับพระเจ้าถ้าแมลงป่องต่อย...เขาต้องตายแน่ๆ ไม่มีทางรอดเลย...

แต่...คนเหล่านั้นก็ต้องประหลาดใจผู้ประกาศยังยืนหลับตาอธิฐานอยู่ ในที่สุดพวกเขาทนไม่ได้ จึง ดึงเสื้อผู้ประกาศออก...

แมลงป่องตัวนั้นเอง...มันตายสนิท มันหล่นไปที่พื้น พระเจ้าทรงช่วยผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ทำให้คนที่มา แกล้งนั้น กลัวและรีบหนีกลับหมู่บ้านของตน

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ก่อนที่เราพูดลา ก่อน อธิฐานปิดประชุม แจกแบบฝึกหัดและกิจกรรมคืนเด็กฯ ขวนให้เรามาอีกวันอาทิตย์หน้า

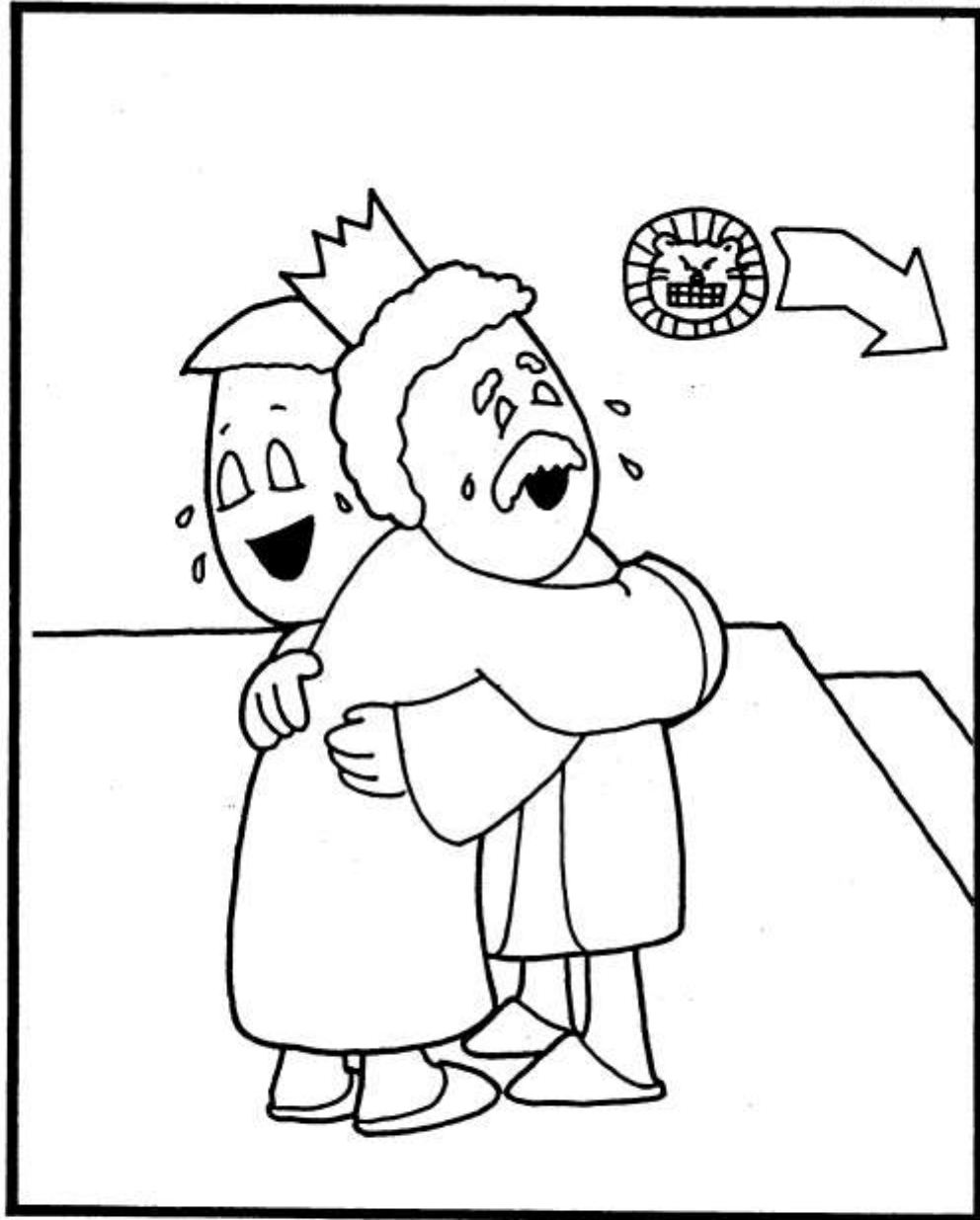
เสริมสร้างความเข้าใจของพระเจ้า 4-1

K12-4

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า

K.2-4

เดียนอู๋ถึงความห่วงใยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 5

ต้องรับองค์ราชา

ข้อพระคัมภีร์ ลูคา 19:28-40

ข้อท่องจำ "พระเยซูทรงเป็นจอมกษัตริย์" วิวรณ์ 17:14

- เป้าหมายบทเรียน
1. เพื่อให้ได้รู้ว่า พระเยซูคือ กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของเรา
 2. ให้เขาได้ชื่อชมเมื่อสรรเสริญพระองค์
 3. ให้เขาบอกเพื่อนๆ ว่าพระเยซูเป็นกษัตริย์

อุปกรณ์การสอน พระคัมภีร์ ภาพแผ่น แผ่นเพลง ข้อท่อง แบบฝึกหัด กระดาษหรือเศษ

ผ้าขนาด 6 x 8 นิ้ว ไม้กวาดก้านมะพร้าวหรือไม้ไผ่หลายยาว 12 นิ้ว สีเทียน กาว

แนวคิดสำหรับครู

เรื่องเล่าในวันนี้ เป็นเรื่องการเสด็จสู่กรุงเยรูซาเล็มของพระคริสต์ ขณะนั้นทรงได้รับการยกย่องจากประชาชนอย่างสูง เพราะเขาหวังว่า จะให้พระเยซูมาเป็นกษัตริย์ องค์ใหม่ของพวกเขา พวกเขาหาว่าไม่รู้ว่าจากวันนั้น ไม่นานจะเป็นวันเทศกาลปัสก้าอันเป็นเวลาของพระเจ้าที่จะให้พระเยซูรับความทรมาณถูกต้องบนไม้กางเขน! ผู้คนจากทุกสารทิศได้มุ่งไปยังถนนสายที่นำไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อร่วมเทศกาลปัสก้า ประชาชนได้ร้องสรรเสริญพระองค์และยังได้ปฐุ่เสื้อคลุมตามถนนที่พระเยซูจะทรงลาผ่านไป พวกเขารู้ว่าทรงเป็นพระผู้มาจากพระเจ้า แต่เขาอาจเข้าใจผิดประการหนึ่งคือ เขาคิดว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยเขาจากพวกโรม หาว่าไม่รู้ว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยเขาจากความบาปต่างหาก พระกิตติคุณ

ทั้ง 3 เล่นได้บันทึกเหตุการณ์นี้ แสดงว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญยิ่งที่แสดงถึงชัยชนะของพระองค์เป็นที่น่าสังเกตว่าลูคาได้บันทึกให้เราเห็นว่า พระเยซูไม่ได้รู้สึกปลาบปลื้มไปกับการยกย่องของผู้คนเลย พระองค์

ทรงรู้ว่าเป้าหมายของพระองค์ คืออะไร...ท่ามกลางความยินดีของฝนชน พระเยซูกลับทรงกรรแสงสงสาร
กรุงเยรูซาเล็มพระองค์เสียพระทัยที่เขาไม่กลับใจมาหาพระเจ้าและยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงทราบด้วยว่าไม่
นานนักเยรูซาเล็มจะถูกโจมตีจะทำลายไม่มีทางหนีพ้น

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับเด็กๆด้วยความสดชื่น ครูควรมีเวลาเล่นและคุยกับเด็กหรือหลังการนมัสการเสมอ...

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ ผ้าหรือกระดาษตัดเป็นรูปทรงตามแบบทำยบท, ไม้หลายยาว, สีเทียน, กาว

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีลงในตัวอักษรที่ครูเขียนเตรียมไว้ให้สวยงาม แล้วจึงทากาวติดกับไม้หลายยาว ทำเป็น
ธงไว้โบก บอกเด็กๆว่าเราใช้ธงโบกแสดงความจงรักภักดีต่อกษัตริย์เมื่อเราเฝ้ารับเสด็จเราทำธงนี้เพื่อบอก
พระเยซูว่า เรารักพระองค์

นมัสการ

ต้อนรับ ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคน แนะนำเพื่อนใหม่ ร้องเพลง "พบกันอีก"

ถวายทรัพย์ เรารักพระเยซู เราก็ถวายตามคำบัญชาของพระเจ้า ร้องเพลง "ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี"

ร้องเพลง 1. พระเจ้าแสนดี

2. พระเยซูทรงรักเด็กนักรหมา

3. สรรเสริญพระนาม

4. ฮาเลลูยา

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษา ขอบคุณที่ทรงรักเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กๆรักพระองค์มากขึ้น
ทุกคน...

เรื่องจากพระคัมภีร์

เมื่อเรามีวันฉลองที่สำคัญ ประชาชนก็จะพากันไปยังที่ๆ นัดหมาย อาจเป็นสนามหลวงอาจเป็นที่อนุสาวรีย์ อาจเป็นหอนาฬิกาของจังหวัดเล็กๆชอบไปงานวันฉลองมากเพราะจะมีสิ่งที่สวยงามต่างๆมีธง มีลูกโป่งมีการประดับประดาถนนหนทางร้านค้าสวยงามมาก

เปิดพระคัมภีร์ ลูคา 19:29-40

วันหนึ่ง พระเยซูกับสาวกกำลังจะเข้าไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อร่วมงานฉลองวันปัสกา แต่ขณะที่พระเยซูทรงทรงอยู่นอกเมือง พระองค์ก็ทรงสั่งสาวกของพระองค์ว่า (แสดงภาพ 5-1)

"เจ้าจงเข้าไปในหมู่บ้านข้างหน้านั้น และเจ้าจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ ยังไม่เคยมีเคยใครขี่ลาตัวนี้เลย จงแกะเชือกมันออกและมันจงมาให้เรา"

"แปลกแฮะ..." สาวกคิดถึง"ทำไมพระองค์ถึงว่า มีลาอยู่ในหมู่บ้านข้างหน้าบ้านนะยังไม่ได้เข้าไปเห็น..." แต่เขาก็ทำตามคำสั่งของพระองค์

(แสดงภาพ 5-2) สาวกรีบไปยังหมู่บ้านนั้น...เมื่อไปถึงเขาก็ต้องประหลาดใจ

"นั่นไง มีลูกลาผูกอยู่อย่างพระเยซูบอกจริงๆ นั่นแหละ...เฮ้! แก่เชือกมันซะ พาไปไปให้อาจารย์ของเรา"

"อ้าว! ท่านแก้ลูกลาผูกกลานั้นทำไม?" มีชายคนหนึ่งร้องถามเมื่อสาวกแกะเชือกของลูกลาตัวนั้น

"อ้อ....พระเยซูต้องการให้ลูกลานี้ เพื่อใช้แล้ว พระองค์ก็จะเอามาคืน"

"อย่างนั้นหรือ? ขอเชิญท่านใช้มันตามสบายเลยนะ"

สาวกทั้งสองนำลามาให้พระเยซู พระองค์ทรงเอ็นดูมัน ทรงลูบหลังของมัน มันเป็นลูกลาที่แข็งแรง พระองค์ทรงขี่มันเข้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

เมื่อคนทั้งหลายที่อยู่แถวนั้น เห็นพระเยซูทรงจี๋ตามมา เขาก็ร้องบอกกันต่อๆไปว่า

(แสดงภาพ 5-3)

"กษัตริย์ของเราเสด็จมาแล้ว เร็วเราออกไปรับเสด็จกันดีกว่า"

หลายคนรีบไปตัดใบปาล์มมา เด็กๆต่างวิ่งแข่งกันไปที่ประตู เสียงดังเจี๊วเจี๊วไปหมด

เมื่อเขามาถึงประตูเมือง เขาก็เห็นพระเยซูนั่งบนหลังลา ลูกลาตัวนั้นเดินมาช้าๆทุกคนปลาบปลื้มใจ ที่ได้เห็นพระเยซูที่เขารัก พระองค์ทรงช่วยให้หายจากโรค บางคนหายตาบอด บางคนหายเป็นง่อย บางคนหายจากเป็นใบ้ พวกผู้ชายได้ถอดเสื้อคลุมออก และปลงที่ทางเดินที่ซึ่งพระเยซูจะเสด็จผ่านมา มีบางคนตัดใบไม้มาปลงที่ทางเดินบ้าง โปกไปมาบ้าง เด็กๆเด็ดดอกไม้ที่สวยงามวางไว้

และแล้วประชาชนก็ร่วมใจกันร้องด้วยเสียงอันดังว่า “โฮซันนาแด่องค์ราชาบุตรของดาวิด ขอให้ท่านผู้เสด็จมาในนามของพระเจ้าทรงพระเจริญ โฮซันนา โฮซันนา ในที่สูงสุด!”

เขาต่างร้องเพลงสรรเสริญพระเยซู และร้องสรรเสริญพระเจ้า เด็กๆดีใจที่พวกเขาได้ร้องสรรเสริญพระเยซู ต่างก็พยายามวิ่งไปใกล้พระเยซูมากที่สุด เขาอยากบอกพระองค์ว่า เขารักพระองค์มาก รู้ว่าในวันที่นั้น ทุกคนตื่นเต้นและมีความสุขที่สุด

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า และทรงเป็นกษัตริย์ในชีวิตของเราด้วย ทรงเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเรา เราต้องไม่ลืมที่จะร้องเพลงสรรเสริญและอธิษฐานต่อพระองค์เสมอ

การตอบสนองจากเด็ก

ให้ทุกคนตอบคำถามต่อไปนี้

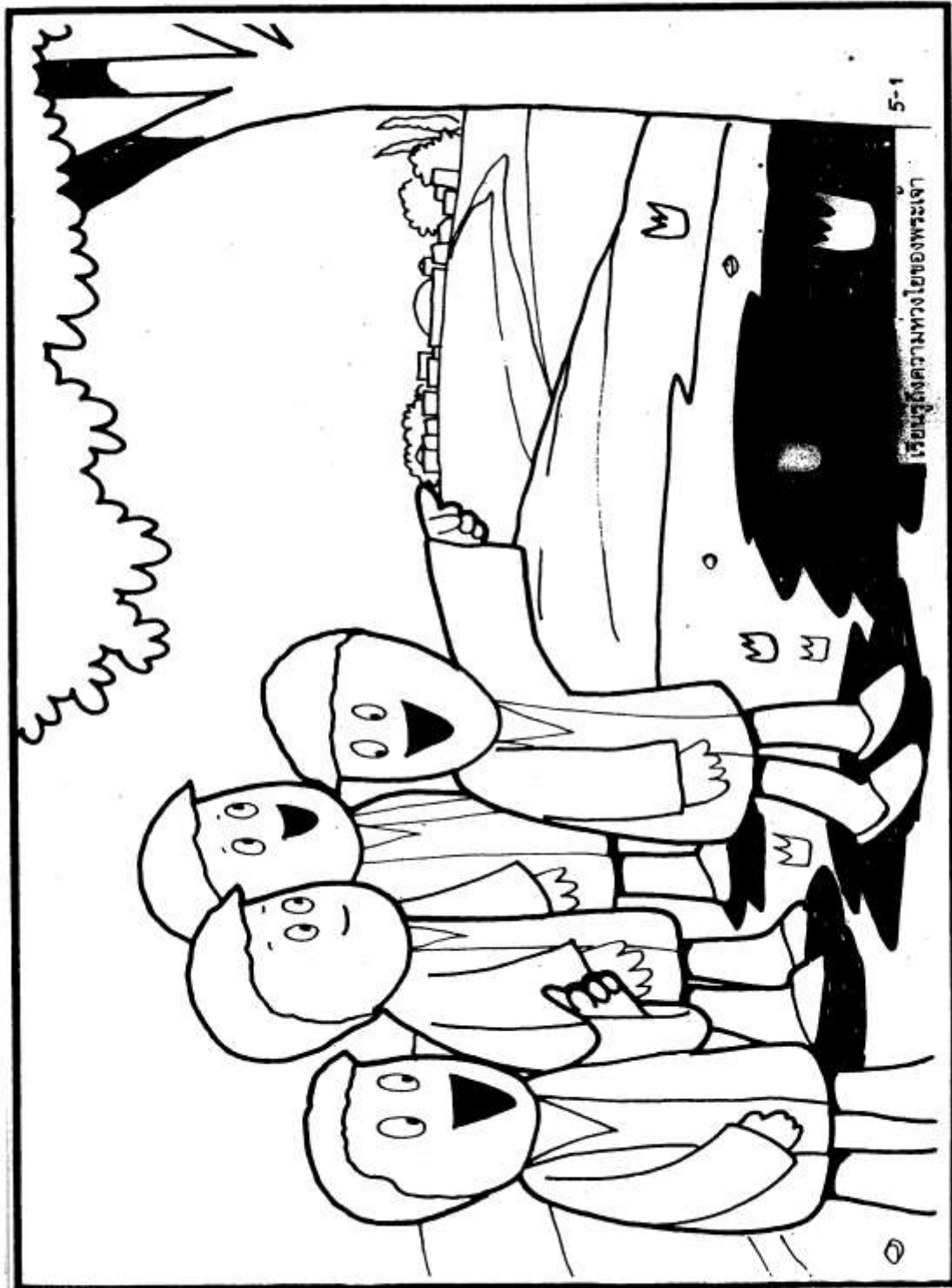
1. คนที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเราคือใคร?
2. ถ้าเรารักพระเยซูเราต้องทำอะไร?
3. พระเยซูทรงชอบฟังเราร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ไหม?

ข้อท่องจำ

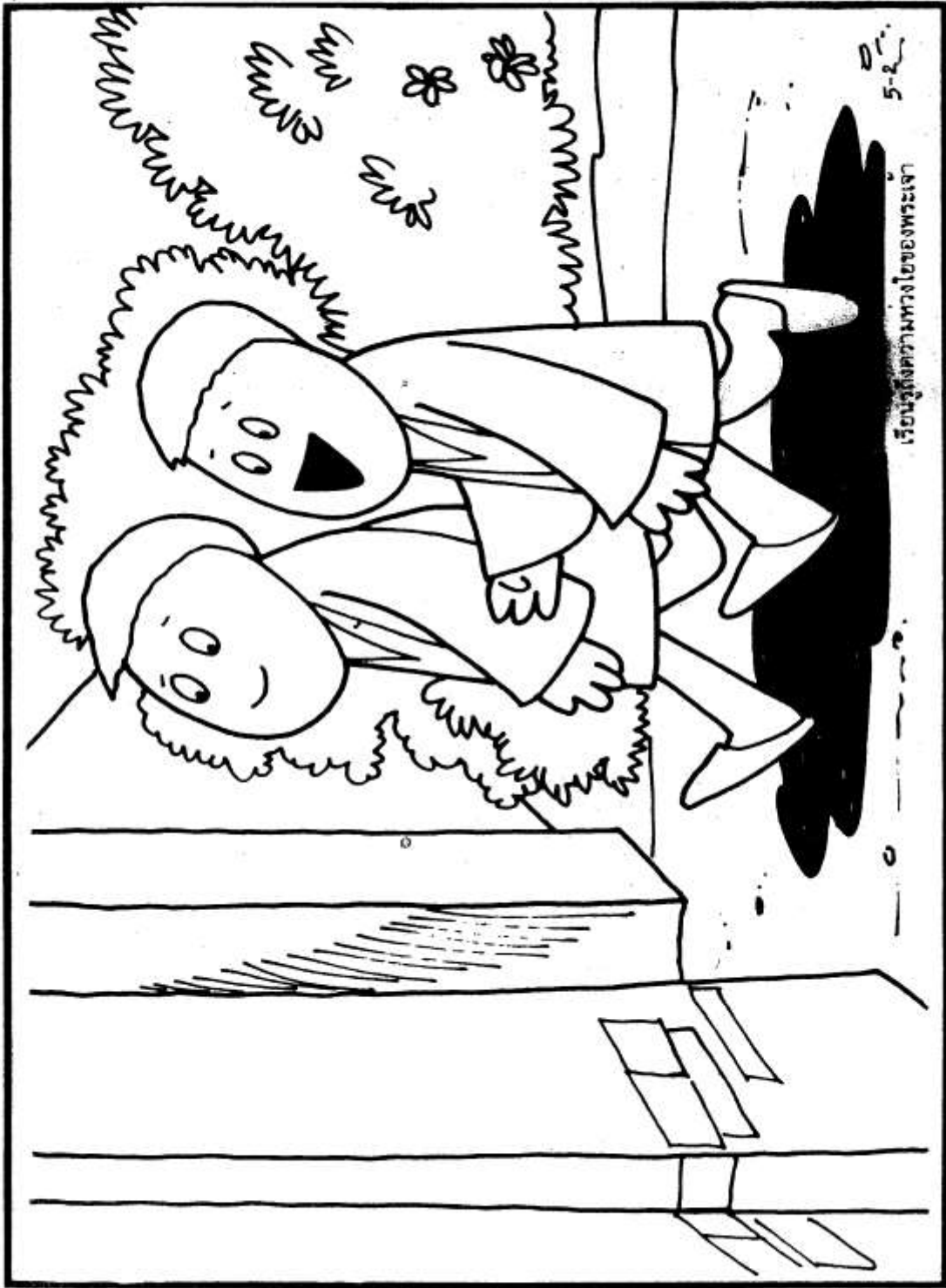
ข้อท่องจำวันนี้มาจาก วิวรรณ์ 17:14 ว่า “พระองค์ทรงเป็นจอมกษัตริย์” แต่เราเปลี่ยนเป็น “พระเยซู ทรงเป็นจอมกษัตริย์”

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู” อธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกกิจกรรมและแบบฝึกหัด

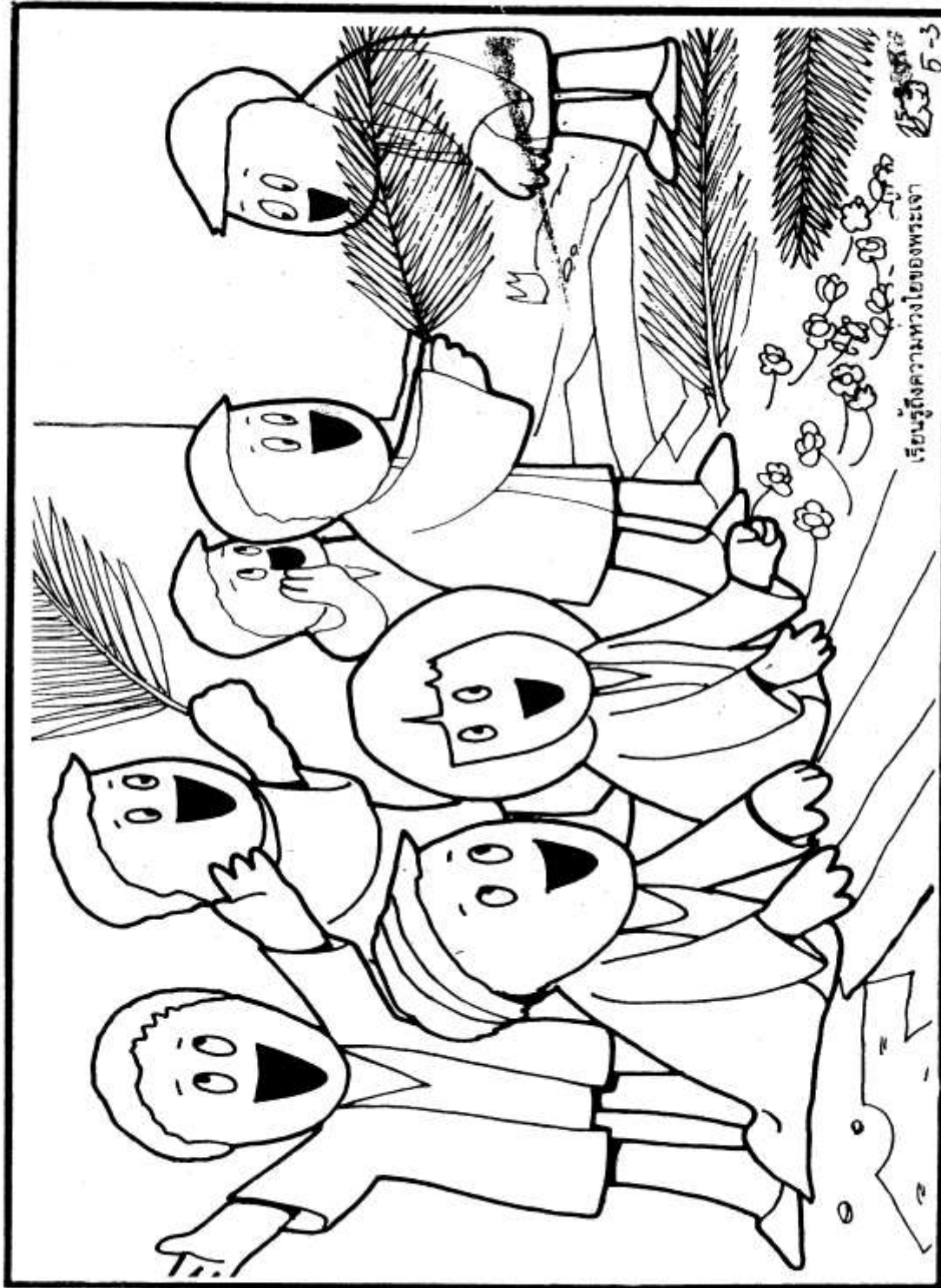
k.2-4

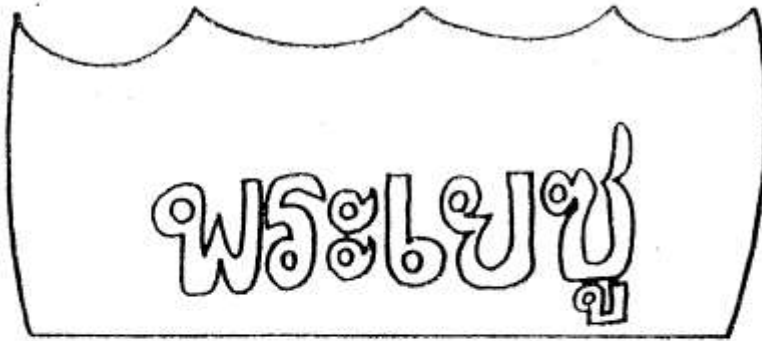
เรื่องชุดความทรงจำของพระเจดีย์

5-2

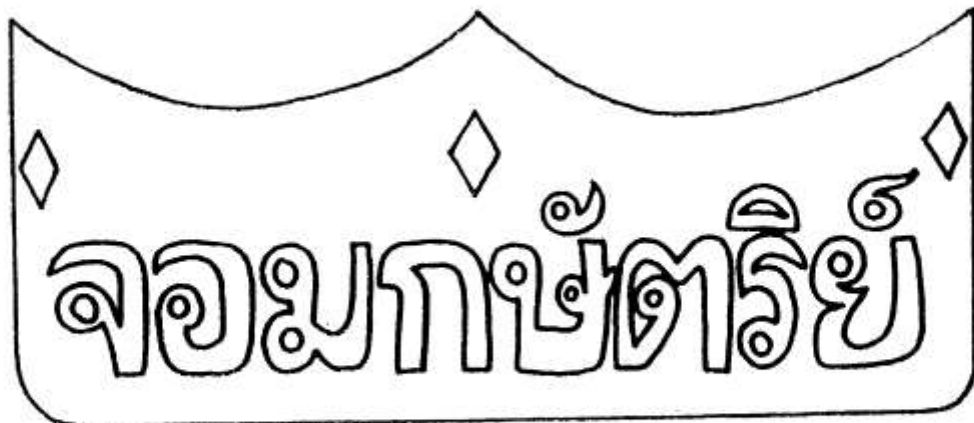
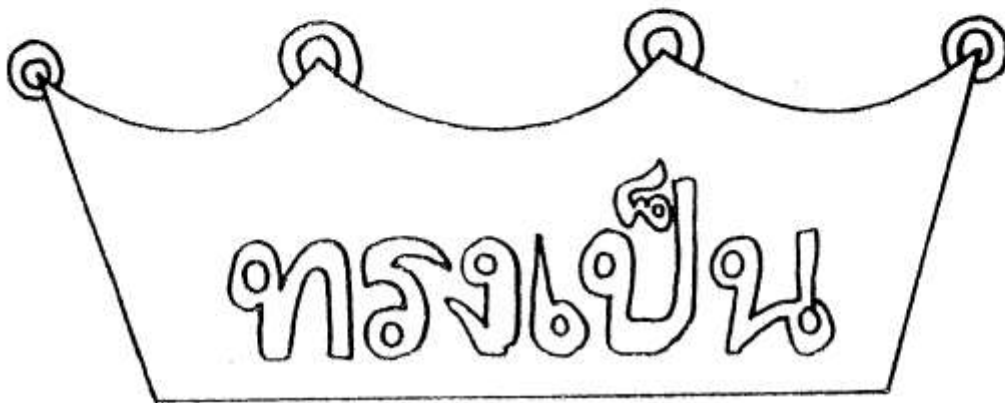
K.2-4

K-2-4

ชื่อห้องจำ 1 บทที่ 5

เขียนถึงถึงความทอวยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 6

พระผู้เป็น

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 27:32-28:10

ข้อท่องจำ “พระเยซูทรงเป็นขึ้นแล้ว” ลูคา 24:34

เป้าหมายบทเรียน 1. เพื่อให้เด็กรู้ว่า พระเยซูทรงตายบนไม้กางเขนและทรงเป็นขึ้นแล้ว
2. ให้เขาเชื่อและวางใจในพระองค์ผู้ทรงพระชนม์
3. ให้เขาขอบพระคุณและสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่

อุปกรณ์การสอน พระคัมภีร์, แผ่นภาพ, แผ่นเพลง, ข้อท่องจำ, แบบฝึกหัด, กระดาษแข็ง, กระดาษสี
จากวารสารนิกเป็นชิ้นเล็กๆ, หุ่น 2 ตัว

แนวความคิดสำหรับครู

การสอนเรื่องไม้กางเขนและการฟื้นคืนพระชนม์ เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะเรื่องนี้เป็นเหตุให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด แม้ว่าเด็กในชั้นจะมีอายุเพียง 4-5 ปี เด็กอาจรับเชื่อวางใจในพระเยซูได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของเด็กแต่ละคนด้วย

สาวกของพระเยซูได้ละทิ้งอาชีพการงานของเขา เพื่อติดตามพระเยซู เขารู้ว่าในพระองค์มีความหวังสำหรับอนาคต ความรักของพระเยซูเป็นสิ่งที่ชักจูงให้เขามาติดตามพระองค์ หากพวกเขามีความเชื่อว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยชาติยิวให้เป็นอิสระจากโรม เขาคิดว่าพระองค์จะทรงสร้างอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้

แต่แล้ว... ความหวังของเขาต้องทลาย พระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขนเยี่ยงอาชญากร ทรงสิ้นพระชนม์และฝังไว้ในอุโมงค์

ความเชื่อมั่นที่มีต่อพระองค์ กลายเป็นความสงสัย ความไม่แน่ใจและความกลัว ได้จับใจเขาแต่นั้น และแล้ว....ในวันที่สาม ทูตสวรรค์ได้บอกกับสตรีที่ไปเยี่ยมพระศพว่า พระองค์ทรงเป็นขึ้นแล้วข่าวดีเรื่องการคืนพระชนม์ ได้นำความหวังใจกลับคืนมาสู่สาวก เขาเห็นแล้วว่าความตายไม่มีชัยเหนือพระเยซู

เพราะพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ที่เป็นข่าวดีอันน่าชื่นชม ที่ครูควรจะเล่าให้เด็กฟัง พระเจ้าของเขา ทรงพระชนม์อยู่

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ควรพบครูซึ่งรอเขาอยู่ อย่าปล่อยให้เด็กต้องเป็นฝ่ายรอครู ทักทายเด็กแต่ละคนเป็นส่วนตัว คุยกับเขาและเล่นกับเขาสักพัก

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ กระดาษแข็งขนาด 5x7 นิ้ว ลอกรูปเงาทูตสวรรค์เตรียมไว้ สี กาว กระดาษสีจากวารสารนิกเป็นชิ้นเล็กๆ

วิธีทำ ทากาวที่ตัวทูตสวรรค์ ให้เด็กปะเศษกระดาษสีลงไป ในขอบเขตที่กำหนด จากนั้นก็ระบายสีในขอบข้างนอก

เล่าให้เด็กฟังว่า ทูตสวรรค์คือ ผู้ส่งข่าวจากพระเจ้า ทูตสวรรค์คือผู้ที่คอยปกป้องเด็กๆ ที่รัก พระเจ้าด้วย

นมัสการ

ต้อนรับ ต้อนรับเด็กๆ แนะนำเพื่อใหม่ ร้องเพลง “ยิ้มกันเถิด”

ถวายทรัพย์ เราถวายทรัพย์แด่พระเจ้าเพื่อใช้ในราชกิจของพระองค์ พระเจ้าทรงรักทุกคนที่ถวายด้วยใจยินดี เมื่อคนหนึ่งเดินดูก็ให้ร่วมใจกันร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

ร้องเพลง

1. พระเยซูรักฉัน
2. อัจฉริยะ อัจฉริยะ
3. พระเยซูทรงรักเด็กนักร้อง
4. ไม่มีอะไรยากสำหรับพระเจ้า

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับวันนี้ ที่เราจะได้ฟังข่าวดีจากพระองค์ ขอให้เด็กๆ ได้เข้าใจ และมีความเชื่อวางใจในข่าวดีนั้น อธิษฐานเพื่อเด็กที่ขาดเรียนและป่วย

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็ก ๆ จำได้ไหม ?... คราวที่แล้วครูเล่าให้ฟังว่า หลายคนดีใจที่ได้พบพระเยซู เขาร้องสรรเสริญต้อนรับพระเยซู เขาเอาใบไม้มาป้อนรับพระองค์เข้าเมือง...

แต่...มีคนพวกหนึ่งอิจฉาพระองค์ เขากลัวว่าประชาชนจะติดตามพระองค์ไป จึงได้วางแผนจับพระเยซูไป...(แสดงภาพ 6-1)

พระเยซูถูกจับขึ้นศาล เพื่อนๆของพระองค์หายหน้าหายตากันไปหมด พระองค์ต้องถูกโบยตีถูกเยาะเย้ย พระเยซูทรงทุกข์ทรมานผู้เดียว ทหารได้นำเอาไม้กางเขนอันใหญ่มาให้พระองค์แบกไปยังภูเขา พระองค์ทรงแบกมันไปอย่างยากลำบากบนภูเขา

และเมื่อไปถึง เขาก็จับพระเยซูวางไว้บนไม้กางเขน เขาตอกตะปูที่ฝ่ามือของพระองค์ ตอกตะปูที่เท้าของพระองค์ พระเยซูเจ็บปวดมาก เขาตรึงพระองค์ไว้ที่นั่นและพระองค์ก็ทรงตายบนไม้กางเขนนั่นเอง

พระเยซูทรงตายบนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปของเราทุกคน เราต้องเชื่อพระองค์และรักพระองค์มากๆ แล้วเราจะได้ไปอยู่กับพระองค์ตลอดไป

เพื่อนๆของพระเยซู ได้อาพระศพลงมาจากไม้กางเขน เขาห่อพระศพด้วยผ้าสะอาดสีขาว และนำพระศพไปเก็บไว้ในอุโมงค์ (แสดงภาพ 6-2) นอกจากนั้นยังได้อาหินก้อนใหญ่มาปิดอุโมงค์ไว้ ตามคำสั่งของพวกที่อิจฉาพระองค์ พวกนี้ส่งทหารมาเฝ้าหน้าอุโมงค์ด้วย พวกเขาจะไม่ยอมให้เพื่อนของพระองค์มาใกล้อุโมงค์นั้นเลย เพราะเขากลัวว่าเพื่อนของพระองค์จะขโมยศพไป

เพื่อนๆของพระเยซูเสียใจมากที่พระองค์ต้องมาตายอย่างทุกข์ทรมานเช่นนี้ เขาไม่มีใครที่จะปลอบใจ เขาคิดว่าเขาจะไม่ได้เห็นพระองค์อีก...

คืนวันนั้น เขาร้องไห้คิดถึงพระองค์มีหน้าเศร้าหมองแต่ก่อนเขาเคยอยู่กันเป็นกลุ่ม บัดนี้เขาแยกตัวออกไปทำมาหากินกันคนละที่

ในวันที่สาม หลังจากวันที่พระเยซูทรงตาย พวกผู้หญิงได้นำน้ำหอมไปยังอุโมงค์เพื่อจะเอาน้ำหอมเทที่พระศพของพระองค์ เขาไปกันแต่เช้า เขาพูดกันว่า

“ทหารคงให้เราเข้าไปเทน้ำหอมใส่พระศพของพระเยซูนะ”

“ไม่รู้ซิ แต่ใครจะช่วยเรากลับก่อนหินใหญ่ก้อนออกมาได้ พวกเราจะมีแรงพอหรือ ?”

“นั่นนะซิ ขนาดหินก้อนเล็กกว่านั้น ฉันว่าฉันยังผลักมันไม่เขื่อยเลย”

แต่เมื่อเขามาถึงอุโมงค์นั้น ทุกคนก็ต้องประหลาดใจเป็นอย่างยิ่ง ไม่มีทหาร ! ทหารหายไปในไหนหมด !! อ้าว ... อุโมงค์เปิดอยู่ไม่มีหินแล้ว นั่น... นั่น... หินอยู่ข้างๆ ที่น่าประหลาดใจที่สุดก็คือ (แสดงภาพ 6-3) มีทูตสวรรค์นั่งอยู่ ทุกคนตกใจกลัว ! ทูตสวรรค์จึงกล่าวว่า

“อย่ากลัวเลย... เรารู้ว่าเจ้ามาเยี่ยมพระศพของพระเยซู แต่... พระองค์ไม่ได้อยู่ในอุโมงค์”

เมื่อเขามองดูในอุโมงค์ เขาเห็นแต่ผ้าพันพระศพวางอยู่ไม่เห็นพระเยซู!! ทูตสวรรค์บอกต่อไปว่า

“จงกลับไปบอกเพื่อนๆและสาวกของพระองค์ว่า พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว และพระองค์จะทรงพบกับเขาในไม่ช้านี้”

พวกผู้หญิงรีบทำตามที่ทูตสวรรค์กล่าวทันที เขาดีใจที่สุดในชีวิต! ต่อมาพวกสาวกและคนอื่นๆก็ได้พบกับพระเยซูจริงๆ พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พระเยซูของเราเป็นพระเจ้าที่มีชีวิต ไม่ได้เป็นพระที่ตายหรือรูปปั้น พระเยซูยิ่งใหญ่ทรงเห็นเด็กๆ และเมื่อเด็กๆร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟังเสมอ

การตอบสนองของเด็ก

ถามคำถามต่อไปนี้

1. พระเยซูทรงตายอย่างไร ? (บนไม้กางเขน)
2. เขาเก็บพระศพไว้ที่ไหน ? (ในอุโมงค์)
3. เดียวนี้พระเยซูเป็นอยู่หรือตาย ? (ยังพระชนม์อยู่)
4. ถ้าเราสรรเสริญพระองค์พระองค์ทรงฟังเสียงของเราไหม ? (ฟัง)
5. พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าของเราไหม ? (ใช่)

ข้อท่องจำ

อ่านพระกัมภีร์ว่า “พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาแล้ว” ให้เด็กๆฟัง และให้เขาท่องโดยใช้อุปกรณ์ท่องจำของบทนี้

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

ใช้หุ่น 2 ตัวเล่น

ต๋อก ติ่งจำ ฉันเสียใจมากเลย

ติ่ง ทำไมล่ะ

ต๋อก ก็พระเยซูทรงตายบนไม้กางเขนอย่างทรมาณ เพื่อช่วยเด็กๆ ให้พ้นบาปนะซิ

ติ่ง อ้าว... อย่างนี้ก็ดีซิ เด็กๆ ควรเชื่อวางใจในพระองค์

ต๋อก จะเชื่อได้อย่างไร พระองค์ตายแล้ว!

ติ่ง โห่เอ๊ย... สงสัยเวลาเล่าเรื่องต๋อกหงหลับ ครูปอบวันที่ 3 พระองค์ทรงเป็นขึ้นมา พระองค์ไม่ตายแล้วนะ

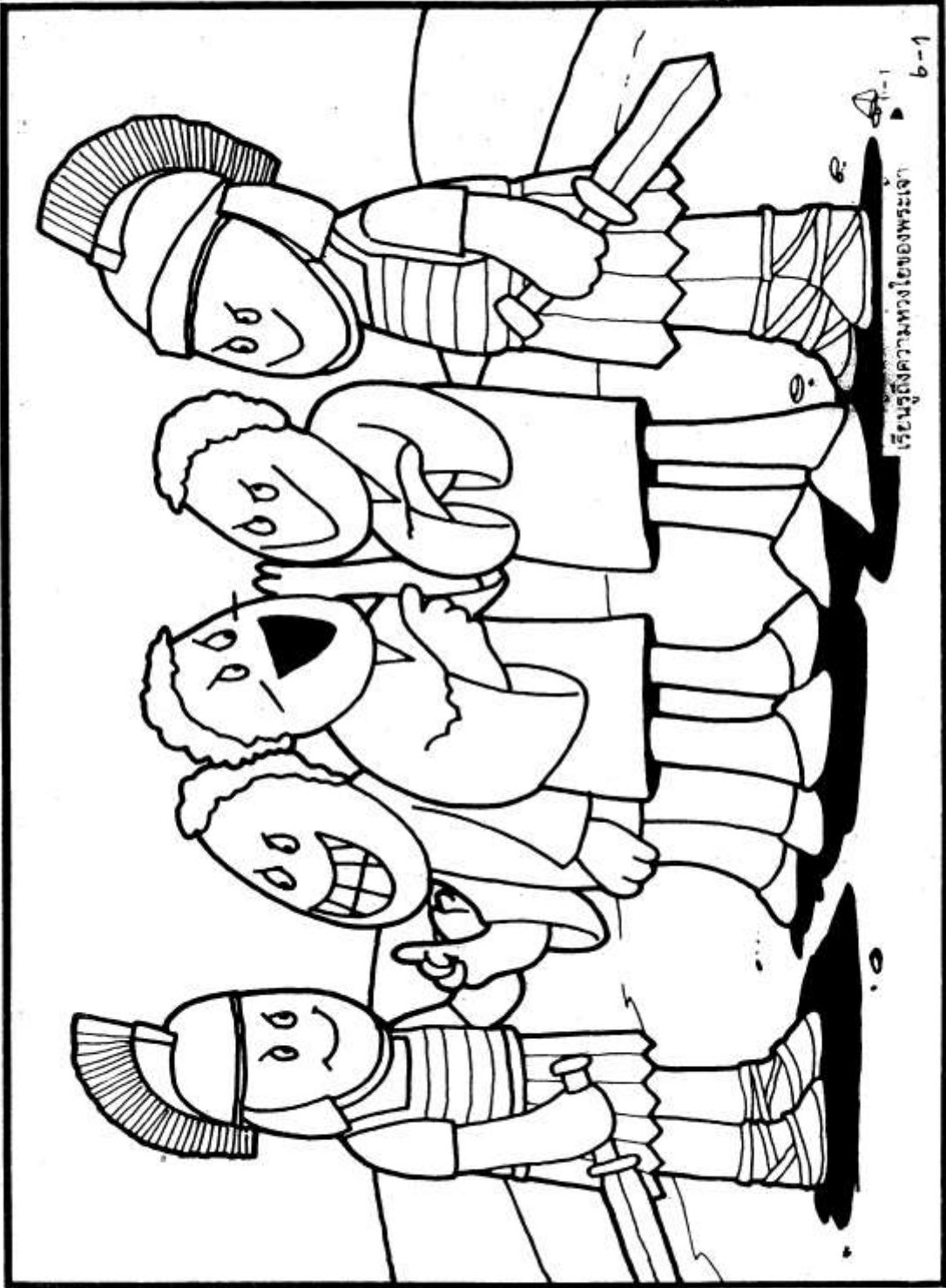
ต๋อก จริงหรือ ? โอ... ต๋อกดีใจจัง เดี่ยวนี้พระเยซูอยู่ที่ไหนล่ะ ?

ติ่ง อยู่ในสวรรค์นะซิ แต่รู้ไหม พระองค์ทรงอยู่ในใจทุกคนที่เชื่อพระองค์

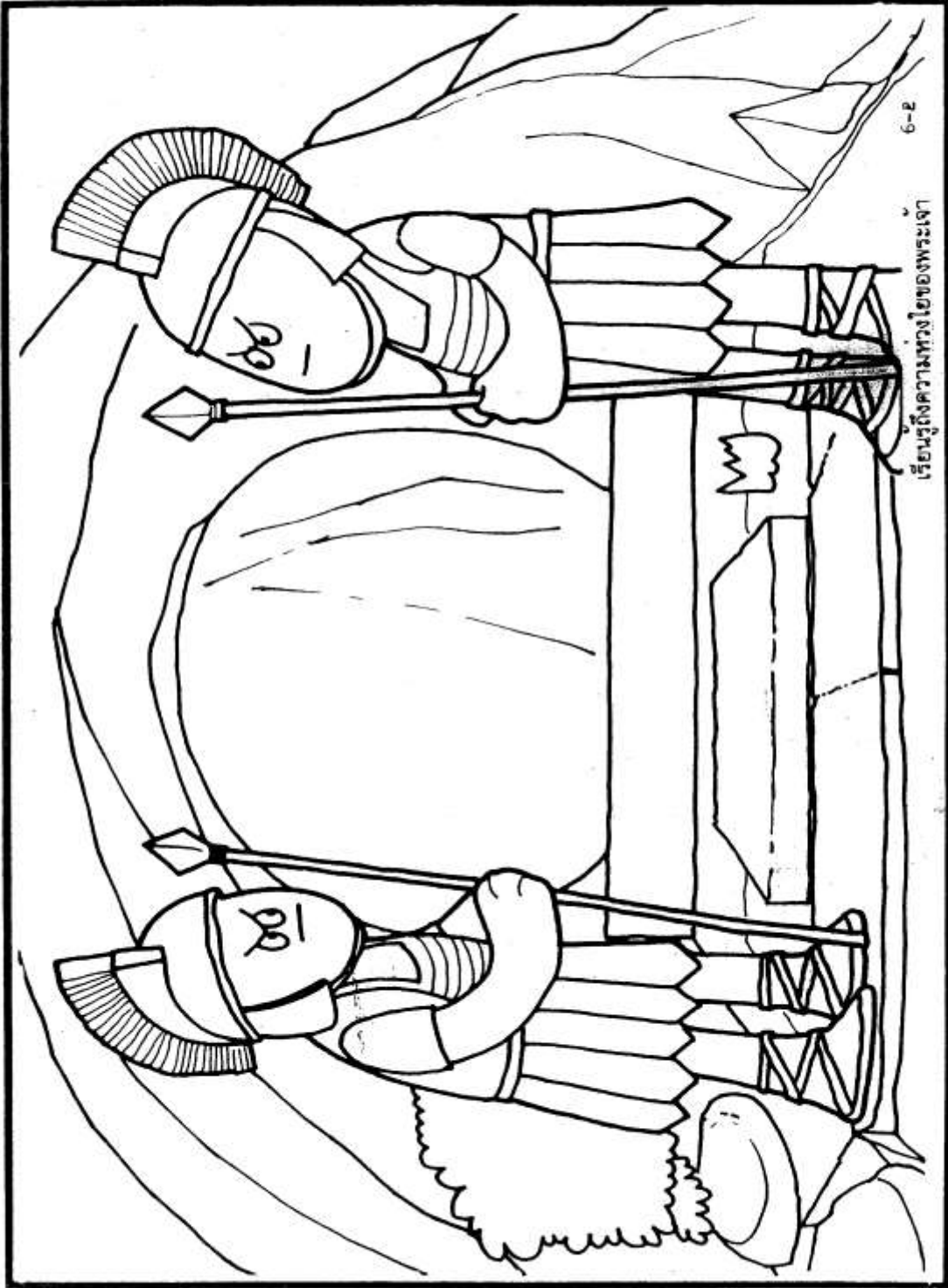
ต๋อก ดีใจ ต๋อกมีความสุขแล้ว ที่รู้ว่าพระเยซูยังไม่ตาย ไซโย! ร้องเพลงกันดีกว่า...

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลาก่อน” อธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกกิจกรรมและแบบฝึกหัด

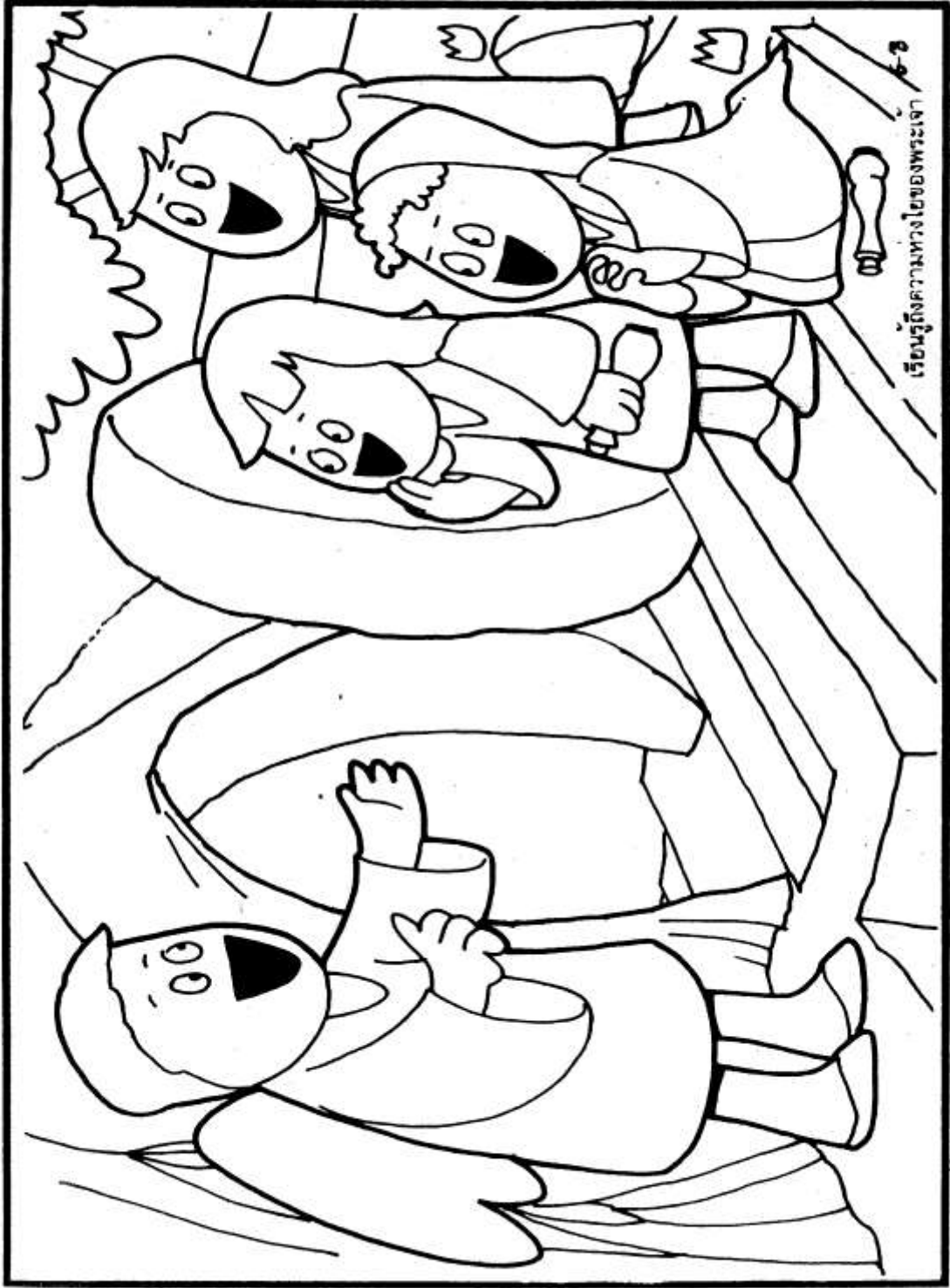
K. 2-4

6-2

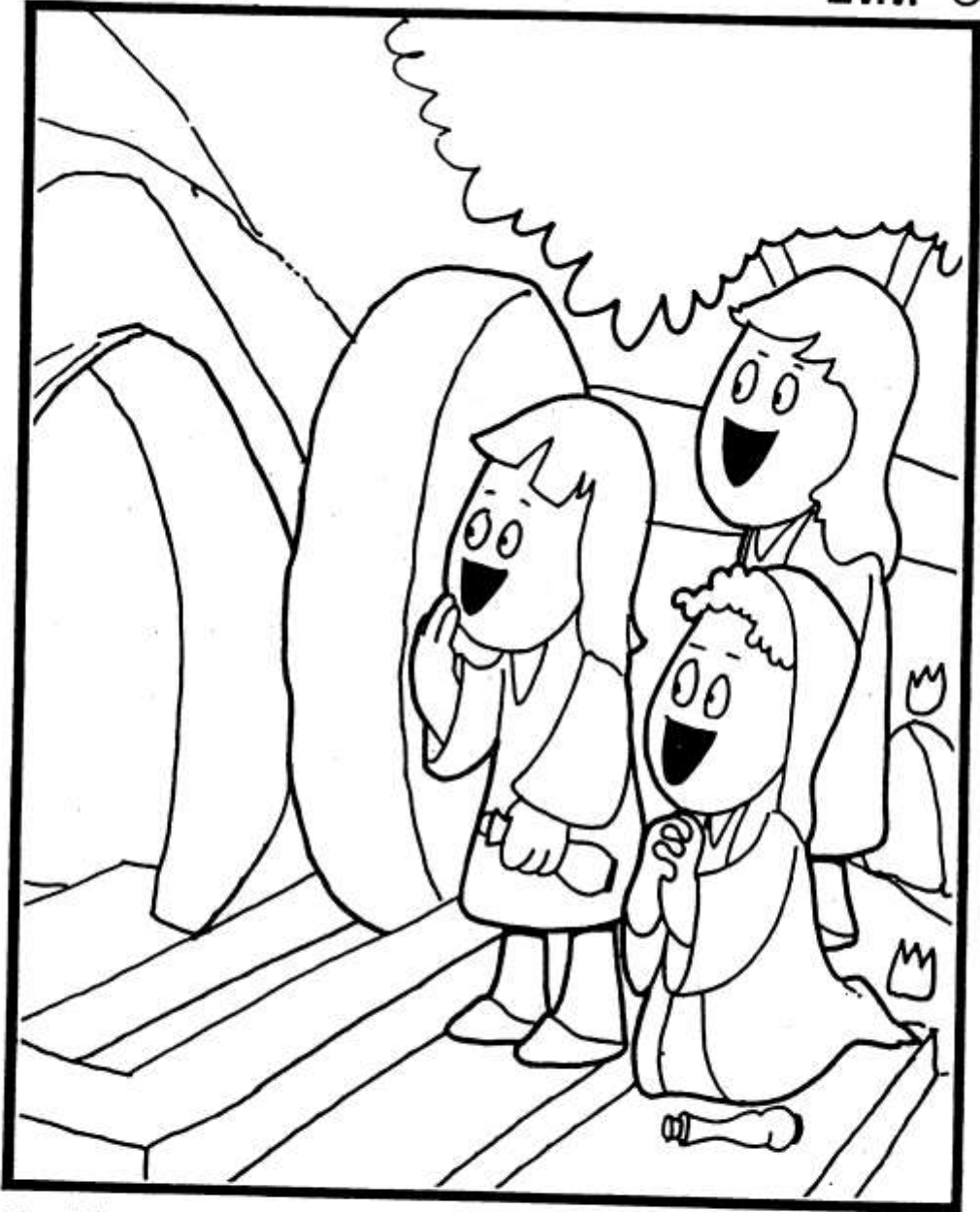
เขียนด้วยดินสอสีและปากกาสีน้ำเงิน

A. 2-4

เขียนด้วยความพอใจของพระเจดีย์ ๖-๖

K. 2-4

เดียนอู๋ ถึงความห่วงใยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 7

พระทรงห่วง

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 12:1-17

ข้อท่องจำ โยชูวา 1:9 “อย่าตกใจหรือคร้ามกลัวเลย”

เป้าหมายบทเรียน 1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงห่วงใยเขา
2. ให้เด็กรู้สึกห่วงใยคนอื่นด้วย
3. ให้เขาอธิษฐานเพื่อเพื่อนที่กำลังมีปัญหาอยู่ตอนนี้

อุปกรณ์การสอน พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, กระดาษแข็ง 5x8 นิ้ว, กระดาษสีตัดเป็นเส้น, กาว, สี

แนวความคิดสำหรับครู

ชีวิตของเปโตรเป็นตัวอย่างอันดี ที่ทำให้เราเห็นถึงความห่วงใยของพระเจ้า คนที่รักพระเจ้าอาจถูกกลั่นแกล้งหรือถูกทำร้าย เด็กอาจไม่เข้าใจว่าเหตุใดสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น แต่เราจะเน้นให้เด็กได้เห็นว่ามีสถานการณ์เลวร้าย พระเจ้าก็ทรงช่วย

เปโตรถูกจำจองในคุกแต่ด้วยการอธิษฐานของเพื่อนๆ ทำให้เปโตรได้รับการปลดปล่อย อย่างอัศจรรย์ นั่นคือมีทูตสวรรค์มานำเขาออกจากที่พันธนาการ

ครูควรสอนว่า การอธิษฐานเพื่อเพื่อนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง อย่าคิดว่าเด็กอธิษฐานเพื่อเพื่อนไม่เป็น หากครูได้สอนเขาตั้งแต่ยังเล็กจากการเล่าเรื่อง และการอธิษฐานด้วยกันในชั้นเรียนเสมอๆแล้ว เด็กก็จะรู้ว่าการอธิษฐานช่วยเพื่อนได้แน่นอน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ทักทายเด็กเป็นส่วนตัว วันนี้คุยกับเขาถึงเพื่อนบ้านของเขาว่ามีใครบ้าง เพื่อนในชั้นเรียนที่โรงเรียน
มีใครบ้าง

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ กระดาษแข็งวาดเป็นรูปลูก กระดาษสีตัดเป็นเส้น กาว สี

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีลูกและติดกระดาษสีเป็นเส้นลงไป เขียนคำว่า “ลูก” ลงไปได้หน้าต่างลูก

ถามเด็กว่า เมื่อเราอยู่ในกรงเราออกมาได้ไหม ? เราจะมีความสุขไหมที่จะต้องอยู่ในกรงของสวนสัตว์ ?
เราจะไม่ชอบเพราะเราจะออกมาวิ่งเล่นไม่ได้

นมัสการ

ต้อนรับ ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคน ร้องเพลง “โই้เพื่อนรัก”

ถวายทรัพย์ ขณะที่ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” บอกเด็กว่าเราถวายทรัพย์แด่พระเจ้า
ด้วยความยินดีเพราะพระเจ้าทรงสั่งให้เราถวายด้วยความรัก

ร้องเพลง

1. ลีลและกว้าง
2. ในพระนามพระเยซู
3. พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน
4. พระเจ้ารักเธอและฉัน

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการปกป้องของพระเจ้าวันนี้ ให้เด็กได้เสนอชื่อของเพื่อนที่เขาอยาก
อธิษฐานเพื่อ และร่วมใจกันอธิษฐานเพื่อเพื่อนคนนั้นในชั้น

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ รู้จักคุณไหม? (ให้เด็กตอบ) คุณเป็นที่สำหรับขังคนที่ทำความผิดทางกฎหมาย ไม่ให้ออกไปทำ ความผิดได้อีกและให้อิสระแก่เขา คุณจะมีกรงเหล็กกันไม่ให้คนข้างในออก ไม่ให้คนข้างนอกเข้าไป ส่วน ใหญ่ตำรวจจะจับคนที่ทำผิดไปเข้าคุก แต่... ในโลกเรานี้ มีไม่น้อยที่เขาจับเอาคนไม่ผิดไปขังไว้

เปิดพระคัมภีร์ กิจการ 12:1-17

เปโตร... เป็นนักเทศน์ที่จะเดินทางไปทั่วประเทศ เพื่อประกาศเรื่องของพระเยซูคริสต์ เขาอยากให้ ทุกคนรู้จักพระเยซู มีคนมากมายกลับใจ เชื่อในพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าทรงสอนไว้ในพระ คัมภีร์ คนที่กลับใจต่างมีความยินดี ที่เขาได้เป็นบุตรของพระเจ้า เช่นเดียวกับเปโตร

แต่กษัตริย์ที่ปกครองประเทศอยู่นั้น เป็นคนที่ไม่รักพระเจ้าและมีใจโหดร้าย พระองค์ชื่อเฮโรด เฮ โรดได้ฆ่าหลายคนที่มาเชื่อพระเยซู เมื่อเฮโรดได้ข่าวว่าเปโตรเป็นคนที่นำให้หลายคนมาเชื่อพระเยซู จึง หาทางที่จะฆ่าเปโตรด้วย (แสดงภาพ 7-1)

วันหนึ่งมีทหารมาจับเปโตรไป... เด็กๆ ว่าเขาเอาเปโตรไปไว้ที่ไหน? (ให้เด็กตอบ)

เฮโรดเป็นผู้สั่งทหารมาจับเปโตร และให้มีทหารถึง 16 คน มาเฝ้าเปโตรคนเดียว ที่คุกนั้นก็มืดและ เหม็นไม่น่าอยู่เลย ไม่มีเพื่อนคนไหนช่วยเปโตรได้ ไม่มีใครกล้าไปเอาเปโตรออกมาจากคุก แต่... อย่าง หนึ่งที่พวกเขาทำเพื่อเปโตรได้คือ พวกเขาอธิษฐานเพื่อเปโตรด้วยใจร้อนรน (แสดงภาพ 7-2) เขาอธิษฐาน กันอย่างร้อนรนอย่างจริงจัง เวลาเพื่อนของเราลำบากและเราช่วยเขาไม่ได้ สิ่งหนึ่งที่เรทำได้คือ อธิษฐาน เพื่อ

เพื่อนๆ ของเปโตรได้ข่าวมาว่า เฮโรดตั้งใจจะประหารเปโตรพรุ่งนี้ !... โอ หากพระเจ้าไม่ช่วยนำเป โตรออกมาจากคุกทันเวลา เปโตรต้องตายแน่ เราจะต้องอธิษฐานมากกว่านี้ คิดแล้วเขาก็ร่วมใจกันอธิษฐาน ทั่วคืน

ในช่วงเวลานั้นเอง มีเหตุการณ์อัศจรรย์เกิดขึ้นในคุก! ท้องฟ้าที่มีดกกลายเป็นสว่าง ทูตสวรรค์ได้เดินไปจี้ให้เปโตรตื่น กล่าวว่า

“เปโตร...เปโตร... ลุกขึ้นเถอะ เร็วๆ” และในขณะเดียวกัน โข่ที่ล่ามมือและเท้าของท่านก็หลุดออก เปโตรลืมตาเห็นทูตสวรรค์ ...เขาไม่ตกใจเลย ทำตามคำสั่งของทูตสวรรค์ทุกอย่าง (ให้เด็กคนหนึ่งออกมาเป็นเปโตร และสมมุติว่าครูเป็นทูตสวรรค์ เมื่อครูพูดอะไรก็ให้เขาทำตาม)

***เมื่อพูดว่า “จงคาดเอว” เปโตรก็คาดเอว

***เมื่อพูดว่า “จงสวมรองเท้า” เขาก็สวมรองเท้า

***เมื่อพูดว่า “จงสวมเสื้อ” เปโตรก็สวมเสื้อ

***เมื่อพูดว่า “จงตามเรามา” เขาก็ตามออกไป!

(แสดงภาพ 7-3) ทูตสวรรค์และเปโตรเดินผ่านทหารยาม ผ่านประตูใหญ่ ในที่สุดก็มาถึงประตูเหล็กที่จะเข้าเมือง “เอ๊ย.....ต!” ประตูเปิดออก ฝ่ายเปโตรก็เดินตามทูตไปเรื่อยๆ เมื่อเขามาถึงถนนในเมือง ทูตก็หายไป ...เปโตรสับสน

“ฮ่า...เราอยู่ที่ไหนกันเนี่ย?? นึกว่าฝันไปเสียอีก ขอบคุณพระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์มานำเราออกจากคุกเราจะไม่ถูกประหาร ขอบคุณพระเจ้าจริงๆ เราเป็นอิสระแล้ว!! ไชโย!” แล้วเปโตรก็รีบไปยังบ้านเพื่อน (แสดงภาพ 7-4) เมื่อเปโตรไปถึงหน้าบ้านก็เคาะประตู “ก๊อก! ก๊อก!” เด็กผู้หญิงคนหนึ่งออกมา เมื่อได้ยินเสียงเรียกว่า “นี่ ... ช่วยเปิดประตูหน่อยซิ...” เธอก็รู้ว่าเป็นเสียงของเปโตร ด้วยความดีใจเธอรีบกลับไปบอกทุกคนว่า เปโตรออกมาจากคุกแล้ว และปล่อยให้เปโตรยืนคอยอยู่หน้าประตูบ้านคนเดียว

เมื่อทุกคนมาที่ประตูบ้าน เขาต่างร้องด้วยความดีใจ “ไชโย! ขอบคุณพระเจ้าดีใจจริงๆ ที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน...ฮาเลลูยา”

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กทำตามคำพูดของคุณ

***คีนันเปโตรหลับสนิท

***มีทูตสวรรค์มาจีที่เอว

***กล่าวว่า “ลุกขึ้นเถอะเปโตร”

***เปโตรลุกขึ้น ขี้ตา

***และเดินตามทูตนั้นไป

***จึงออกมาจากคุกได้อย่างสบาย

ข้อท่องจำ

โยชูวา 1:9 “อย่าตกใจหรือคร้ามกลัวเลย” ให้เด็กๆท่องพร้อมๆกัน

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

ที่เมืองหนึ่ง เกิดสงครามขึ้น ทำให้ประชาชนต้องอดอยาก ไม่มีน้ำและอาหารพอทั้งสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ นอกจากนั้นยังมีทหารอยู่เต็มเมือง ถ้าใครออกมาจากบ้านอาจถูกยิงตายได้ ดังนั้นชาวบ้านจึงต้องยอมอดอยู่ในที่อาศัย

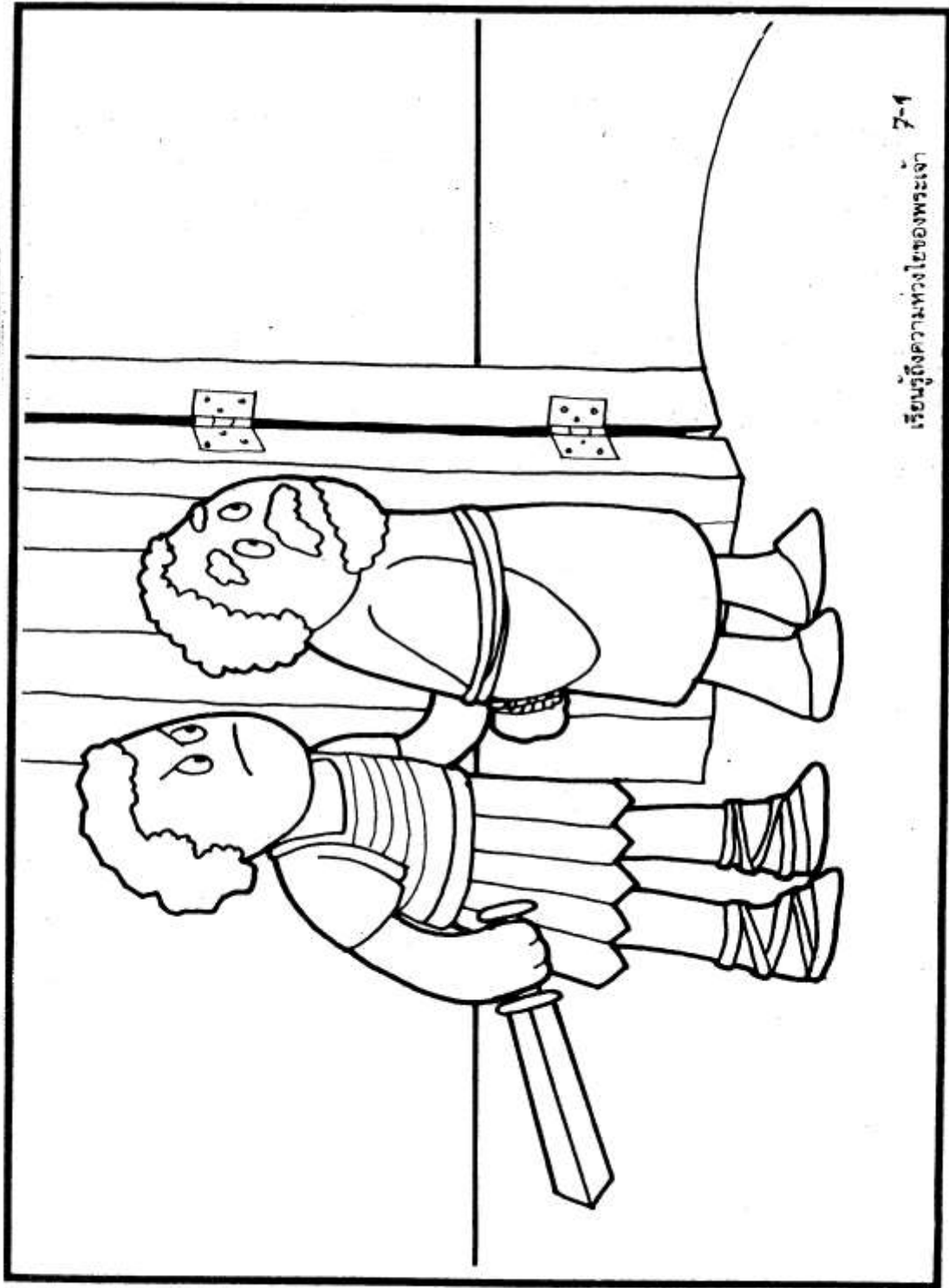
มีแม่ลูกคนหนึ่ง ต้องหลบอยู่ในบ้านหลายวันแล้ว น้ำที่มีอยู่ก็หมดลง ลูกน้อยอายุเพียงหนึ่งปีต้องดื่มน้ำต้องดื่มนม จะทำอย่างไรดี?...คุณแม่เชื่อในพระเจ้า เธอจึงขอให้พระเจ้าได้ช่วยเหลือเธอและลูก ... หลังจากที่ได้อธิษฐาน แม่ก็ตัดสินใจอุ้มลูกออกมาจากบ้านเพื่อไปยังบ้านเพื่อนอีกคน ซึ่งจะมีอาหารให้ลูกและเธอด้วย

เมื่อเธออุ้มลูกออกมานั้น ทุกอย่างเงียบสงบ ไม่มีเสียงปิ่น ไม่มีวีแววของศัตรู เธอพบชายคนหนึ่งตามทาง เขายืมให้และช่วยอุ้มลูก นำเธอไปยังบ้านของเพื่อน โดยไม่ได้พูดกับเธอสักคำ

ทั้งสามมาถึงที่หมายโดยไม่มีอันตราย! ชายผู้นั้นส่งลูกน้อยให้เธอ เขายืมให้แล้วก็เดินจากไป เมื่อเธอเข้ามาในบ้านของเพื่อน จึงรู้ว่าเพื่อนๆ ใคือธัชฐานเฝ้า และชายผู้นั้นคือทูตสวรรค์ที่พระเจ้าทรงส่งมาช่วย ...ทุกคนต่างพากันสรรเสริญพระเจ้าด้วยความชื่นชม

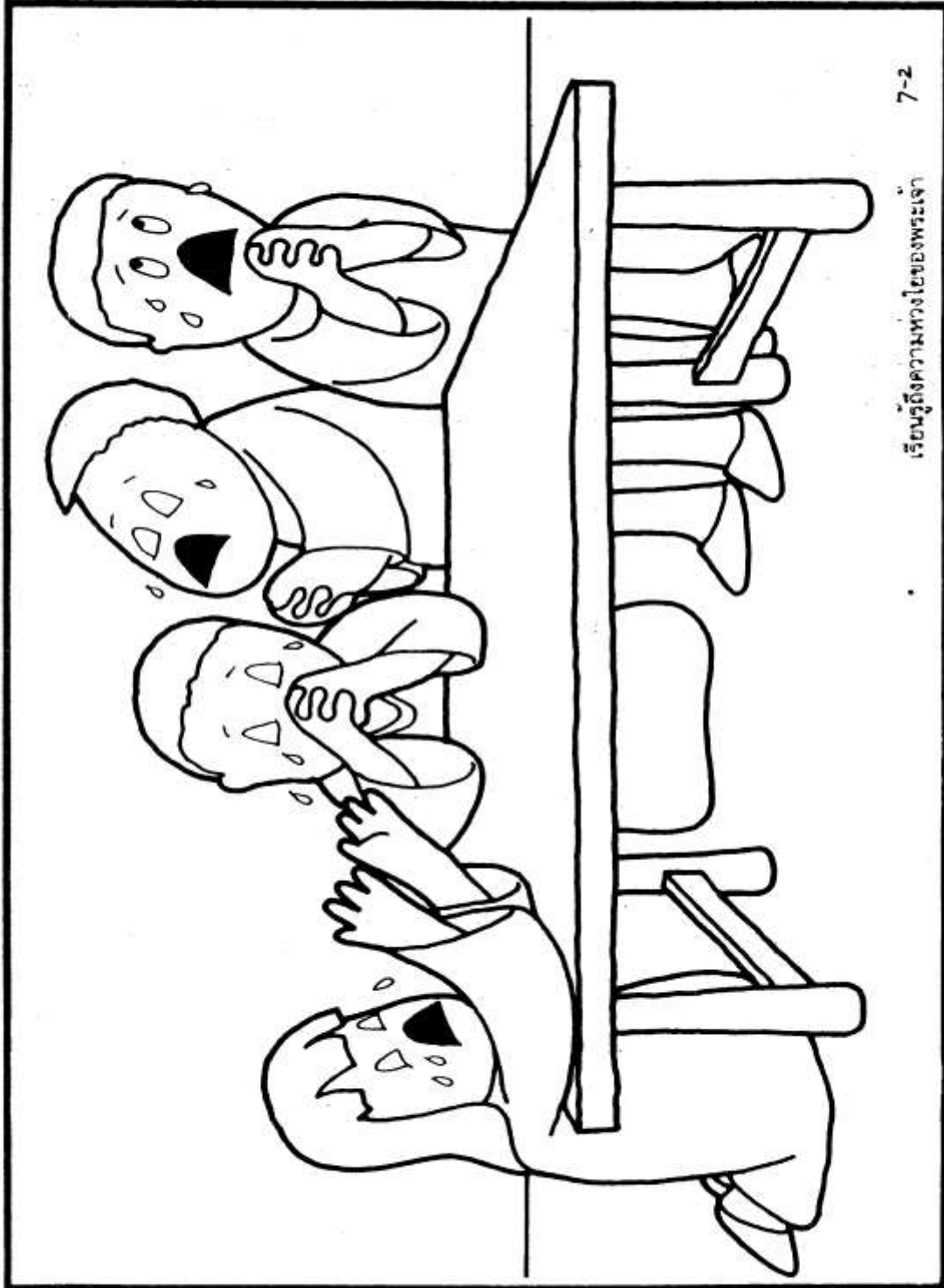
เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู” อธิษฐานปิดชั้นเรียน และแจกแบบฝึกหัดเด็กๆ

เรียนรู้ถึงความหมายของพระเจดีย์ 7-1

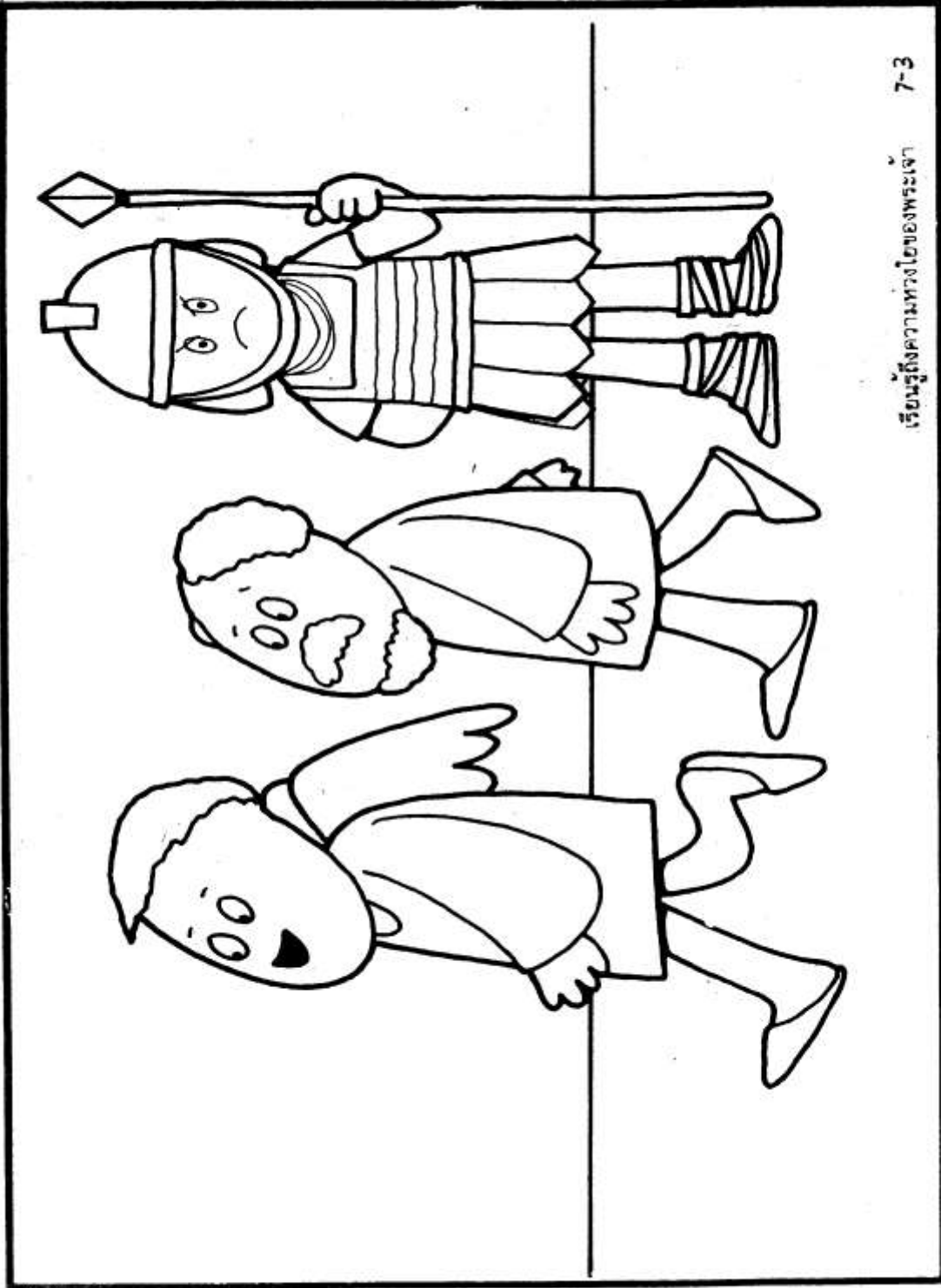
K.2-4

7-2

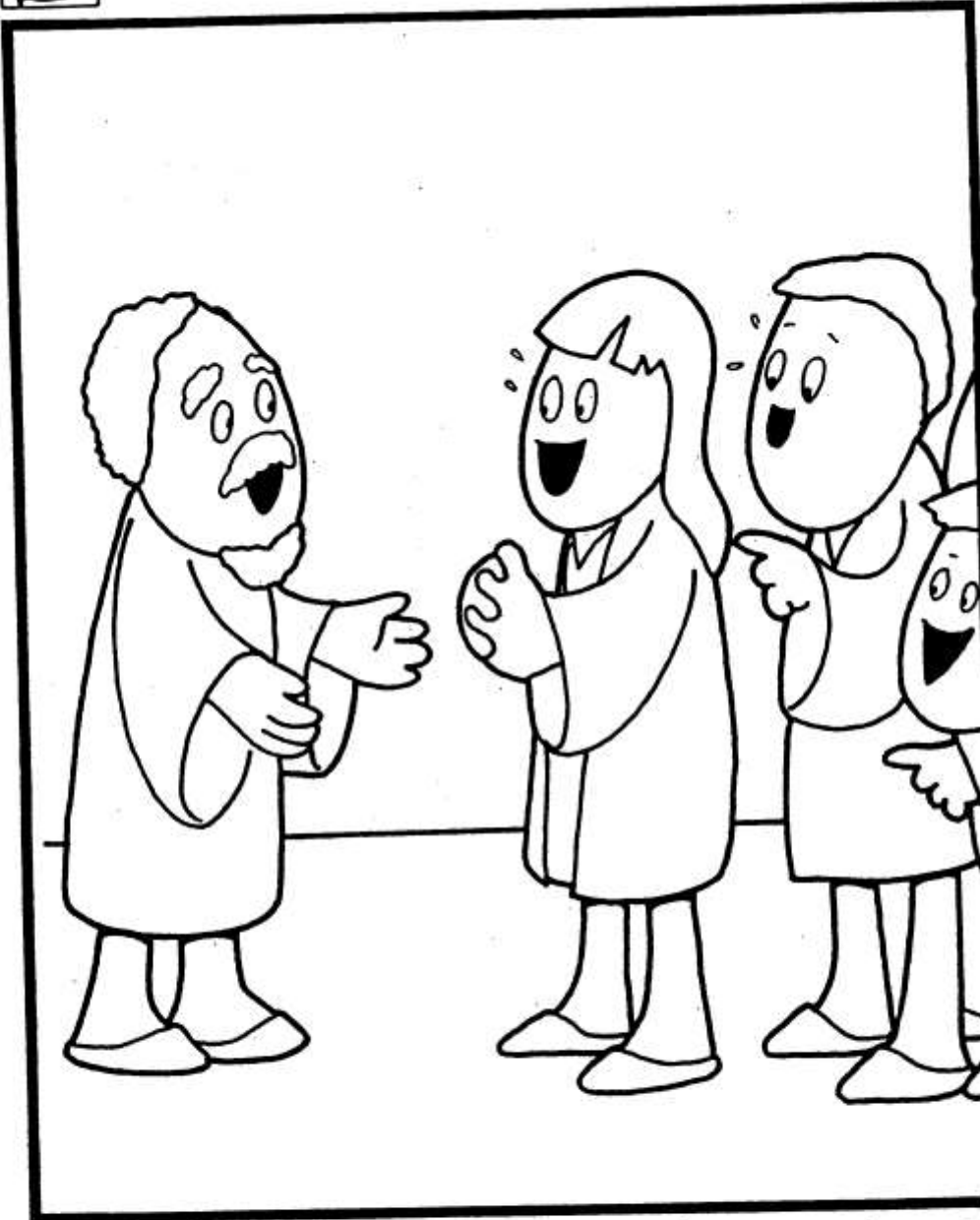
เรียนรู้ถึงความหมายของพระเจ้า

k. 2-4

เรียนรู้ถึงความหมายของพระเจ้า 7-3

4.44

เขียนถึงถึงความห่วงใยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่

บทที่ 8

พลไพร่ข้ามทะเล

- ข้อพระคัมภีร์** อพยพ 13:17-22, 14:5-29
- ข้อท่องจำ** “ไม่มีการร้ายใดๆตกมาบนท่าน” สดุดี 91:1
- เป้าหมายบทเรียน**
1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นห่วงคนของพระองค์เสมอ
 2. ให้เด็กเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงมองดูเขาตลอดเวลา
 3. ให้เขาพร้อมที่จะเชื่อฟังและทำตามคำสอนของพระเจ้า
- อุปกรณ์การสอน** พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, แผ่นเพลง, ข้อท่องจำ, แบบฝึกหัด, กาว, สี, กรรไกร, กระดาษอ่อนและแข็ง, หุ่น 1 ตัว

แนวความคิดสำหรับครู

เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยชนชาติอิสราเอล หนีออกจากอียิปต์นั้น เราจะเห็นชัดว่า พระเจ้าทรงดูแลพลไพร่ของพระองค์เสมอ ไม่ว่าเขาจะมีทุกข์หรือสุข พระองค์ทรงนำย่างเท้าของเขา ให้ไปในที่ปลอดภัย ทรงนำเขาทั้งกลางวันและกลางคืนด้วยเสาเมฆและเสาไฟ

เช่นกัน...พระเจ้าทรงดูแลเราเสมอ ดังนั้นทุกอย่างก้าวแห่งชีวิตของเรา จะต้องให้พระเจ้ามาเป็นที่หนึ่งเสมอ เด็กๆควรรู้ว่า พระเจ้าทรงมองดูเขาตลอดเวลา เขาควรที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ แล้วพระเจ้าจะทรงปกป้องเขาอย่างที่ได้ทรงปกป้องอิสราเอล ในการเตรียมสอนครูควรอธิบายเพื่อพระเจ้าจะทรงเจิม ให้คำสอนมีฤทธิ์ที่จะนำเด็กวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเขา ทราบไหมว่า? หากเด็กเล็กเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าตั้งแต่เบื้องต้นชีวิตของเขาแล้ว ต่อไปเขาจะไม่มีปัญหาที่จะวางใจพระองค์ในเรื่องใหญ่เลย เพราะประสบการณ์ที่ได้รับมาตั้งแต่เด็ก จะหล่อหลอมให้เขามั่นใจในพระเจ้าผู้ไม่เคยทำให้เขาผิดหวัง

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับ ครูต้อนรับเด็กแต่ละคนเป็นส่วนตัว เล่นและคุยกับเขาบ้าง อย่าปล่อยให้เด็กเล่นตามลำพัง

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ กระดาษแข็ง 10 x 20 ซม. กระดาษอ่อนสีขาวทำเป็นรูปน้ำและคนตามแบบ สี กาว กรรไกร

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีน้ำและคน ตัดออกมาแล้วทากาวลงบนส่วนที่บอไว้ พับและตัดลงไปบนกระดาษแข็ง ทำเป็นเหมือนน้ำตั้งเป็นกำแพง ทั้งสองด้าน ทากาวตรงฐานคนและปะลงไปตรงกลาง (ครูอาจทำคนเพิ่มอีก หากเวลามีมากพอ)

นมัสการ

ต้อนรับ ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคน แนะนำเพื่อนใหม่ ร้องเพลง “พบกันอีก”

ถวายทรัพย์ บอกเด็กว่า เรารักพระเจ้าเราจึงถวายตามพระบัญชาของพระองค์ ร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี”

- ร้องเพลง**
1. พระเจ้ารักฉัน (ฉันจะรักคนอื่น)
 2. พระเยซูทรงรักเด็กนักร้อง
 3. ความยินดีในพระเจ้า
 4. ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงรัก และห่วงใยเรา ขอทรงปกป้องเราและคุ้มครองพ่อแม่พี่น้องของเรา อธิษฐานเพื่อเพื่อนที่ขาดเรียน

เรื่องจากพระคัมภีร์

เวลาเราออกเดินทางไปในหนักรเราควรรอชยฐานขอพระเจ้าปกป้องเสมอ ถึงเราจะเป็นเด็กเล็ก แต่เราก็อาจพบอันตรายได้ทุกเวลา พระเจ้าจะทรงปกป้องเราเมื่อเราเดินไปขึ้นรถ ลงเรือ จั้ซ้าง นั่งเกวียน...

ครั้งหนึ่ง คนของพระเจ้าออกเดินทางไกล เขาไปกันมากมายหลายคน มีทั้งเด็ก ๆ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย อยากรู้ใหมว่า การเดินทางของเขาเป็นอย่างไร

เปิดพระคัมภีร์ อพยพ 13:17-22, 12:5-29

นานมาแล้วในประเทศอียิปต์ มีไพร่พลของพระเจ้า คือชาวอิวอาศัยอยู่มากมาย แต่พวกเขาตกเป็นทาส หมายความว่าเป็คนรับใช้ของเขาต้องทำงานหนักตั้งแต่เช้าจนเย็น นั่งพักก็ไม่ได้ ถ้าใครหยุดงานก็จะถูกโบยตี ...อย่างนี้่้องๆคิดว่าเขาจะมีความสุขไหม? (ให้เด็กตอบ) ...เขาไม่มีความสุขเลย เขาต้องการชีวิตที่สบายกว่านี้ เขาทุกข์ยากมาก เขาได้อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเขาเป็นเวลาหลายปี ...

และแล้ววันหนึ่ง พระเจ้าได้ทรงบอกเขาว่า พระองค์ทรงเตรียมแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์ไว้ให้เขา แต่มันไม่ได้อยู่ในประเทศอียิปต์ มันอยู่ไกลออกไปทางตะวันออก (ครูชี้ไปทางทิศตะวันออก) ในสมัยก่อนเขาจะต้องเดินทางไปด้วยเท้า ต้องใช้เวลาในการเดินทางนานมาก

สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับแผ่นดินใหม่คือ เมื่อเขาไปถึงเขาไม่ต้องเป็นทาสอีกเลย แต่ไม่ได้หมายความว่า จะจะไม่ทำงาน เขาจะต้องทำงานหนักเหมือนกัน เพื่อสร้างครอบครัวของเขาเอง เพื่อลูกเพื่อภรรยาของเขา เขาจะเป็นอิสระ เขาทุกคนดีใจที่ได้ข่าวว่าจะได้ออกเดินทางไป และจะไม่ต้องเป็นทาสอีกแล้ว และคนที่จะพาเขาไปก็คือ โมเสส นั่นเอง

(ภาพ 8-1) พวกเขาต่างเตรียมตัวออกเดินทาง เขาเตรียมอะไรบ้าง? (ให้เด็กออกความคิด) ใช่แล้วเขาต้องเอาเสื้อผ้า อาหาร เครื่องใช้ต่างๆ เด็กบางคนเอาแมวตัวเล็กๆไปด้วย บางคนก็เอาหมาของเขาไปด้วย

“ขอบคุณพระเจ้าสำหรับประเทศใหม่ที่พระเจ้าจะให้เรา เราจะไม่ต้องถูกเข็ยนตีอีกแล้ว” ... “ใช่แล้ว ...และฉันจะได้ปลุกสวนครัวสวยๆ โดยไม่มีใครมาเอาผลผลิตจากสวนของฉันได้”

ในที่สุดเขาก็เตรียมตัวกันเสร็จ เขาได้เอาเต็นท์ผูกไว้ข้างหลังลา หลังจากรู้ แล้วทุกคนก็เริ่มออกเดินทาง ออกจากอียิปต์ได้ เพราะพระเจ้าช่วยให้เกิดการอัศจรรย์หลายอย่างทำให้กษัตริย์ของอียิปต์อนุญาตให้โมเสสพาพวกเขาออกไปได้ กษัตริย์ของประเทศอียิปต์ไม่ต้องการให้ทาสไป ได้ปฏิเสธไม่ให้ไปหลายครั้ง แต่ในที่สุดก็ต้องยอมให้ทาสออกไปจากอียิปต์

แต่เมื่อเขาเดินทางออกไปไม่นานนัก พระราชาของอียิปต์เกิดเปลี่ยนใจ พระองค์คิดว่า...เอ เราไม่ควรปล่อยให้คนพวกนี้ไปเลย เพราะจะไม่มีใครสร้างเมือง สร้างบ้านให้เรา พวกนี้ทำงานเก่ง แล้วยังไม่ต้องจ่ายเงินด้วย เราจำต้องเอาเขากลับมาเป็นทาสอย่างเดิม ดังนั้นพระองค์จึงสั่งทหารของพระองค์ว่า

“ไป! เจ้าทั้งหลายจงจัดรถรบ รถม้า ออกไปต้อนพวกทาสกลับมาให้หมด อย่าให้พวกนั้นเดินทางไปไกลๆ ถึงประเทศใหม่ของเขาได้”

(แสดงภาพ 8-2) พวกทหารทำตามคำสั่งทันที! แม้ทัพส่งเสียงดังก็องว่า

“เจ้าทุกคนต้องตามทาสยิวให้ทัน ! โอบล้อมมันไว้ที่ทะเลทราย อย่าให้หนีไปได้ แล้วพามันกลับมาให้หมด!” (ครุฑทำเสียงจิ้งจก)

ขณะนั้นทาสยิวเดินมาเกือบมาถึงชายทะเลแล้ว พวกเขาได้ยินเสียงม้าควบ ก๊อบๆๆ มีเสียงรถม้า เสียงทหารโห่ร้อง เมื่อเขาหันไปดูก็เห็นฝุ่นตลบไปทั่ว ...เสียงของม้าดังใกล้เข้ามาทุกที พวกเขาตกใจมากทำอะไรดี? ...ข้างหน้าเป็นทะเล ข้างหลังเป็นพวกทหาร จะไปข้างไหนก็ไม่รอด ...โอ้ย...จะหนีไปไหน ? ทะเลออกกว้างใหญ่จะว่ายน้ำข้ามไปก็ไม่ได้ เด็กๆจะไปได้อย่างไร ? ยังมีพวกสัตว์เลื้อยอีก ถ้าพวกมันลงทะเลมันต้องจมน้ำตายแน่ๆ ...เขาร้องกันเสียงหลง โอ...เราถูกพวกทหารล้อมไว้แล้ว...

แต่...ใครจะใหญ่กว่าพระเจ้าของเรา? พระเจ้าทรงนำเขามายังริมฝั่งทะเล พระองค์จะไม่ยอมให้พวกเขาต้องตายเพราะมือทหาร หรือเพราะจมน้ำทะเลเป็นแน่

รู้ไหมว่าพระเจ้าทรงทำอะไร? พระองค์ทรงให้เมฆก้อนใหญ่มาบังทหารเอาไว้ ทำให้เขามองไม่เห็นหนทาง งบประมาณ มองไปทางไหนก็มีแต่ก้อนเมฆขาวๆ เต็มไปหมด และพระเจ้าก็ทรงสั่งให้โมเสสยกไม้เท้าขึ้นและยื่นออกเหนือทะเล

(แสดงภาพ 8-3) เมื่อโมเสสทำตามคำสั่งของพระเจ้า มีสิ่งหนึ่งซึ่งอัศจรรย์มากเกิดขึ้น !! พระเจ้าทรงบันดาลให้มีลมพัดมาอย่างแรง พัดน้ำตั้งขึ้นเป็นกำแพงใหญ่ ทำให้มีที่แห้งเกิดขึ้น

“เร็ว ๆ ! พวกเรารีบเดินข้ามไปเดี๋ยวนี้” เสียงโมเสสสั่ง ทุกคนทำตามทันที เขาไม่กลัวแล้วเขาเดินไปบนแผ่นดินแห้งได้อย่างสบาย พระเจ้าทรงช่วยเขา ทรงดูแลเขาให้ปลอดภัย

เมื่อทุกคนมาถึงอีกฝั่งอย่างปลอดภัยนั้น เขาก็หันไปดูทางที่เขาผ่านมา ...อ้าว!! ทหารอียิปต์ติดตามมาอีก เอาหล่ะ คราวนี้เราต้องรีบหนีล่ะ... แต่พระเจ้าทรงให้ธม্মาของอียิปต์วิ่งไปไม่ไหว ทำให้ธม্মาติด ล้อฝืด วิ่งไปไม่ได้

“ไปเถอะ เราหนีไปจากพวกนี้เถอะ” เสียงทหารผู้หนึ่งตะโกน “พระเจ้าทรงต่อสู้อุปสรรคพวกเขาอยู่แล้ว เราสู้พระเจ้าไม่ได้หรอก”

เวลานั้นเอง พระเจ้าสั่งโมเสสว่า “จงยื่นมือออกเหนือทะเล แล้วน้ำจะกลับมาท่วมทหารเหล่านี้” โมเสสทำตามทันที

เป็นดังนั้นจริงๆ น้ำได้ไหลกลับมาอยู่ที่ของมันจริงๆ โครม!! ตูม!!

พวกทหารถูกน้ำท่วมตายหมด ...

พวกเขายืนคั่งนั้น ต่างกระโดดโลดเต้นด้วยความดีใจ พวกเขาร้องเพลงขอบคุณพระเจ้า ที่ทรงปกป้องเขาไว้ เขาารู้แล้วว่า พระเจ้าทรงรักและห่วงใยเขามาก

ร้องเพลง “ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า”

ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า (2)

ไม่มีอะไรที่ยาก (2)

ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า

ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า (2)

ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้ (2)

ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า

การตอบสนองของเด็ก

ทบทวนเรื่องโดยให้เด็กดูรูป และเล่าเรื่องสั้นๆ ตามลำดับเหตุการณ์

ข้อท่องจำ

อ่านพระธรรมจากสดุดี 91:10 ว่า... “ไม่มีการร้ายใดๆจะตกมาบนท่าน” อ่านซ้ำๆและชัดเจน ให้เด็กท่องตาม โดยใช้หุ่นช่วยในการท่องก็ได้

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

คืนวันหนึ่ง พี่นิกกับพี่หนุ่มขับรถกลับบ้าน ทั้งสองคุยกันไปเรื่อยๆตามสบาย ..ทันใดนั้นเอง มีรถประจำทางคันใหญ่คันหนึ่ง วิ่งตามมาด้วยความเร็วสูงมาก พี่นิกขับรถหลีกเลี่ยงทางให้เขาไปก่อน แต่... คนขับรถใหญ่นั้นกลับขับมาเฉี่ยวรถของพี่นิก โครม!! เสียงดังสนั่นถนน ขอบคุณพระเจ้าที่ทั้งสองไม่เป็นอันตราย

“โอ...ขอพระเจ้าทรงช่วยเราด้วย” พี่หนุ่มอธิษฐาน ...แต่ดูเหมือนว่าคนขับรถใหญ่นั้นต้องการหาเรื่องและเมามาก เขาอยากสนุกด้วยการแกล้งชนรถเล็กๆ พี่นิกขับรถเร็วขึ้นเพื่อหนีรถใหญ่นั้น

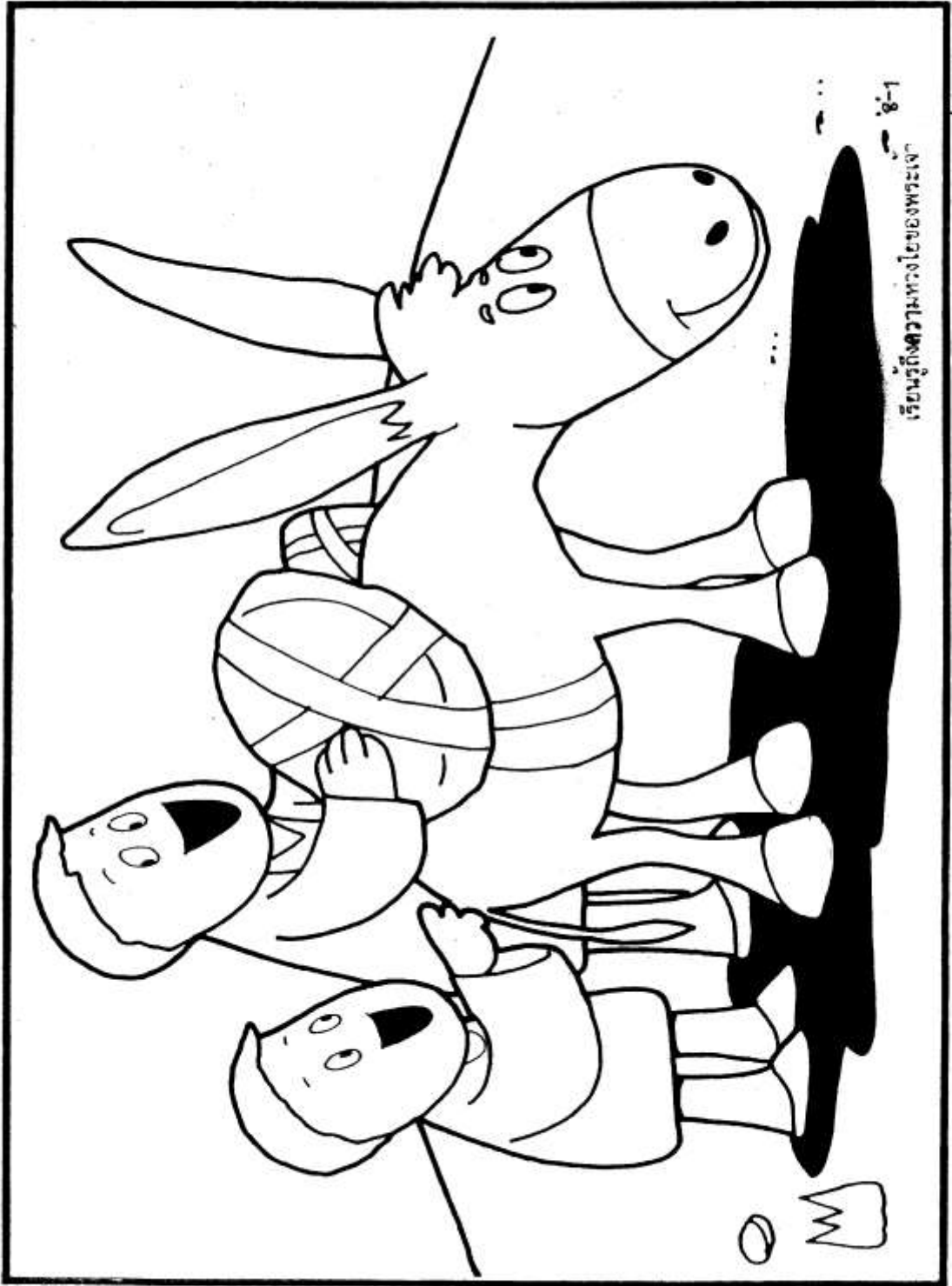
แต่รถคันใหญ่ยังตามมาติดๆ พี่นิกและหนุ่มอธิษฐานเสียงดัง ขอพระเจ้าประทานสติปัญญา โธ่...คูสิรถเราเล็กนิดเดียว ถ้าเขาชนก็แบนแน่ๆ

ทันใดนั้นเอง พี่นิดเหลือบเห็นชอยเล็กๆมีดๆ อยู่ข้างซ้าย พี่นิดจึงเลี้ยวรถเข้าไปในชอยทันที โอ...
ขอบคุณพระเจ้า ทั้งสองไม่เป็นอันตราย รถประจำทางอันธพาลเข้ามาในชอยไม่ได้ เพราะชอยเล็กเกินไป
คนขับจึงขับผ่านไปด้วยความโมโห

พระเจ้าทรงรักษาพี่หนุ่มกับพี่นิดให้ปลอดภัย สมกับพระคำที่กล่าวว่า “**ไม่มีการร้ายใดๆจะตกมาบน
ท่าน**”

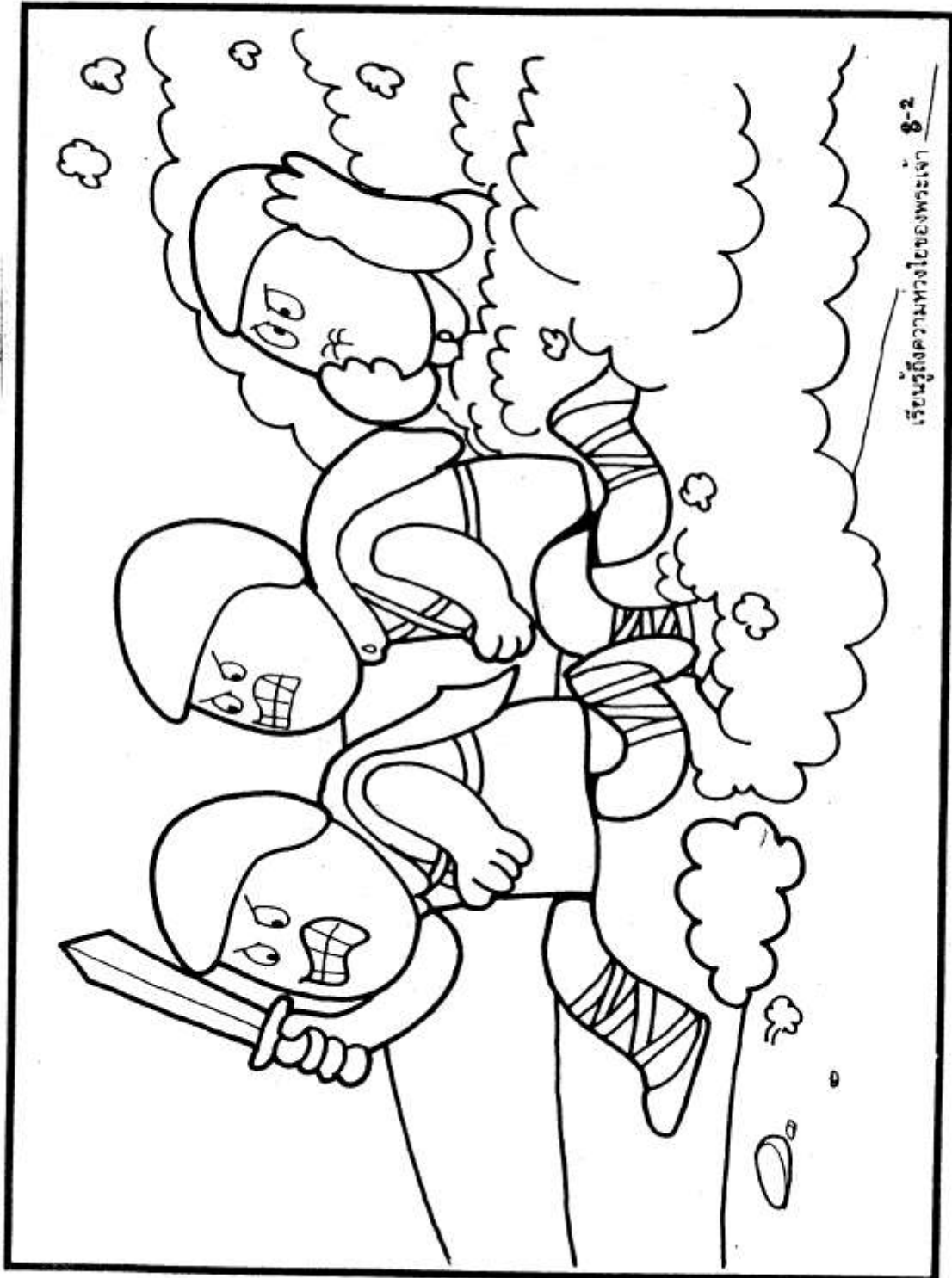
เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู” ก่อนอธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัด กิจกรรมให้เด็กๆ หนุนใจ
ให้เขาวางใจในพระเจ้า ทุกๆวันตลอดอาทิตย์นี้

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า 8-1

K.2-4

เรียนรู้ถึงความกลัวโดยพระเจ้ 8-2

A.2-4

เขียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 9

เด็กชายหายป่วย

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 4:46-54

ข้อท่องจำ “จงวางใจในพระเจ้า” (2 พงศาวดาร 20:20)

- เป้าหมายบทเรียน
1. เพื่อให้เขารู้ว่าพระเจ้าทรงรักษาโรคได้ถึงจะเป็นเด็กก็ตาม
 2. ให้เขาเชื่อและวางใจในพระเจ้าผู้ทรงรักษาโรคเขาได้
 3. ถ้าเขาเจ็บป่วยให้เขาอธิษฐานกับพระเจ้าโดยความเชื่อให้รักษาเขาได้

อุปกรณ์การสอน พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, แผ่นเพลง, ข้อท่องจำ, แบบฝึกหัด, กระดาษ 6x8 นิ้ว, สี

แนวความคิดสำหรับครู

เด็กๆสามารถเปรียบเทียบตัวเองกับเด็กชายที่ป่วยในเรื่องนี้ได้ เพราะเป็นเด็กเช่นเดียวกันบทเรียนสำคัญในวันนี้ คือการทูลขอด้วยความเชื่อว่า พระเจ้าทรงรักและจะทรงรักษาให้หายป่วย

จากบทเรียนที่ผ่านมา ได้เน้นให้เด็กมีความไว้วางใจในพระเจ้า ให้เชื่อในความรักและความห่วงใยของพระองค์ วันนี้เด็กจะเห็นว่า พระองค์มิได้ทรงห่วงใยและช่วยเหลือคนใดๆเท่านั้น แต่ทรงช่วยเหลือเด็กๆด้วยความรักเช่นเดียวกัน

การอธิษฐานเพื่อเด็กที่ป่วยร่วมกันในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ครูและเด็กๆควรกระทำเสมอ เด็กๆมีความเชื่อมาก เขาวางใจในพระเจ้าโดยไม่มีความสงสัย สิ่งนี้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ครูที่มีความเชื่อและตั้งใจสอนเด็กอย่างจริงจังในเรื่องนี้ จะเห็นการอัศจรรย์เกิดขึ้นในชั้นเรียนของครูอย่างแน่นอน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ครูต้อนรับเด็กด้วยความยินดี ชวนให้เขาเล่นตามความสนใจของเขา ครูควรได้คุยและเล่นกับเด็กทุกคน

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ รูปเด็กนอนบนเตียง มีคนอธิษฐานเพื่อ, สี

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีและเติมสิ่งต่างๆ เพื่อตกแต่งห้องให้สวยงาม และเขียนได้ภาพว่า “จงวางใจในพระเจ้า”

นมัสการ

ต้อนรับ ครูกล่าวต้อนรับเด็ก ร้องเพลง “สบายดีหรือ” แนะนำเพื่อนใหม่

ถวายทรัพย์ พระเจ้าทรงดีต่อเรา ทรงให้มีอาหารมีอากาศหายใจ ทรงรักษาเราเมื่อเราเจ็บป่วย เรารักพระองค์มาก แสดงความรักต่อพระองค์ด้วยการถวายอย่างเต็มใจ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

ร้องเพลง

1. พระเยซูทรงรักเด็กเล็กอย่างฉัน
2. ไม่มีอะไรยากสำหรับพระเจ้า
3. พระเจ้าแสนดี

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงดีต่อเรา ขอบคุณที่ประทานของดีทั้งสิ้นให้เรา อธิษฐานเพื่อสมาชิกหรือเด็กๆที่ป่วย หนุนใจให้เด็กทุกคนมีความเชื่อว่า พระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐาน

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆทุกคนทั้งโลกเป็นเหมือนกันหมด มีอย่างหนึ่งคืออะไรรู้ไหม? เด็กๆไม่ชอบป่วย ไม่ชอบนอนอยู่บนเตียง เมื่อป่วยเราจะออกไปวิ่งเล่นไม่ได้เหมือนเคย บางทีเราก็ต้องไปโรงพยาบาลไปหาหมอ ...

เด็กๆรู้ไหมว่า ในขณะที่เราป่วยมีใครเป็นห่วงเราบ้าง ? (ให้เด็กตอบ)

ใช่แล้ว...พ่อแม่เป็นห่วงเรา ครูก็เป็นห่วงน้องๆด้วยแต่...ผู้ที่เป็นห่วงเรามากที่สุดคือ พระเยซู มีเด็กชายคนหนึ่งป่วยหนัก...พระเยซูทรงห่วงเขามาก

เปิดพระคัมภีร์ ยอห์น 4:46-54

(แสดงภาพ 9-1) ดูรูปนี้ซิ มีพ่อแม่และลูก พ่อเป็นข้าราชการ ส่วนแม่ก็เป็นแม่บ้าน เด็กชายคนนี้รังเริงชอบเล่นเหมือนกันกับเรา เขาจะเล่นวันละหลายชั่วโมง แต่เขาก็ต้องเรียนหนังสือด้วย ทุกวันเวลาเช้าๆจะต้องไปเรียนหนังสือที่ธรรมศาลา ที่นั่นเขาก็มีเพื่อนหลายคนด้วย

วันหนึ่งเด็กชายเกิดป่วย เขาออกไปเล่นข้างนอกไม่ได้ เขาไปธรรมศาลาหรือโบสถ์ไม่ได้ เขาปวดหัวตัวร้อนต้องนอนอยู่บนเตียง ไม่มีใครรู้ว่าเขาเป็นโรคอะไร แม่คอยพยาบาลเขาและยังพาไปหาหมอด้วย แต่ไม่มีหมอที่ช่วยได้หรือรักษาเด็กคนนี้ให้หายได้เลย

อาการของเด็กชายทรุดลงไปเรื่อยๆ บางครั้งเขารู้สึกร้อน บางครั้งเขาหนาวเอาแน่ไม่ได้ เพื่อบ้านมาเยี่ยมอาการ ต่างก็ส่ายหัว เพราะคิดว่าเขาคงไม่รอดแน่ๆ

เมื่ออาการทรุดลงไปเช่นนั้น แม่ของเขาก็คิดว่า ลูกคงจะตายแม่ร้องไห้เสียใจมาก (แสดงภาพ 9-2) มีโรคบางอย่างที่หมอช่วยรักษาได้ แต่โรคบางอย่างไม่มีใครช่วยได้ ทั้งพ่อและแม่รู้สึกหมดหวัง

แต่วันนั้นเอง พ่อได้ข่าวว่าพระเยซูได้ไปยัง กาลิลี เขาจึงควมมาไปที่นั่นอย่างรวดเร็วที่สุด เขาไม่ยอมแม่จะหยุดพักดื่มน้ำหรือทานอาหาร

ก๊อบ! ก๊อบ! เสียงม้าควบไปตามถนนที่แห้งแล้ง ในที่สุดพ่อก็ไปถึงที่นั่น เขาเที่ยวถามชาวบ้านว่า เห็นพระเยซูบ้างหรือไม่

“ทางโน้นนะ ทางโน้น ...พระเยซูกำลังรักษาคนป่วยอยู่” ชายคนหนึ่งชี้ทางให้ เขาจึงรีบไปทางนั้น ...นั่นไง...พระเยซูอยู่ที่นั่น มีคนมากมายห้อมล้อมพระองค์อยู่ พ่อได้แหวกผ่านผู้คนไปหาพระเยซู ...

(แสดงภาพ 9-3) เมื่อเขาพบพระองค์เขาก็คุกเข่าลงกราบพระองค์ ทูลว่า “โอ...พระเยซูเจ้าข้า ขอโปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยเถิด ลูกชายของข้าพเจ้าป่วยหนักเกือบจะตายอยู่แล้ว ขอทรงโปรดไปที่บ้านของข้าพเจ้า และทรงรักษาเขาด้วย...”

เขาเป็นทุกข์ ไม่ทราบว่าพระเยซูจะไปกับเขาหรือไม่ เขาอ่อนวอนต่อไป “ขอพระองค์ทรงรีบไปเร็วๆ ก่อนที่ลูกของข้าพเจ้าจะตาย” เสียงของเขาสิ้นเครือ บ้านของเขาอยู่ไกล ถ้าใช้เวลาเดินทางอาจจะสายเกินไป พระเยซูไม่ตอบเขาว่าจะไปบ้านเขาหรือไม่ แต่กลับตรัสแก่เขาว่า

“กลับไปบ้านท่านเถอะ ลูกของท่านจะไม่ตายหรอก!” คุณพ่อรู้ทันทีว่า เมื่อพระเยซูตรัสอย่างไร สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นแน่ๆ เขารู้ว่าพระเยซูทรงมีฤทธิ์ ที่จะรักษาลูกของเขาได้ เขาเชื่ออาการของลูกดีขึ้นเป็นปกติแล้ว แม้ว่าเขาจะไม่เห็นเขาก็เชื่อ...

“ขอบคุณพระองค์มาก” เขากล่าว “ขอบคุณที่ทรงรักษาลูกของข้าพเจ้าแล้ว” เขาหาพระเยซูและจึงม้ากลับบ้านทันที เขาอยากกลับไปดูว่า ลูกและแม่จะยิ้มแย้มแจ่มใสกันแค่ไหน

ระหว่างทางที่เขาขี่ม้ากลับบ้านนั่นเอง มีชายคนหนึ่งควมม้ามาหาเขา “หยุดก่อนครับท่าน หยุดก่อน” อ้าว! นั่นเป็นคนรับใช้ในบ้านของเขา! พ่อหยุดม้าทันที

“เจ้ามาหาข้าทำไม? ข้ากำลังจะกลับไปบ้าน ลูกชายของข้าเป็นอย่างไรบ้าง?”

“โอ...ท่านรู้ไหมว่าเกิดการอัศจรรย์ขึ้นเมื่อวานลูกเขาหายป่วย เดี่ยวนี้เขาวิ่งเล่นอยู่”

“จริงรี เขาหายเมื่อไหร่?”

“ตอนบ่ายโมงครึ่งท่าน”

“เป็นเวลาเดียวกับที่พระเยซูบอกว่าคุณจะหาย ขอขอบคุณพระเจ้าจริงๆ”

พ่อควมมักกลับบ้าน เมื่อไปถึงลูกและแม่ก็ออกมาต้อนรับด้วยความยินดี

หลังจากนั้นให้เด็กอธิษฐานเพื่อเพื่อนที่ไม่สบายด้วยกัน โดยครูเป็นคนนำ

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กทำตามครู

***เมื่อเราไม่สบาย เราต้องนอน (ทำท่านอน)

***เราอาจปวดหัว ตัวร้อน (มือแตะที่หน้าผาก)

***เราอาจปวดท้อง (เอามือกุมท้อง)

***เราควรอธิษฐาน (พนมมือหลับตา)

ข้อท่องจำ

“จงวางใจในพระเจ้า” ให้เด็กท่องตามใช้บัตรคำช่วยในการท่อง

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

วันหนึ่งบี๊ไม่สบายมากต้องนอนอยู่บนเตียงทั้งวัน ออกไปเล่นไม่ได้ เพื่อนมาหาก็ไม่อยากคุยด้วย บี๊ไอตลอดเวลาจนเจ็บคอและหน้าอกไปหมด คุณแม่ให้ยาแก้ไอ แต่ก็ไม่ดีขึ้นทีเลวร้ายที่สุดคือ บี๊หายใจไม่ค่อยออกด้วย

แค้น! แค้น! แค้น! การที่บี๊ไอตืดต่อกันนานๆ ทำให้เหนื่อยมากนอนไม่หลับ

“แม่ขา...แม่ขา บี๊เหนื่อยจังเลย” บี๊บอกคุณแม่

“แม่ขา...ครูปอกว่า พระเยซูรักษาได้ แม่อธิษฐานเพื่อเปิดด้วย”

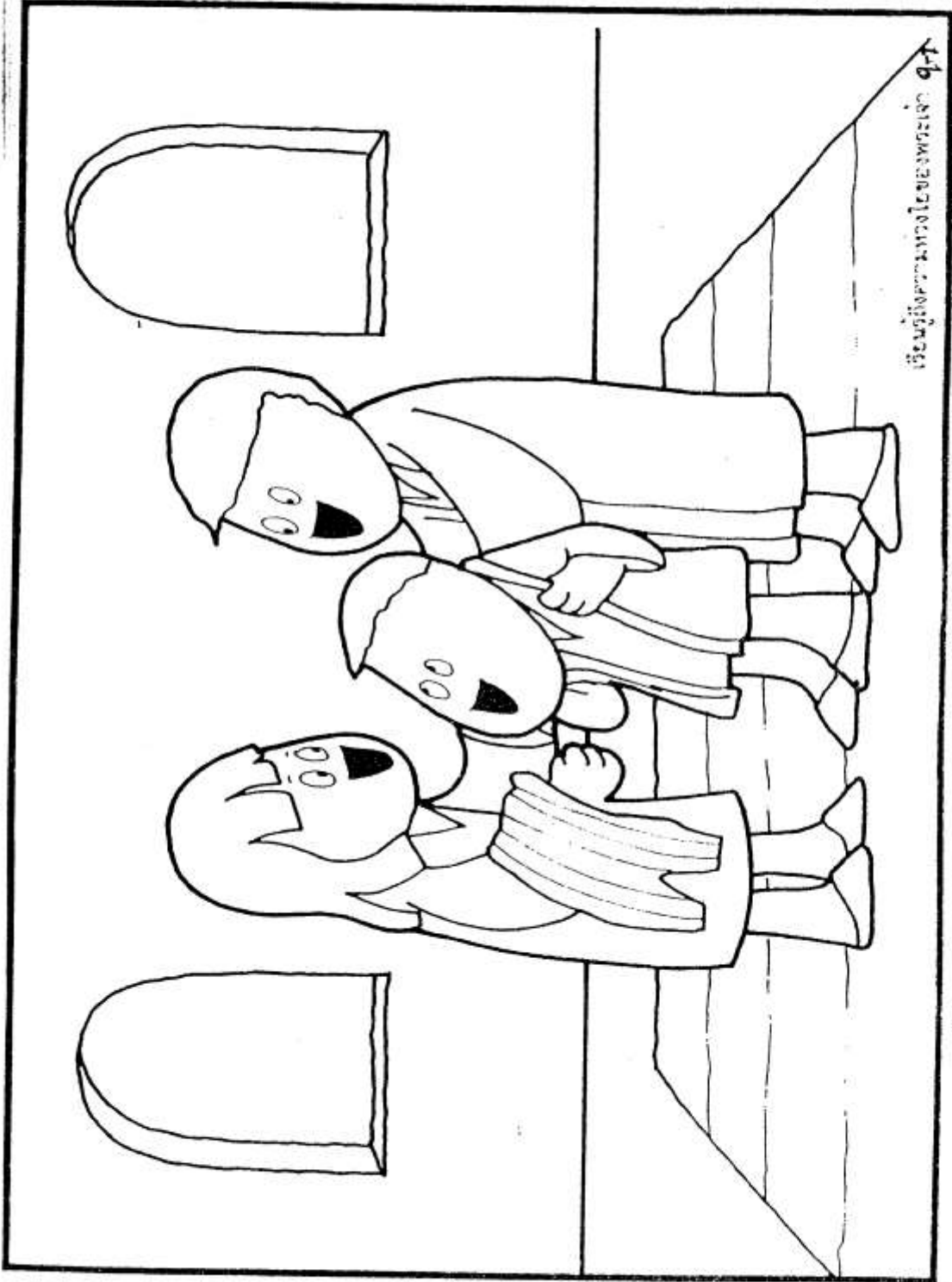
“ลูกเปิดเชื่อว่า พระเจ้าทรงรักษาหนูหรือจ๊ะ?” คุณแม่ถาม

“พระเยซูคนเดียวช่วยเปิดได้” เปิดตอบ

อัศจรรย์จริงๆ เมื่อคุณแม่และเปิดอธิษฐานเสร็จ เปิดก็หยุดไอและได้นอนหลับสบายทั้งคืน

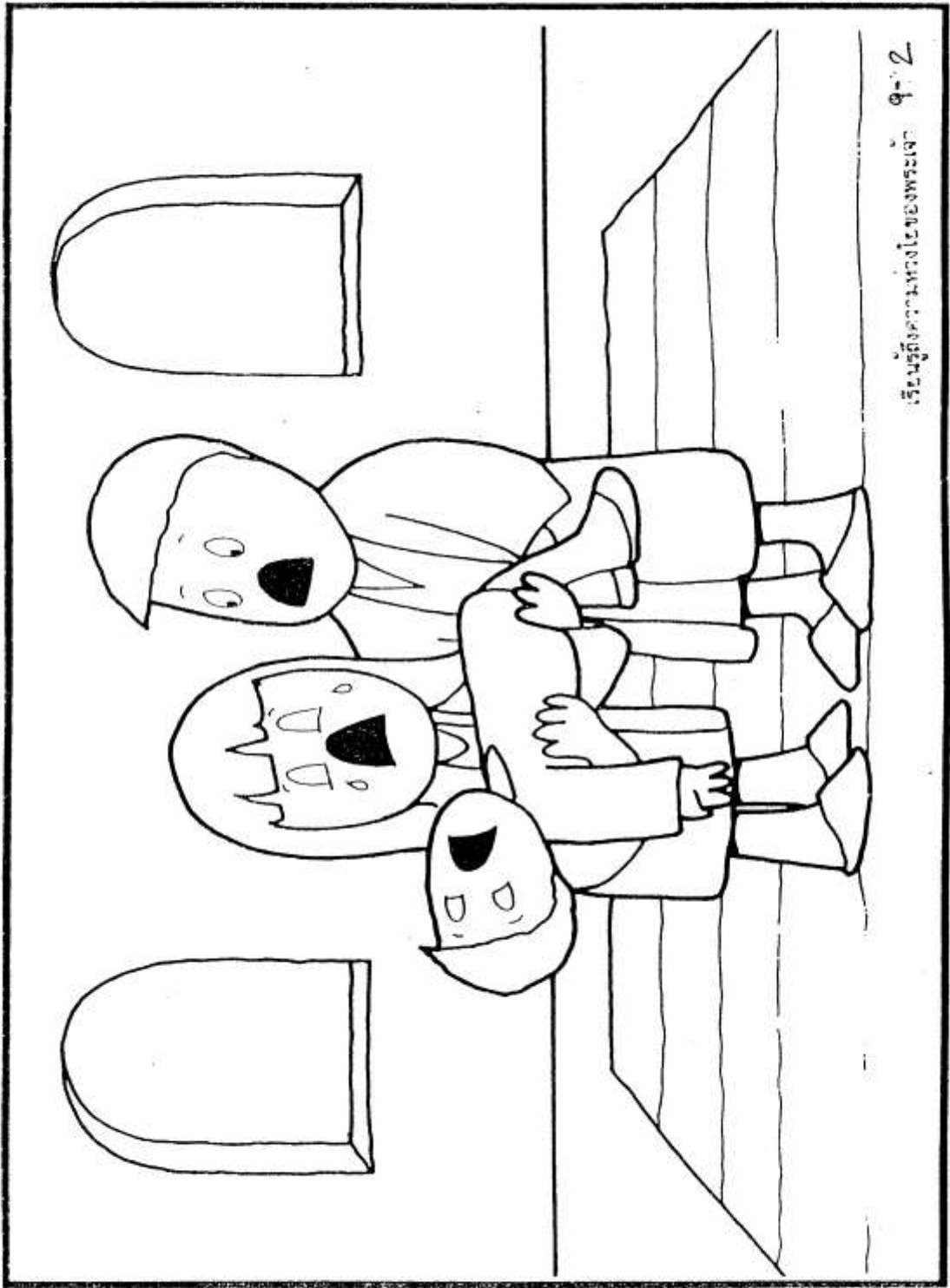
เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลาก่อน” อธิษฐานปิดชั้น แจกแบบฝึกหัดและกิจกรรมให้เด็ก

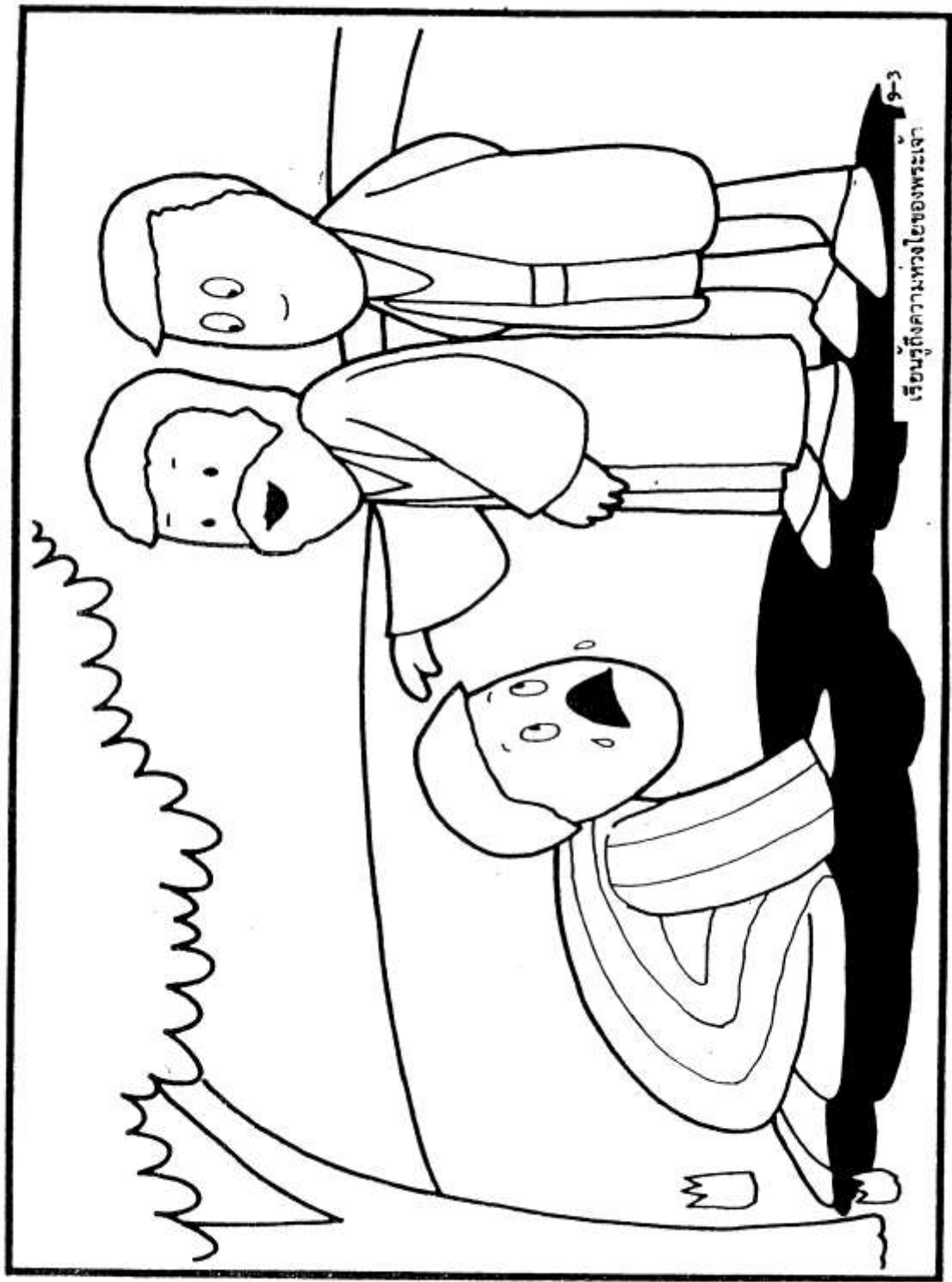
использование 97

К. 2-4

เรื่องคุณธรรมใจดีของพระสัน 9-2

ก. 2-4

เรื่องผู้ดีความพวงโตของพระเจ้า 9-3

พ. 24

เขียนถึงถึงความห่วงใยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 10

เพียงแต่พระเยซู

ข้อพระคัมภีร์ มาระโก 5:25-34

ข้อท่องจำ ทบทวนบทที่ 8-9

- เป้าหมายบทเรียน
1. ให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าก็รักษาโรคให้ผู้ป่วยได้ด้วย
 2. ให้รู้สึกชื่นชมยินดีในพระเจ้าที่ทรงรักและห่วงใยทุกคน
 3. ให้เขาอธิษฐานเพื่อผู้ป่วยที่ไม่สบายที่เขารู้จัก

อุปกรณ์การสอน พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, ข้อท่องจำบทที่ 8-9, แผ่นเพลง, แบบฝึกหัด, ไม้ไอศกรีม, กาว, สี, กระดาษแข็ง

แนวความคิดสำหรับครู

การที่ผู้หญิงป่วยเป็นโรคโลหิตตกนี้มีความเชื่อและมั่นใจในฤทธิ์เดชของพระเยซูอย่างแน่วแน่ น่าจะเป็นตัวอย่างอันดีสำหรับชีวิตของเรา เธอไม่สนใจว่า พระเยซูจะตรัสกับเธอหรือเห็นเธอหรือไม่ เธอมั่นใจว่าหากเธอทำเพียง...แต่ชายเสื้อของพระเยซู เธอจะหายโรค ก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ

เพียงแต่เราทำตามเงื่อนใจของพระเจ้า คืออธิษฐานด้วยความเชื่อและด้วยใจร้อนรน พระเจ้าจะทรงนำการรักษามาให้ เมื่อเล่าเรื่องนี้ของให้ครูได้โยงเรื่องให้เข้ากับชีวิตของเด็กๆ หากมีคนป่วยในบ้านของเขา ไม่ว่าจะป่วยเป็นญาติผู้ใหญ่ คุณพ่อคุณแม่หรือพี่ๆ ให้เขาหันมาหาพระองค์ และอย่าลืมที่จะขอบคุณพระองค์ด้วย

ยิ่งกว่านั้น เด็กจะเห็นความห่วงใยของพระเจ้า จะเห็นความรักของพระเยซูที่ทรงมีต่อทุกคน พระเยซูไม่ได้ปล่อยให้ผู้หญิงผู้นี้ผ่านไปเฉยๆ พระองค์ทรงอวยพระพรเธอเพิ่มขึ้นอีก และให้เด็กคาดหวังพระพรจากพระเจ้า เมื่อเขาหันมาหาพระองค์

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับเด็กแต่ละคนเป็นส่วนตัว ควรคุยกับเด็กแต่ละคนอย่างทั่วถึงและเล่นกับเขา

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ เตรียมรูปหน้าเสิร์ฟและหน้ายินดีไว้ โดยลอกลงกระดาษแข็งมาลวดหน้า ไม้ไอศกรีม กาว สี

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีรูปหน้านั้นและประกบรูปทางด้านหลังทั้งสองเข้าด้วยกัน ให้มีไม้ไอศกรีมตรงกลาง

นมัสการ

ต้อนรับ ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคน แสดงความดีใจที่เขาได้มานมัสการพระเจ้า ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน”

ถวายทรัพย์ ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี”

ร้องเพลง

1. ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า
2. พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน
3. ไม่มีสิ่งใดเกินพระเยซู (แต่ให้เปลี่ยนเนื้อร้องเป็น ไม่มีใครเก่งเกินพระเยซู)

อธิษฐาน ขอบคุณสำหรับความรักของพระเจ้า (ให้เด็กกล่าวขอบคุณพระเจ้าในเรื่องต่างๆเป็นรายคน)
อธิษฐานเพื่อเพื่อนที่ไม่สบายและขาดเรียน

เรื่องจากพระคัมภีร์

เอ... คุณพ่อคุณแม่ของเด็กๆเคยไม่สบายหรือป่วยบ้างไหม? เด็กๆรู้ดีอย่างไร? เราไม่มีความสุขเมื่อพ่อแม่ของเราไม่สบาย ท่านต้องนอนบนเตียง ต้องมีคนเฝ้า ท่านเล่นกับเราไม่ได้เหมือนเคย เราต้องทำอะไร? (ให้เด็กตอบ) เราควรอธิษฐานเพื่อท่าน ขอให้พระเจ้าทรงรักษาพ่อแม่ของเรา

เปิดพระคัมภีร์ มาระโก 5:25-34

(แสดงภาพ 10-1) คุณปู่ในรูปนี้ซิ... ท่านทำอะไรอยู่ล่ะ? ร้องไห้... คุณปู่มีความทุกข์มากจริงๆ เธอไม่สบายมานานหลายปีแล้ว เธอไปหาหมอหลายคน แต่ก็ไม่มีหมอกคนไหนช่วยได้ ถึงแม้ว่าจะเสียเงินไปมากมาย แต่ก็ไม่หายป่วย เธอใช้เงินที่มีอยู่รักษาตัวจนหมด กลายเป็นคนยากจนไม่มีเงิน มีแต่ความทุกข์ใจ โรคที่เธอเป็นอยู่นั้นทำให้เธอซัดลงทุกวัน เพราะมีเลือดไหลออกมาตลอดเวลา ไม่ว่าคุณปู่จะไปที่ไหน หน้าตาก็เศร้าหมอง คิดดูซิว่าเป็นโรคมานั่ง 12 ปี มากกว่าอายุของเราเสียอีก นื่องๆว่าคุณปู่อยากหายโรคไหม?

วันหนึ่งมีเพื่อนมาหาคุณปู่ที่บ้าน นำข่าวดีมาบอก ทำให้คุณปู่ดีใจมาก

“คุณปู่ คุณปู่ ข่าวดีครับ”

“ข่าวดีอะไรหรือ หลานชาย”

“ก็พระเยซูไงครับ... พระเยซูกำลังมาที่เมืองของเรา”

คุณปู่ตาโตด้วยความประหลาดใจ

“พระเยซูที่เป็นหมอกจากพระเจ้าจะมา... พระองค์ทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บได้ทุกอย่าง พระเยซูทรงรักษาฉันได้แน่ๆ ถ้าฉันไปหาพระองค์ พระองค์จะทรงช่วยฉันแน่ๆ แล้วฉันจะสบายเหมือนคนอื่น ...ฉันจะทำงานได้ ...เฮ้อ...คิดแล้วฉันมีความสุขจัง”

แล้วคุณป้าก็รีบออกจากบ้าน ไปยังถนนที่พระเยซูจะเดินผ่าน โอ้โฮ!! มีคนเต็มไปหมด เอ...แล้วพระเยซูอยู่ตรงไหนล่ะ? คนตั้งมากมายอย่างนี้ จะเข้าถึงพระเยซูได้อย่างไร ไม่ว่าพระเยซูไปที่ไหนจะมีคนติดตามพระเยซูมากมายอย่างนี้เสมอ คนเจ็บป่วยก็มาให้พระองค์รักษา เอ...จะทำอย่างไรดีนะ? คุณป้าคิด ... ในที่สุดเธอก็ตัดสินใจเบียดผู้คนเข้าไปดูว่า...พระองค์ทรงอยู่ตรงไหน?

ดังนั้น คุณป้าจึงรวบรวมกำลังทั้งหมดที่มีอยู่ เบียดผู้คนเข้าไป ผูกชนต่างก็เบียดกันไปเบียดกันมา ไม่มีใครสนใจว่าใครเป็นใคร (ให้เด็กทำท่าเบียดกันเอง) บางคนก็เหยียบเท้าของอีกคน บางคนเกือบเป็นลมหลายคนแหวกทางเพื่อตัวเองจะได้อยู่ใกล้พระเยซูมากที่สุด ...ทุกคนอยากอยู่ใกล้พระเยซูกันทั้งนั้น

(แสดงภาพ 10-2) ถ้าคุณป้าไม่ได้พบพระเยซู คงไม่หายโรคแน่!! ต้องพบพระเยซูให้ได้ นั่น...นั่นพระเยซูต้องอยู่ทางนั้นแน่ๆ เพราะใครๆก็เบียดกันไปทางนั้น คุณป้าตัดสินใจเบียดเข้าไปโดยไม่สนใจใครทั้งสิ้น และแล้วคุณป้าก็มาอยู่ข้างหลังพระเยซูพอดี

แต่...พระเยซูไม่หันมามองคุณป้าสักนิด ใครๆที่อยู่ข้างหน้าของให้พระองค์วางมือรักษาทั้งนั้น ใครๆก็ต้องการให้พระองค์สงสาร เอ...พระเยซูไม่ได้มองดูคุณป้าเลย...จะทำอย่างไร?

ฮึ!! ถึงแม้พระเยซูไม่เห็นฉันก็ไม่เป็นไร... คุณป้าคิด เพียงแต่นั่นแตะที่ชายเสื้อของพระองค์ ฉันเชื่อว่าฉันจะหายโรคแน่...แล้ว คุณป้าก็ยื่นมือไปแตะที่ชายเสื้อของพระองค์

(แสดงภาพ 10-3) ทันใดนั้นเอง คุณป้าก็รู้สึกซาบซ่านไปทั้งตัว เธอรู้ทันทีว่า โรคที่เธอเป็นอยู่นั้นหายสนิทแล้ว เธออ้าปากกล่าวขอบคุณพระเจ้าด้วยความชื่นใจ เด็กๆดีใจไหม ที่คุณป้าหายโรคแล้ว? คุณซิ เพียงแต่นั่นแตะที่ชายเสื้อของพระเยซู เมื่อเราอธิษฐานเผื่อคุณพ่อ คุณแม่ หรือพี่ๆ พระเจ้าจะทรงรักษาเขาทุกคนเช่นกัน

แต่เรื่องยังไม่จบ พระเยซูทรงรู้ดีว่าฤทธิ์เดชของพระองค์ได้ชานออกไป จึงตรัสถามเขาว่า

“เอ๊ะ!! ใครมาแตะเสื้อของเรา?” สาวคนหนึ่งจึงบอกว่า “โธ่เอ๊ย...ท่านอาจารย์ คนเบียดเสียดกันมากขนาดนี้ ทุกคนโดนพระองค์ทั้งนั้น” แต่พระเยซูมองไปรอบๆ ตรัสว่า “มีคนหนึ่งมาแตะต้องเราจริงๆ นะ”

คุณป้ากล่าวพระเยซูจนตัวสั่น เธอก็มองและกราบทูลว่า “ดิฉันแตะต้องพระองค์เจ้าค่ะ...และเดี๋ยวนี้ดิฉัน หายโรคแล้ว”

พระเยซูทรงยิ้มให้เธอและตรัสว่า “ลูกหญิงเอ๋ย ที่เจ้าหายโรคนั้นก็เพราะเจ้าเชื่อ จงไปเป็นสุขและหายโรคนี้เถิด”

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กดูรูปอีกครั้งหนึ่ง และช่วยกันเล่าเรื่องเป็นการทบทวน

ถามว่า ถ้าเราอยากหายป่วย หรืออยากให้คุณพ่อคุณแม่หายป่วย เราจะทำอย่างไร? ให้ร่วมใจอธิษฐานกับผู้ป่วยด้วยกัน

ข้อท่องจำ

ทบทวนข้อท่องจำบทที่ 8-9 โดยแข่งกันท่อง มีรางวัลสำหรับเด็กที่มีส่วนร่วมในการท่องทุกคน

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

ทุกๆ เช้าคุณแม่ของน้องหมีจะตื่นขึ้นมาทำกับข้าว เตรียมพร้อมให้คุณพ่อก่อนไปทำงาน

แต่เช้าวันนี้ คุณแม่เกิดตัวร้อนไม่สบาย ลูกขึ้นมาทำอาหารตามปกติไม่ได้ คุณพ่อก็ต้องไปทำงาน ดังนั้นน้องหมีจึงอยู่บ้านกับคุณแม่ น้องหมีได้ขนมปังทานเนย ที่คุณพ่อทำให้เป็นอาหารเช้า

น้องหมีสงสารคุณแม่มาก วันนี้น้องหมีไม่ชนเลย คุณชิว่า...คุณแม่ตาโรยและปวดศีรษะด้วย น้องหมี
หาน้ำมาให้คุณแม่ น้องหมีรู้ว่าถ้าไม่สบายอย่างนี้ ต้องดื่มน้ำเยอะๆ นอนมากๆด้วย

แล้วน้องหมีก็นึกขึ้นได้ว่า พระเยซูจะทรงช่วยคุณแม่หากน้องหมีอธิษฐาน ดังนั้นน้องหมีจึงคุกเข่า
อธิษฐานว่า

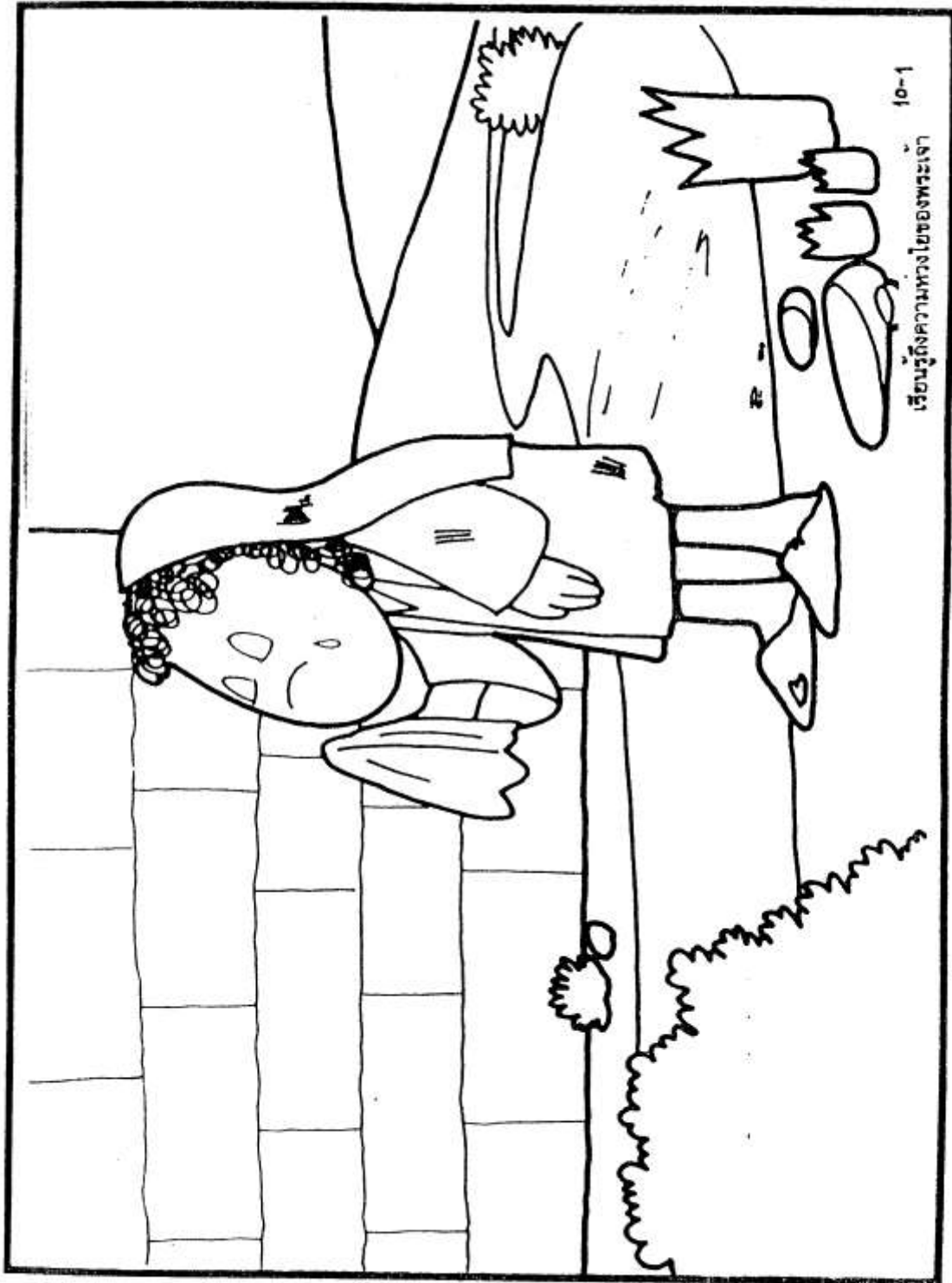
“พระเยซูขา ...คุณแม่ของลูกหมีตัวร้อนไม่สบาย ขอพระเยซูทรงช่วยให้คุณแม่หาย คุณแม่จะได้เล่น
กับลูกหมีได้ ขอขอบคุณพระเยซูค่ะ...อาเมน

ขอบคุณพระเจ้า ในเย็นวันนั้น คุณแม่ก็หายไข้ลูกขึ้นมาได้ คุณแม่บอกว่า

“ลูกหมีทำดีมากจ๊ะ ที่ช่วยอธิษฐานให้แม่หายไข้เร็วๆ”

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลาก่อน” ก่อนที่เราพูดลาก่อน อธิษฐานปิดและแจกกิจกรรม แบบฝึกหัดให้
เด็ก ชวนให้เขาท่องข้อท่องจำทุกวันด้วย

10-1

เขียนถึงความหวังของพระเจ้า

K. 2-4

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า 10-2

K. 2-4

เขียนถึงถึงความท้อใจของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 11

ง่อยเดินได้

- ข้อพระคัมภีร์** ยอห์น 5:1-15
- ข้อท่องจำ** “พระองค์ทรงรักษาเขาให้หายโรคทั้งสิ้นทุกคน” มัทธิว 12:15
- เป้าหมายบทเรียน**
1. ให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงห่วงใยคนง่อยที่เดินไม่ได้
 2. ให้เขารู้สึกดีใจด้วย ที่พระเจ้าทรงให้คนง่อยหายโรค
 3. ให้เขาขอบคุณที่พระเจ้าทรงรักษาคนง่อยให้หายโรคได้
- อุปกรณ์การสอน** พระคัมภีร์, ภาพแผ่น, ข้อท่องจำ, แผ่นเพลง, แบบฝึกหัด, เศษผ้า, ไม้ไผ่เหลาบาง, กาว

แนวความคิดสำหรับครู

ชายชราผู้ที่รอการรักษาโรคที่สระ เบธซาธานัน ได้รอกการรักษาโรคมานานหลายปี เมื่อสระน้ำกระเพื่อมครั้งใด คนป่วยที่รออยู่นั้นต่างแก่งแย่งกันที่จะลงไปในสระเป็นคนแรก เขาไม่สามารถแข่งกับคนอื่นเหล่านี้ ซึ่งหนุ่มกว่า มีกำลังมากกว่าได้ ที่จริงเขาอาจจะต้องรอไปจนวันสุดท้ายของชีวิตโดยไม่มีโอกาสหาย! ไม่มีใครสนใจเขา ไม่มีใครรักและห่วงใย ไม่มีใครคิดจะช่วย...

แต่เมื่อพระเยซูเสด็จไปยังศาลานั้น ทรงผ่านเข้ามาในชีวิตของเขา เขากลายเป็นคนที่คนทั้งโลกรู้จักทุกคนที่อ่านพระคัมภีร์จะได้อ่านเรื่องราวของเขา สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเขาเกิดขึ้น เมื่อพระเยซูทรงเห็นเขา ทรงรักและทรงยื่นพระหัตถ์อันเมตตาตามาช่วย พระองค์ทรงรักษาโรคของเขา เขาไม่ต้องรออีกต่อไป!

ลองหันกลับมามองที่ชีวิตของเราบ้าง เราอาจรอให้หลายสิ่งเกิดขึ้นในชีวิตของเราเป็นเวลานาน ทำไมไม่หันไปหาพระเยซู พระองค์ทรงฤทธิ์ สามารถช่วยเราได้ในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ สุขภาพ สติปัญญา ความเข้าใจปัญหาชีวิตต่างๆ

เมื่อพระคริสต์ยื่นพระหัตถ์มาสัมผัสชีวิตของเรา ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จงอธิษฐานขอเพื่อ พระเจ้าจะทรงสัมผัสชีวิตของเด็กๆ ด้วยพระวาระของพระองค์ เพื่อเขาจะมีความไว้วางใจ ในฤทธิ์เดชของ พระองค์อย่างสุดใจ

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้ครูทักทายและแสดงความดีใจที่ได้พบเขาอีก ใช้เวลาเล่นกับเด็กก่อน เริ่มชั้นเรียน

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ ไม้ไผ่หลายยาว 8 นิ้ว เศษผ้าตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม ขนาด 7x4 นิ้ว กาว

วิธีทำ กาวตามริมขอบผ้าแล้วพันติดไม้สองด้านทำเป็นเหมือนเปลหาม บอกเด็กๆว่ามีชายคนหนึ่ง ต้องนอนอยู่ในเปลแบบนี้เป็นเวลาหลายสิบปี เนื่องจากเป็นง่อย เดี่ยวเราจะได้ฟังเรื่องของเขา

ครูอาจนำรูปคนหรือรูปตุ๊กตาตัวเล็กๆ มานอนเปล จากวารสาร เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ให้เด็กกับ ครูช่วยกันเก็บของเตรียมตัวสำหรับการนมัสการ

นมัสการ

ต้อนรับ ครูกล่าวต้อนรับเด็กๆ หนุนใจให้อธิษฐานเผื่อกันและกัน ร้องเพลง “พบกันอีก”

ถวายทรัพย์ เราถวายทรัพย์เพราะเป็นหน้าที่ของเราทุกคนต่อพระเจ้า ร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจ ยินดี”

ร้องเพลง

1. อัครรรย อัครรรย
2. พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน
3. ในพระนามพระเยซู
4. พระเจ้าเป็นความรัก

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษาเราไว้ให้ปลอดภัย พระองค์ทรงรักษาโรคทรงช่วยให้เรามีสุขภาพแข็งแรง อธิษฐานเพื่อเด็กที่ป่วย

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆรู้ไหมว่า คนป่วยนั้นมีหลายแบบ บางคนเดินไปไหนมาไหนได้ บางคนต้องนอนอยู่บนเตียง บางคนต้องใช้ไม้เท้า บางคนต้องใช้เก้าอี้มีล้อ แต่มีผู้ชายคนหนึ่งเป็นโรคอัมพาต เขาเดินไปมาเองไม่ได้ หากต้องไปตลาดก็ต้องมีคนเอาเขาใส่เปลหามไป (เอากิจกรรมมาวางและวางรูปคนลงไปบนเปล) คุณคิดว่า เราต้องใช้คนหามกี่คน? (ให้เด็กตอบ)

เปิดพระคัมภีร์ ยอห์น 5:1-15

(แสดงภาพ 11-1) คุณสถานที่แห่งนี้มีคนมารวมกันอยู่ที่นี่เป็นอันมาก คนเหล่านี้เป็นคนตาบอดบ้าง หูหนวกบ้าง เป็นใบ้บ้างและยังมีคนที่ เป็นโรคอื่นอีกมาก เขาเชื่อกันว่าสระซึ่งอยู่ที่นี่ เป็นสระวิเศษ เมื่อน้ำ กระเพื่อมเมื่อใด คนที่ลงไปก่อนจะหายจากโรคที่เป็นอยู่ ดังนั้น ทุกคนจะเฝ้าคอยดูว่า เมื่อไรน้ำกระเพื่อมก็ จะรีบวิ่งลงไปเป็นคนแรก

เด็กๆคิดว่าเขาจะช่วยกันไหม? ...ไม่เลย เขาต่างต้องการลงสระเป็นคนหนึ่งที่หนึ่งทั้งนั้น

แต่มีชายผู้หนึ่ง นอนรออยู่ที่ริมสระนี้มาถึง 38 ปีแล้ว นานมาก อาจจะนานกว่าใครในที่นี้ เขาเดินไม่ได้ ยืนไม่ได้ นั่งก็ไม่ได้ ต้องนอนอยู่ในเปลทั้งวันทั้งคืน ถ้าเป็นเราจะรู้สึกอย่างไร? ไปโรงเรียนก็ไม่ได้ วิ่งเล่นก็ไม่ได้ เราคงไม่มีความสุขเลย

(แสดงภาพ 11-2) ทุกครั้งที่คนป่วยคนอื่นได้ลงไปอาบน้ำเป็นคนแรก ชายอัมพาตผู้นี้ก็เฝ้ามองด้วยความเสียใจที่เขาลงไปไม่ได้ เขาหวังที่จะได้ลงไปสระน้ำเป็นคนแรก แต่ก็ทำไม่ได้ต้องมีใครสักคนช่วยอุ้มเขาลงไป แต่... ไม่มีใครที่ใจดีกับเขาเลย ถ้าเป็นเราจะช่วยเขาไหม?

(แสดงภาพ 11-3) วันหนึ่งพระเยซูเสด็จมาที่กรุงเยรูซาเล็ม และทรงไปยังสระน้ำนั้นด้วย ทรงมองดูคนป่วยเหล่านี้ด้วยความสงสาร และเมื่อทรงมองไปรอบๆ ก็ทรงเห็นชายอัมพาตนอนอยู่คนเดียวไม่มีเพื่อนเลย ...พระองค์ทรงสงสารเขาจึงตรัสกับเขาว่า

“นี่แน่ะ....เจ้าอยากหายโรคไหม?”

เด็กๆคิดว่าเขาจะตอบอย่างไร? ...แน่นอนเขาอยากหายโรคที่สุด เขาอยากเดินได้ วิ่งได้ ไปตกปลาได้ ไปป็นเขาได้ เขาอยากเป็นคนแข็งแรงมากๆ เขาตอบพระเยซูว่า

“ข้าพเจ้าอยากหายโรคจริงๆ รออยู่ริมสระนี้มานาน 38 ปีแล้ว ไม่มีใครช่วยพาลงไปสระ เมื่อน้ำกระเพื่อม...เมื่อพยายามลงไปก็มีคนอื่นลงไปก่อนเสียทุกที...”

ชายผู้นี้ไม่ทราบว่าจะหายโรคใคร ...เขาคิดว่า พระองค์อาจช่วยพาเขาลงสระ เอ...เด็กๆคิดว่าพระเยซูต้องทำอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) ไม่หรอก... พระเยซูไม่ต้องทำเช่นนั้น พระองค์ทรงมีฤทธิ์มาก

ถ้าอย่างนั้นพระเยซูทำอย่างไร? พระองค์ทรงรักเขา อยากให้เขาหายโรค เช่นกันหากเราไม่สบาย พระองค์ก็อยากให้เราหายป่วย พระองค์ตรัสแก่ชายอัมพาตว่า

“จงลุกขึ้น ยกที่นอนของเจ้า...เดิน ไปเถิด” ฮ้า !!...เป็นไปได้อะไร? เขาไม่เคยเดินมา 38 ปีแล้ว เขาแขนลีบไปหมด ...เป็นไปได้อย่างไร ด้วยฤทธิ์ของพระเยซูทุกสิ่งเป็นไปได้ ทันทีที่พระเยซูตรัสสั่งเขา เขาก็หายโรคทันที เขาลุกขึ้น เขายิ้ม หัวเราะและร้องไห้ด้วยความดีใจ เขาตะโกนว่า

“ดูซิ ฉันเดินได้แล้ว ขอขอบคุณพระเยซู!!”

มิใช่ว่าเขาจะเดินได้อย่างเดียว เขายังมีแรงที่จะขนที่นอนของเขาเดินไปด้วย

เมื่อพระเยซูทรงรักษาเรา ให้เราขอบพระคุณพระองค์ และบอกเพื่อนๆของเราว่า พระองค์ทรงรักษาเราแล้ว ขอขอบคุณพระเจ้า

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กคนหนึ่งแสดงเป็นชายอัมพาต และอีกคนเป็นสระน้ำ (กุ่มตัวคุดคู้) เมื่อน้ำกระเพื่อมก็ให้เขาโยกตัวไปมา แสดงว่าเด็กๆในห้องซึ่งเราสมมุติว่าเป็นคนป่วย พยายามวิ่งไปแตะเขาก่อนคนอื่น

จนกระทั่งพระเยซูเสด็จมา (สมมุติครูคือพระเยซู) ทรงรักษาเขาให้หาย เขาจึงลุกขึ้น เดินได้ กระโดด ตบมือ และตะโกนขอบคุณพระเจ้า

ข้อท่องจำ

บทเรียนวันนี้บอกเราว่า พระเยซูทรงรักษาคนเป็นอัมพาตให้หาย เราจะท่องว่า “**พระองค์ทรงรักษาเขาให้หายโรคสิ้นทุกคน**” และให้เด็กต่อภาพข้อท่องจำเมื่อท่องได้แล้ว

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

ครั้งหนึ่ง ลูกคำขับรถมอเตอร์ไซด์ หรือรถเครื่องนี้แหละ ไปตามถนน...มีหญิงคนหนึ่งยืนอยู่ กลางถนนกำลังจะข้ามไปอีกฝั่ง ทันใดนั้นก็ถอยหลังมา ทำให้ลูกคำต้องหักหลบ รถเสียหลักล้มลงทันที ศีรษะของลูกคำกระแทกพื้น! ลูกคำหมดสติไปทันที...

เมื่อลูกคำลืมตาขึ้นอีกครั้ง ก็พบว่าตนเองนอนอยู่ในโรงพยาบาล ลูกคำรู้สึกปวดหัวมาก หลังจากที่อยู่โรงพยาบาลไม่นาน ลูกคำก็ออกจากโรงพยาบาล แต่...ไม่แข็งแรงเหมือนเดิม เพราะตอนนี้ลูกคำมีบาดแผลในสมอง!

ถ้าลูกคำทำงานหนักหรือเหนื่อยมากๆ ลูกคำจะชักหรือเป็นลมไปง่ายๆ ลูกคำต้องกินยาที่หมอสั่งทุกวัน และต้องกินไปตลอดชีวิต

การกินยาต่อกันเป็นเวลานานๆ นั้นเป็นผลเสียต่อร่างกาย ยิ่งกว่านั้นลุงคำ ยังต้องเสียค่ายาแพงๆ ทุกเดือน

แต่แล้ว...วันหนึ่ง ลุงคำได้ไปร่วมประชุมที่คริสตจักร อาจารย์ได้เทศนาว่า พระเจ้าทรงรักษาคนป่วยมาแล้วในสมัยก่อน พระองค์จะทรงรักษาทุกคนที่เชื่อในวันนี้เช่นกัน ลุงคำได้ออกไปปรับการวางมืออธิษฐานด้วยความเชื่อ

ตั้งแต่นั้นมา ลุงคำไม่ต้องกินยาอีก ไม่ชักไม่เป็นลม ลุงมีร่างกายแข็งแรง ดังนั้นลุงคำขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษาลุงให้หายเป็นปกติ!

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ขอบคุณพระเจ้า” ครูอธิษฐานปิดชั้นเรียน แจกแบบฝึกหัดกิจกรรมให้เด็ก ชวนให้เขามาอีกในวันอาทิตย์หน้า

เจียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 12

3 หน่อมดุยไฟ

ข้อพระคัมภีร์ คาเนียล 3:1-30

ข้อท่องจำ “พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของฉัน ฉันจะไม่กลัว” ฮีบรู 13:6

- เป้าหมายบทเรียน
1. ให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยเราได้ทันเวลา
 2. ให้เขามีความเชื่อและวางใจพระเจ้า
 3. ขอบคุณพระเจ้าเสมอแม้ยามเจอทุกข์ภัย

อุปกรณ์การสอน พระคัมภีร์ ภาพแผ่น แผ่นเพลง ข้อท่องจำ แบบฝึกหัด กระดาษแข็ง สี กาว
ไหมพรมสีแดงหรือส้ม

แนวความคิดสำหรับครู

ในการสอนเรื่องเกี่ยวกับอันตรายนั้น สิ่งแรกที่ครูควรสนใจคือ การสอนให้เด็กรู้จักหลีกเลี่ยงจากอันตราย สอนให้เขาไม่เล่นมิด ไม่วิ่งไฟ หรือของมีคม ฯลฯ

แต่บางครั้ง เด็กพบว่า เขาตกอยู่ในอันตรายโดยไม่ตั้งใจ อาจเป็นไฟไหม้ อุบัติเหตุต่างๆเมื่อถึงเวลานั้นเด็กจะตกใจกลัว ดังนั้นจึงควรสอนให้เด็กรู้ว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเขา สิ่งนี้จะช่วยให้เขามีความมั่นคงทางใจ สอนให้เด็กกล้าโดยรู้ว่าพระเจ้าอยู่ด้วยจะทรงช่วยให้เขารู้ว่าเขาควรทำอะไร?

ตัวอย่างจากเรื่องในวันนี้ จะให้เห็นถึงความช่วยเหลือของพระเจ้าที่มีต่อคนที่รักและสัตย์ซื่อต่อพระองค์ แม้เขาจะอยู่ในกองไฟ ไฟก็ไม่สามารถเผาไหม้เขาได้ แต่ควรระวังด้วยในการสอนเรื่องนี้ เพราะ

เด็กอาจจะทดลองไปเล่นไฟได้ ฉะนั้นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสอนให้เด็กสตัยชื้อต่อพระเจ้าทุกวัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับเด็กๆที่เข้ามาในห้องด้วยความสดชื่นแจ่มใส ครูและเด็กควรมีเวลาเล่นและคุยกันสักพัก ก่อนที่จะเริ่มชั้นเรียนจริงๆ

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ ลอกรูปและขาตั้งลงในกระดาษแข็ง สี กาว ไม้หอม

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีแล้วติดไม้หอมตามรอยแปลวไฟ จากนั้นจึงติดขาตั้งด้านหลัง เขียนว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของฉัน ฉันจะไม่กลัว”

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง “สบายดีหรือ” ครูกล่าวต้อนรับเด็กแนะนำเพื่อนใหม่

ถวายทรัพย์ ให้เด็กคนหนึ่งถือถวถวาย ร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี”

ร้องเพลง

1. ฉันมีความสุข
2. พระเยซูทรงรักเด็กนั้กหนา
3. ถึงฉันเป็นเด็ก
4. ไม่มีอะไรยากสำหรับพระเจ้า

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักของพระองค์ ขอบคุณสำหรับสิ่งสวยงามขอบคุณที่พระเจ้าปกป้องไว้

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ รู้จักคำว่าอันตรายไหม ? (ให้เด็กตอบ) ...แล้วคำว่าปลอดภัยล่ะ หมายถึงอะไร? (ให้เด็กตอบ)
ถามเด็กว่า เราชอบอยู่ในอันตรายหรือความปลอดภัย?

ถ้าเรากำลังโดนหมาไล่กัด เท่ากับเราอยู่ในอันตราย หากเราดกบันได เท่ากับเราพบอันตราย หากเรา
อยู่ในบ้านกับคุณพ่อคุณแม่ แม้วามีพายุฝนเราก็ไม่กลัว เพราะเราปลอดภัย เอาล่ะ มีชายหนุ่ม 3 คนอยู่ใน
เมืองบาบิโลน เขาไม่ชอบพบอันตรายเลย ...แต่วันหนึ่งเขาต้องลำบาก มาฟังกันซิว่า เรื่องนี้เป็นมา
อย่างไร?...

เปิดพระคัมภีร์ ดาเนียล 3:1-30

นานมาแล้วที่เมืองบาบิโลน มีราชองค์หนึ่ง มีความเก่งกล้าในการรบเป็นอย่างมาก ไม่ว่าพระองค์
ไปที่ใด ก็มักจะรบชนะและกวาดต้อนเชลยกลับมายังเมืองบาบิโลนเสมอ

วันหนึ่งพระราชาสั่งให้คนสร้างรูปปั้นใหญ่โตไว้ในเมืองของพระองค์ พระองค์ทรงใช้เงินทอง
มากมายมาสร้างรูปปั้นนี้ ใช้เวลานานพอสมควร ในที่สุดเมื่อรูปปั้นเสร็จ พระราชাজัดงานฉลองรูปปั้น
พระองค์ทรงเชิญคนมากมายมางานนี้ ทั้งข้าราชการ ผู้พิพากษา ตุลาการ เจ้าเมืองต่างๆ และเจ้าหน้าที่ตาม
หัวเมืองต่างๆ

เมื่อถึงวันงาน ก็มีคนมาชุมนุมหน้ารูปปั้นอย่างมีดฟ้ามัวดิน มองไปทางไหนมีแต่คนเต็มไปหมด
พระราชาดิพระทัยยิ่งนัก เมื่อทุกคนมาพร้อมกันพระองค์ก็ทรงประกาศว่า

“ท่านทั้งหลายของฟังทางนี้ เมื่อท่านได้ยินเสียงดนตรี ทั้งปี่ พิณ เขาสัตว์และเครื่องดนตรีต่างๆดัง
ขึ้น ขอให้ทุกคนก้มกราบไหว้รูปปั้น” (แสดงภาพ 12-1)

แต่...ชายหนุ่ม 3 คนไม่ได้ทำตามคำสั่งพระราชาสั่ง ! เขาไม่กลัวหรืออย่างไร? พระราชาอาจสั่งฆ่าเขาก็
เป็นได้ ! เขาทั้งสามยืนตรงไม่ยอมกราบไหว้รูปปั้น... ที่เขาไม่ยอมทำตามพระราชาสั่ง ก็เพราะว่าเขาทั้งสาม
คนเป็นคนของพระเจ้า เหมือนกับที่เราเป็นคนของพระองค์ เขารักพระเจ้ามาก พระเจ้าทรงสั่งไว้ว่า ห้ามทุก

คนที่รักพระเจ้าให้รูปปั้นใดๆ ไม่ว่าจะเป็กรูปภาพหรืออะไรก็ตามที่ไม่ใช่คน พระเจ้าไม่ต้องการให้เด็กๆ
ที่นี้กราบไหว้รูปปั้นใดๆเหมือนกัน

เอ...แล้วทั้ง 3 ไม่กราบรูปนั้นแล้วพระราชาก็จะทำอย่างไร?

คนที่ไม่ยอมทำตามคำสั่งพระราชาก็ต้องมีโทษถึงตาย!! เขาจะถูกจับโยนลงไปนเตาไฟ! น่ากลัว
อะไรเช่นนั้น แม้เตาในครัวคุณแม่เรายังจับไม่ได้เพราะร้อนจ้ แล้วนี่เป็นเตาใหญ่สำหรับเผาคน มันต้องร้อน
กว่าเตาของคุณแม่มากนั้!

พระราชาก็เรียกขานหนุ่มทั้งสามมาเฝ้า ที่จริงพระองค์ก็ไม่อยากลงโทษเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงให้
โอกาสเขาอีกครั้ง

“เอาเถอะ...เราจะให้โอกาสแก่เจ้า เมื่อนักดนตรีเล่นดนตรีอีกครั้ง ขอให้เจ้าคุกเข่าลงกราบรูปปั้น
ของเราละ ถ้าคราวนี้เจ้าไม่ทำตาม เห็นทีว่าเราจะต้องโยนเจ้าลงในกองไฟนั้น”

แต่...ชายทั้งสามกลับทูลพระราชาวา “พระเจ้าจะทรงช่วยเรา แม้ว่าเราจะต้องตาย เราก็ไม่ไหว้รูปปั้น
มันไม่ใช่พระเจ้า แต่พระเจ้าของเราจะทรงอยู่กับเรา”

พระราชาก็ได้ยินดังนั้น ก็โกรธจนพระพักตร์เปลี่ยนเป็นสีแดงเข้มทีเดียว ! ทรงตะโกนว่า

“มหาดเล็ก!!! จงเพิ่มความร้อนในเตาอีกเดี๋ยวนี !!!” พวกมหาดเล็กก็รีบทำตามคำบัญชาทันที ทำ
ให้คนทั้งหลายรู้สึกร้อนเหงื่อตกกันไปหมด แล้วทหารก็จับชายหนุ่มทั้งสามมัดและโยนลงในเตาไฟ (แสดง
ภาพ 12-2) ไม่มีเสียงร้องขอชีวิต หรือขออภัยจากชายทั้งสามแม่แต่่น้อย !

ไฟนั้นร้อนมาก จนกระทั่งมันลวกทหารที่จับคนทั้งสามโยนลงไปตายหมด ...ถ้าอย่างนั้นจะเกิด
อะไรกับชายทั้งสามนะ??

ทันใดนั้น พระราชาก็ต้องตกพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

“อะไรกันนั้น...ดู! ดู! เจ้าเห็น 4 คนในกองไฟไหม้?” พระองค์ชี้ไปที่กองไฟนั้น

จริงด้วย!! ทุกคนเห็นชายสี่คนเดินอยู่ในกองไฟอย่างสบายใจ ทั้งสี่เดินคุยกันอย่างสบายอารมณ์ คน
ทั้งปวงต่างก็ตกใจกันยิ่งนัก พระราชาได้ตรัสเรียกชายทั้งสามว่า

(แสดงภาพ 13-3) “ขอให้ท่านผู้รับใช้พระเจ้าสูงสุดจงออกจากเตาเผาห่าเข้าเถิด” ...ดังนั้น เขาจึงเดิน
ออกมาจากเตาไฟโดยไม่มีร่องรอยว่าโดนไฟไหม้ ไม่ไฟในตัวเขาเลย ทุกคนต่างประหลาดใจนัก

พระราชาเห็นดังนั้นจึงประกาศว่า “สรรเสริญพระเจ้ายิ่งใหญ่ ที่ได้ส่งทูตสวรรค์มาช่วยคนของ
พระองค์! พระเจ้าทรงทำได้ทุกสิ่ง ทรงมีฤทธิ์มากจริงๆ!”

นอกจากทั้งสามจะรอดตายจากเตาไฟแล้ว พระราชายังเลื่อนตำแหน่งให้เขาอีก คุณคิดว่าพระเจ้าทรง
อวยพระพรแก่คนที่รัก และเชื่อฟังพระองค์มากแค่ไหน...

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กทำตามครุ

ชายหนุ่มสามคน (ชู 3 นิ้ว)

ถูกโยนลงในกองไฟ (ทำท่าโยนคน)

นำกล้วเหลื่อเกิน (ปิดตา)

แต่พระเจ้าทรงเห็น (เอามือป้องตา)

ทรงส่งทูตลงมาปกป้อง (ยกมือกางออก)

พระเจ้าจะทรงส่งทูตลงมาปกป้องเราเช่นกัน (ชี้ขึ้นไปและยกมือกางออก)

ข้อท่องจำ

อ่านข้อท่องจำจาก ฮีบรู 13:6 ซ้ำๆ ให้เด็กฟังก่อน แล้วจึงให้เขาอ่านจากบัตรคำว่า “พระเจ้าทรงเป็น
พระผู้ช่วยของฉัน ฉันจะไม่กลัว”

จากนั้นถามคำถามต่อไปนี้

1. หนูจะกลัวไหม? ถ้าเราจะต้องอยู่คนเดียว (ไม่กลัว...เพราะพระเจ้าอยู่ด้วย)
2. หนูจะกลัวไหม ถ้าฟ้าผ่าเสียงดัง? ฯลฯ

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

บ้านของชาติอยู่ในสลัมแห่งหนึ่ง ที่นั่นเป็นที่แออัด มีบ้านหลายหลังปลูกอยู่ติดๆกัน ชาติอยู่กับคุณอาซึ่งทำงานเป็นครู ทุกวันคุณอาจะไปสอนหนังสือ ส่วนชาติก็ออกไปเรียนหนังสือ

วันเสาร์หนึ่ง ..คุณอาต้องออกไปเรียนแต่เช้า ส่วนชาติก็อยู่บ้านคนเดียว ชาติเริ่มทำความสะอาดบ้านให้เรียบร้อย คิดว่า ...พรุ่งนี้ชาติจะได้ไปโบสถ์ ชาติชอบฟังเรื่องที่คุณครูเล่า ชอบร้องเพลง ชอบเล่นกับเพื่อนทุกคนในโบสถ์

ขณะที่ชาติกำลังคิดเพลินอยู่นั้น เขาก็ได้กลิ่นเหม็นไหม้ ชาติรีบออกไปหน้าบ้าน โอ...อะไรนั่น!! “ไฟไหม้...ไฟไหม้!!!” เสียงชาวบ้านตะโกนบอกต่อกัน

ชาติยืนเซไปมา คนวิ่งไปมากันอลหม่าน มองซ้ายมองขวา ไม่รู้จะไปฟังใคร ชาติหวั่นบ้านหวั่นตัวเอง ไม่รู้ว่าจะหนีเอาชีวิตรอด หรือจะเข้าไปขนของดี ไฟกำลังลุกลาม เสียงคนก็อื้ออึง ชาติร้องไห้โฮ... หากคุณอากลับมาจะอย่างไร ถ้าบ้านและข้าวของถูกไฟไหม้หมด

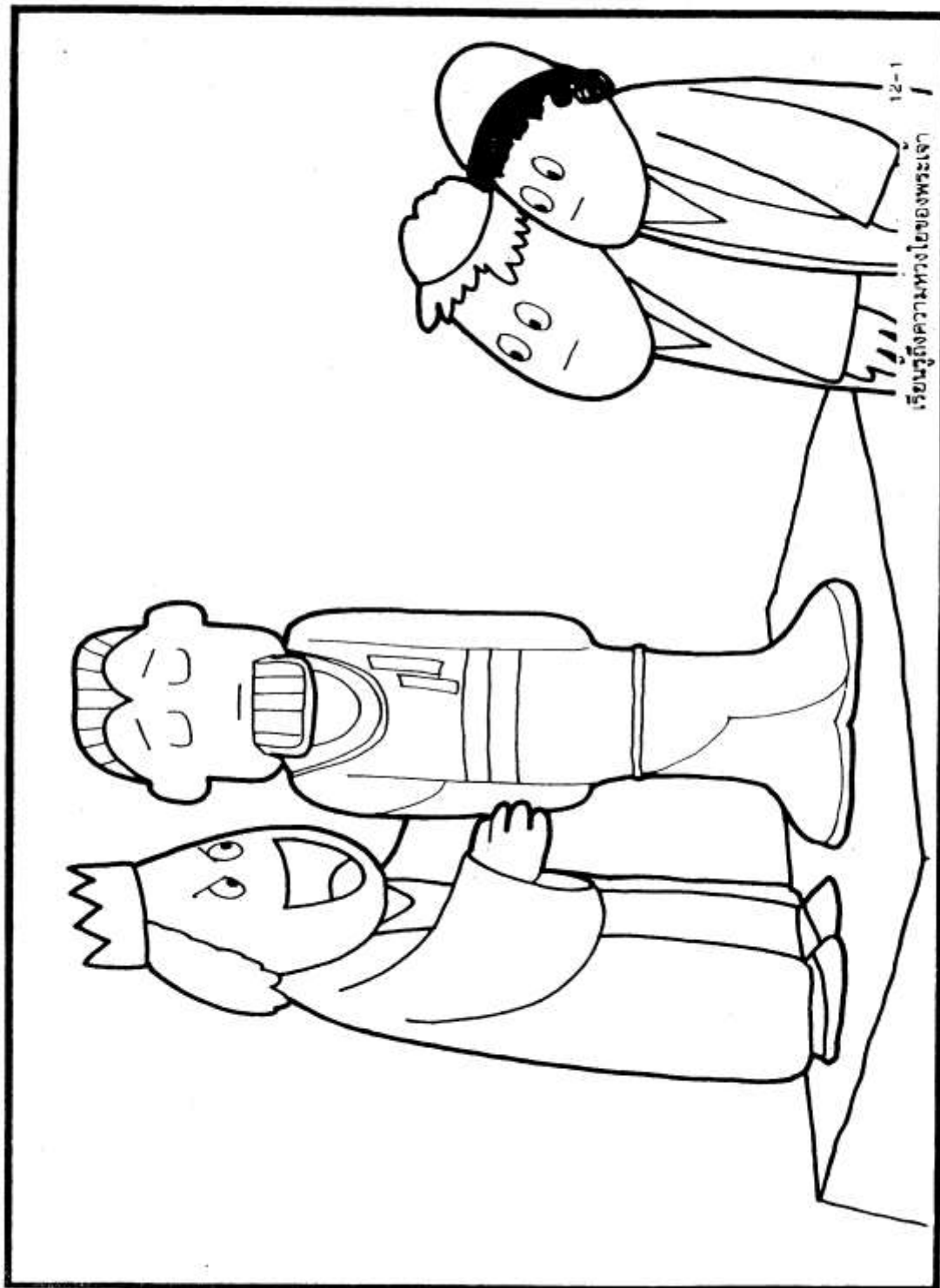
ทันใดนั้นเอง ชาติก็คิดถึงพระเยซู! ...พระองค์ต้องช่วยได้ ชาติรีบอธิษฐาน “พระเยซูเจ้าข้า ขอทรงช่วยลูกด้วย...ขอทรงช่วยดับไฟ ช่วยบ้านของลูกด้วย” ชาติละล้าละลักอธิษฐาน

คนรอบข้างต่างเริ่มเอะใจ และหยุดมองมาที่ชาติ “เด็กคนนี่ดูสงบและเยือกเย็น” ต่างคนต่างเริ่มคิดได้ “พวกเรานี้โง่งง แทนที่จะสงบจิตใจ ช่วยกันแก้ปัญหา กลับตกใจว่าวุ่นทำอะไรไม่ถูก” แล้วพวกเขาจึงหันมาร่วมกัน ช่วยกันดับไฟ พระเจ้าทรงอยู่กับพวกเขา ทรงช่วยให้ไฟนั้นหยุดลง

เมื่อคุณอากาศกลับมา ซาติเล่าเรื่องให้คุณฟัง ด้วยความรู้สึกขอบคุณพระเจ้าเป็นอย่างยิ่ง เขาบอกคุณ
อาว่า จะนำเรื่องนี้ไปเล่าให้เพื่อนได้ฟัง พระเจ้าทรงดีกับเขามากเพียงไร

เลิกชั้นเรียน

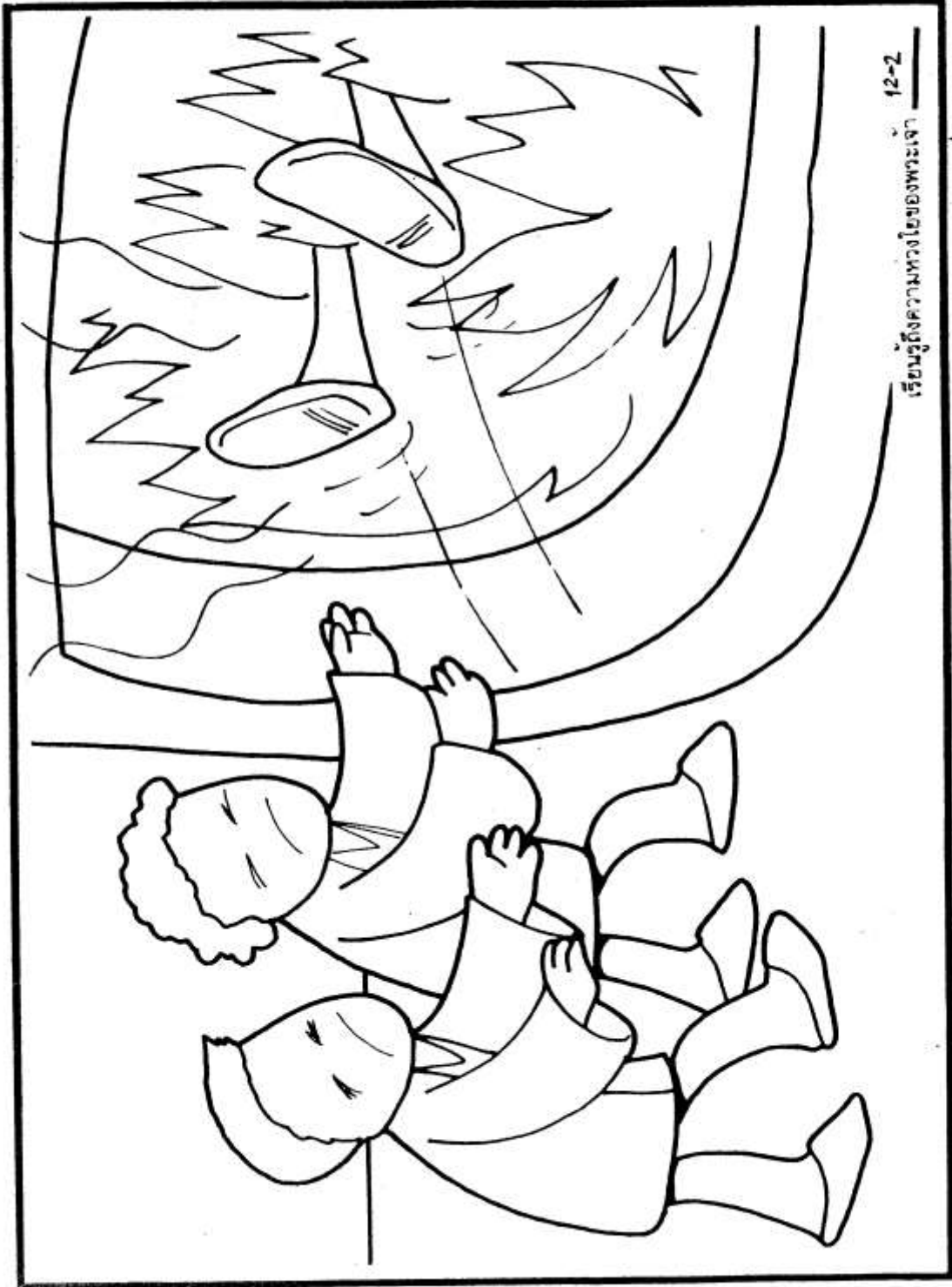
ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู” อธิษฐานปิดชั้นเรียน และแจกกิจกรรม แบบฝึกหัด หนุนใจให้เด็ก
ท่องข้อท่องจำทุกวัน

12-1

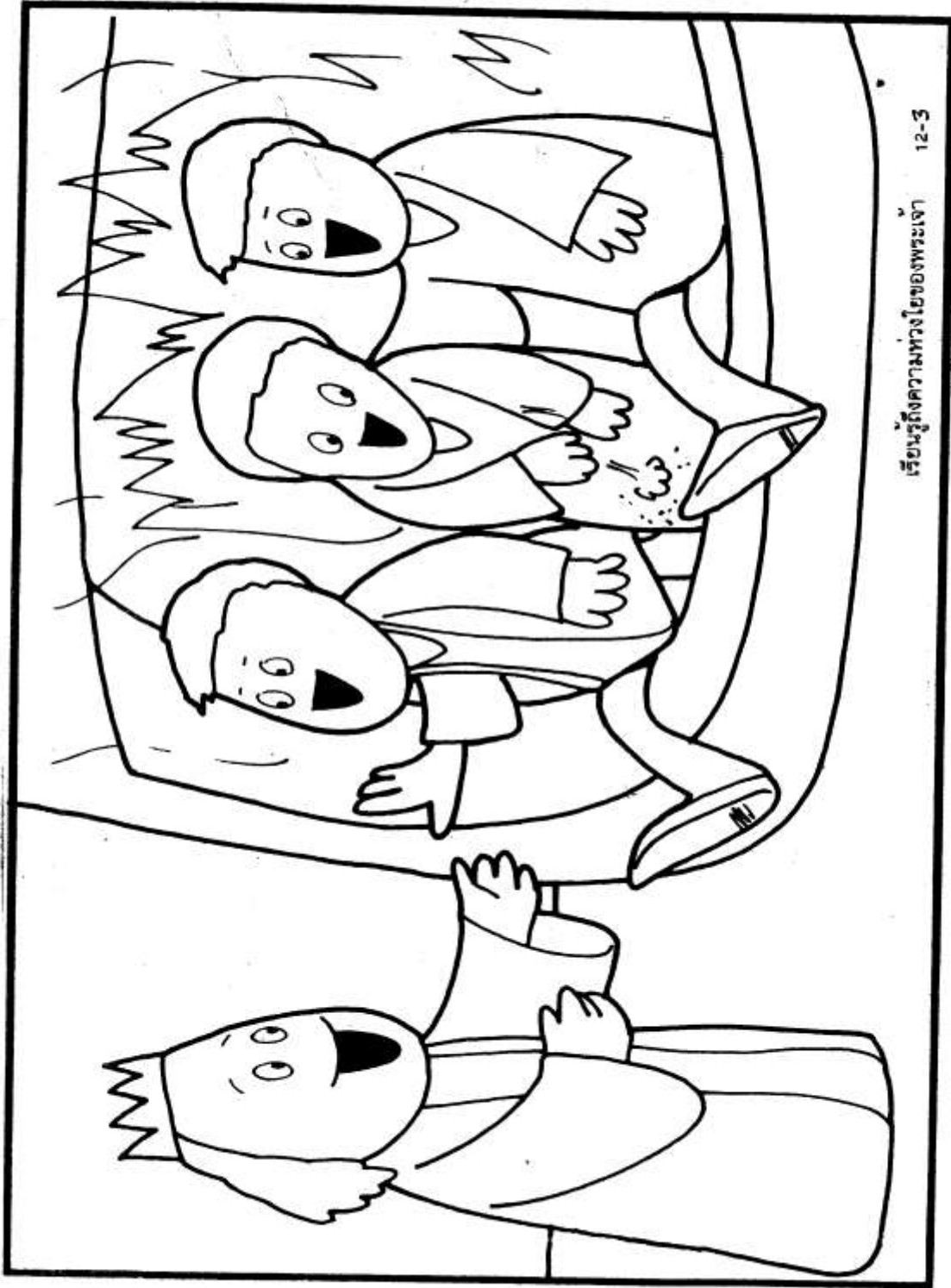
เรียนผู้ถึงความทรงเอยของพระเจา

K.2-4

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้ 12-2

K.2-4

เรียนรู้ถึงความพอใจของพระเจ้า 12-3

K.2-4

เขียนถึงถึงความท่วงโฉบของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

บทที่ 13

เยเรมีย์รอดตาย

ข้อพระคัมภีร์ เยเรมีย์ 38:1-13

ข้อท่องจำ ทบทวนและแข่งขันข้อท่องจำ

- เป้าหมายบทเรียน
1. เพื่อสอนให้เด็กได้รู้ถึงความห่วงใยที่พระเจ้าทรงมีต่อผู้ที่รักพระองค์
 2. ให้เด็กรู้สึกวางใจในพระเจ้า
 3. ให้เด็กที่จะทำตามคำสอนของพระเจ้า

อุปกรณ์การสอน พระคัมภีร์ ภาพแผ่น แผ่นเพลง ข้อท่องจำ แบบฝึกหัด กระดาษแข็ง ริบบิ้น กว้าง 1 นิ้ว กรรไกร สีข้อท่องจำของทุกบทที่ผ่านมา

แนวความคิดสำหรับครู

แม้ว่าผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ต้องตกอยู่ในความลำบาก พระเจ้าก็ไม่ได้ทรงทอดทิ้ง บทเรียนบทนี้จะเป็นตัวอย่งอันดีสำหรับเราทุกคนว่า เมื่อเราทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ก็จะสถิตกับเราเสมอ ไม่ว่าเราจะตกอยู่ในสถานการณ์ใด พระองค์ทรงมีวิธีที่จะช่วยเราได้เป็นอย่างดีที่สุด

เด็กๆได้เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้ามาแล้วหลายบท เน้นอนที่ความรู้สึกที่เขามีต่อพระเจ้า คือการวางใจในพระองค์ เขาไม่มีข้อสงสัยในความรักของพระองค์

บทนี้เป็นบทสุดท้าย ให้เราเน้นในวันนี้ว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเด็กๆเสมอ เขาจะเข้าใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเจ้าได้ เขาอธิษฐานได้ทั้งเพื่อตนเองและเพื่อผู้อื่น เขาไม่ต้องกลัวอันตรายใดๆ เมื่อพระเจ้าทรงอยู่ด้วย ให้เด็กมีทัศนคติว่า “เมื่อฉันรักและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งฉันเลย”

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กมาถึงชั้นเรียน ให้ครูและเด็กมีโอกาสพูดคุย และเล่นด้วยกันก่อนสักครู่ ก่อนที่จะเริ่มเรียน และนมัสการ

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

- อุปกรณ์**
1. กระดาษแข็งตัดขนาด 7x4 นิ้ว และกริดเป็นรอยยาว 1.2 นิ้ว ทั้งด้านบนและล่าง
 2. ริปบิ้นกว้าง 1 x10 นิ้ว
 3. กรรไกร, สีเมจิกชนิดลบไม่ออก

วิธีทำ ให้เด็กวาดรูปคนง่าย ๆ ลงไปบนริปบิ้น สอดริปบิ้นตามรอยกริด ดึงขึ้นลงได้ จะเป็นเหมือนคนถูกดึงขึ้นลง

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรัก เรามาพบกัน” แนะนำเพื่อนใหม่

ถวายทรัพย์ เราถวายทรัพย์เพราะเรารักพระเจ้าของเรา ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” ขณะที่เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย

- ร้องเพลง**
1. ความยินดีในพระเจ้า
 2. พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน
 3. ในพระนามพระเยซู
 4. พระเจ้าเป็นความรัก

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงห่วงใย และทรงพิทักษ์รักษาเราอยู่เสมอ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ
ครอบครัว ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร พ่อ แม่ พี่น้องของเรา

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆรู้ไหมว่า เมื่อเราต้องตกอยู่ในอันตราย เราก็อยากมีเพื่อน อยากให้มีคนช่วยเรา พระเจ้าทรงให้
เรามีเพื่อนเพื่อช่วยเรายามทุกข์ยาก มีชายคนหนึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าถูกคลื่นแก่งเขาเกือบจะตายใน
ครั้งนั้น เรามาดูซิว่าพระเจ้าทรงทำอะไรบ้าง?

เปิดพระคัมภีร์ เยเรมีย์ 38:1-13

เยเรมีย์เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงสั่งให้เขาทำอะไร เขาจะทำตามทุกอย่าง ให้ไป
ประกาศเขาก็ไป ให้ไปช่วยคนป่วยเขาก็ไป และวันหนึ่ง พระเจ้าทรงสั่งให้เขาเตือนประชาชนทั้งหลายรู้ทั่ว
กันว่า

“ให้ทุกคนหนีออกจากเมือง เพราะกองทัพของศัตรูจะมาตีเมือง ถ้าไม่หนีออกไปนะ เจ้าทั้งหลาย
จะต้องตายด้วยดาบของศัตรู จะไม่มีอาหารกิน เจ้าจะต้องทนทุกข์ทรมานมาก”

เมื่อประชาชนได้ยินดังนั้น หลายคนก็เชื่อฟัง และรีบขนของออกจากบ้าน พาภรรยา ลูก และสัตว์
เลี้ยงหนีออกไปอยู่ที่อื่น พวกนี้ฉลาดเพราะเขาฟังเสียงเตือน เขารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเขา ไม่ต้องการให้เขา
ต้องทรมาน และเขาก็รีบทำตามคำเตือนทันที

แต่...ยังมีหลายคนที่ไม่เชื่อ!! เขาคิดว่าเยเรมีย์แค่ลัทธิทำให้คนกลัวเขาไม่ออกไปจากบ้านของเขา
ดังนั้นพวกนี้จึงไปทูลพระราชาว่า

(แสดงภาพ 13-1) “ข้าแต่พระราชา ขอทรงโปรดฆ่าเยเรมีย์ให้เสียให้ตาย! ...เพราะเขามาทำให้คนทั้ง
เมืองและทหารกลัว เราไม่มีสงครามหรอก จะไปเชื่อเยเรมีย์ได้อย่างไร?”

คนเหล่านี้ไม่สนใจว่า เยเรมีย์เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เขาต้องการฆ่าเเยเรมีย์ ส่วนพระราชาก็เชื่อทุกคำที่พวกนี้กล่าว โดยไม่เรียกเเยเรมีย์มาไต่สวน ...เด็กๆคิดว่าพระราชานูเบานี้ทรงทำอะไร

พระราชากล่าวว่า

“นี่แน่ะ ท่านจะอย่างไรกับเเยเรมีย์ก็ได้ตามใจท่านนะ” เด็กๆช่วยกันคิดซิว่า โอ...เราจะทำอย่างไรดี? เเยเรมีย์ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแต่กำลังจะถูกฆ่า!!

(แสดงภาพ 13-2) และแล้ว พวกศัตรูก็เริ่มต้นวางแผนฆ่าเเยเรมีย์ ดังนั้นพวกเขาทำตามแผนที่ ... พวกเขาจับตัวเเยเรมีย์ แล้วผูกเชือกที่มือ พาไปที่บ่อน้ำแห่งหนึ่ง พวกเขายกเเยเรมีย์ขึ้น โยนเขาลงไปในบ่อซึ่งลึกมาก น่ากลัวอะไรเช่นนั้น!! เเยเรมีย์กลัวและไม่กล้าสู้ เพราะศัตรูตัวใหญ่ๆทั้งนั้น

โอ...บ่อนี้มีดเหลือเกิน...ร่างของเเยเรมีย์เริ่มสั่นเพราะความหนาว ในที่สุดเท้าของเขาก็โดนน้ำ “ถึงน้ำแล้วหรือ? ถ้าจะต้องว่ายน้ำในนี้นานๆคงหมดแรง โอ...พระเจ้าขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ด้วย”

ขอบคุณพระเจ้าที่บ่อนั้นมีน้ำไม่มาก ส่วนใหญ่เป็นโคลนและๆ เมื่อเเยเรมีย์ไปถึงก้นบ่อ เขาก็ค่อยๆจมโคลน เขาริบซักเท้าขึ้นมาข้างหนึ่ง

“โอ...มีแต่โคลนทั้งนั้น!” มันเป็นที่มืดเหม็นและแฉะ ไม่มีอาหาร เด็กๆว่า ถ้าเขาจะต้องอยู่ที่นี้หลายๆวัน เขาจะเป็นอย่างไร? (ให้เด็กออกความคิดเห็น) เเยเรมีย์นั่งลงก็ไม่ได้ ต้องยืนอยู่ตลอดเวลา ยิ่งกลางคืนก็จะยิ่งหนาว เเยเรมีย์คิดถึงพระเจ้าของเขา

“โอ พระเจ้าที่รัก ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ด้วยเถิด อยากออกจากที่นี่เดี๋ยวนี้” เขาอธิษฐาน

พระเจ้าทรงลืมเเยเรมีย์หรือเปล่า?...ไม่เลย...พระเจ้าไม่ทรงลืมเขา ทรงเป็นผู้ช่วยของทุกคนที่รักพระองค์ จำได้ไหมว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของฉัน ฉันจะไม่กลัว” เอ...แล้วพระเจ้าจะทรงช่วยเเยเรมีย์อย่างไรดีล่ะ?

เยเรมีย์เองมีเพื่อนสนิทชื่อ เอเบคเมเลค (ทบทวนชื่อให้เด็กจำได้) เมื่อเขาได้ข่าวว่าเยเรมีย์ถูกทิ้งลงไปในบ่อน้ำ เขาก็กลัวใจและเป็นทุกข์มาก “ฉันจะช่วยเยเรมีย์อย่างไรดี?” เขาคิด...คิด...ในที่สุดเขาก็คิดออก เอเบคเมเลครีบไปเข้าเฝ้าพระราชกราบทูลว่า “ข้าแต่พระราชกรณียกิจได้ทิ้งท่านเยเรมีย์ลงในบ่อน้ำ ท่านอาจหิวจนตาย หรือหนาวตายก็ได้ ขอพระราชกรณียกิจโปรดเมตตา อย่าให้ ท่านเยเรมีย์ต้องตายในนั้นเลย ท่านไม่ได้ทำผิดประการใด”

ขอบคุณพระเจ้า! พระราชาเองทรงสั่งให้เอเบคเมเลค และอีก 30 คน ไปช่วยเยเรมีย์! เอเบคเมเลคทำตามคำสั่งของพระราชกรณียกิจด้วยความดีใจเป็นอย่างยิ่ง เขาพาคน 30 คนและหาเชือกกับเสื้อผ้าเก่าๆมา และสั่งคนทั้ง 30 ว่า

“เร็ว!! เร็วเข้า! รีบไปยังที่ขังน้ำกัน” เมื่อไปถึง เขาก็ผูกเชือกเป็นเชือกยาวๆ แล้วตะโกนลงไปว่า “ท่านเยเรมีย์ ท่านไม่ต้องกลัว พระเจ้าทรงส่งข้าพเจ้ามาช่วยท่านแล้ว” และเขาก็ได้หย่อนเชือกและเสื้อผ้าที่ผูกต่อกันนั้นให้เยเรมีย์

“ขอท่านคล้องเชือกไว้รั้งเร้นะ พวกเราจะดึงท่านขึ้นมา”

(แสดงภาพ 13-3) แล้วเยเรมีย์ก็ทำตามทีเอเบคเมเลคแนะนำ เขาขอบคุณพระเจ้ามากที่ทรงเป็นห่วงเขา คนทั้ง 30 คนได้ช่วยกันดึงเยเรมีย์ขึ้นมาอย่างนิ่มนวล เมื่อขึ้นมาถึงปากบ่อ โอ้โฮ...ตัวของเขามีแต่โคลนเต็มไปหมด!

เอเบคเมเลคเห็นดังนั้นก็กล่าวว่า “ มาเถอะไปอาบน้ำ ล้างตัวให้สะอาด ข้าพเจ้าจะหาอาหารให้ท่านเอง”

“ขอบคุณท่านเอเบคเมเลคมาก” เยเรมีย์กล่าว “พระเจ้าทรงดีจริงๆไม่ทรงทอดทิ้งข้าเลย” เยเรมีย์รอดตายเพราะพระเจ้าทรงช่วยท่านไว้ สรรเสริญพระเจ้า!

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กดูรูปของครูอีกครั้ง และให้ช่วยกันเล่าเรื่องทบทวน

ข้อท่องจำ

ทบทวนข้อท่องจำโดยแบ่งกลุ่มแข่งกันท่อง ให้รางวัลกับฝ่ายชนะ และรางวัลปลอบใจกับกลุ่มที่แพ้

อ่านเรื่องให้เด็กฟัง

ณ หมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลแห่งหนึ่ง ได้เกิดโรคร้ายแรง โรคนี้ทำให้ผู้ป่วยอ่อนเพลียงลงเรื่อย ไม่มีแรง จนในที่สุดก็ตาย

เด็กชายผู้หนึ่ง เป็นโรคนี้ เขาพยายามพักผ่อนให้มาก แต่โรคกลับกำเริบขึ้นเรื่อยๆ เขาไม่รู้จะทำอย่างไรดี...

และแล้ววันหนึ่ง...ขณะที่เขานอนอยู่นั้น เขานึกขึ้นได้ว่า ครั้งหนึ่งแม่ของเขาไม่สบาย และมีคนมาอธิษฐานเพื่อในพระนามพระเยซู แม่ก็หายป่วย โอ...เขาอยากให้ใครสักคนมาอธิษฐานเพื่อเขาด้วย

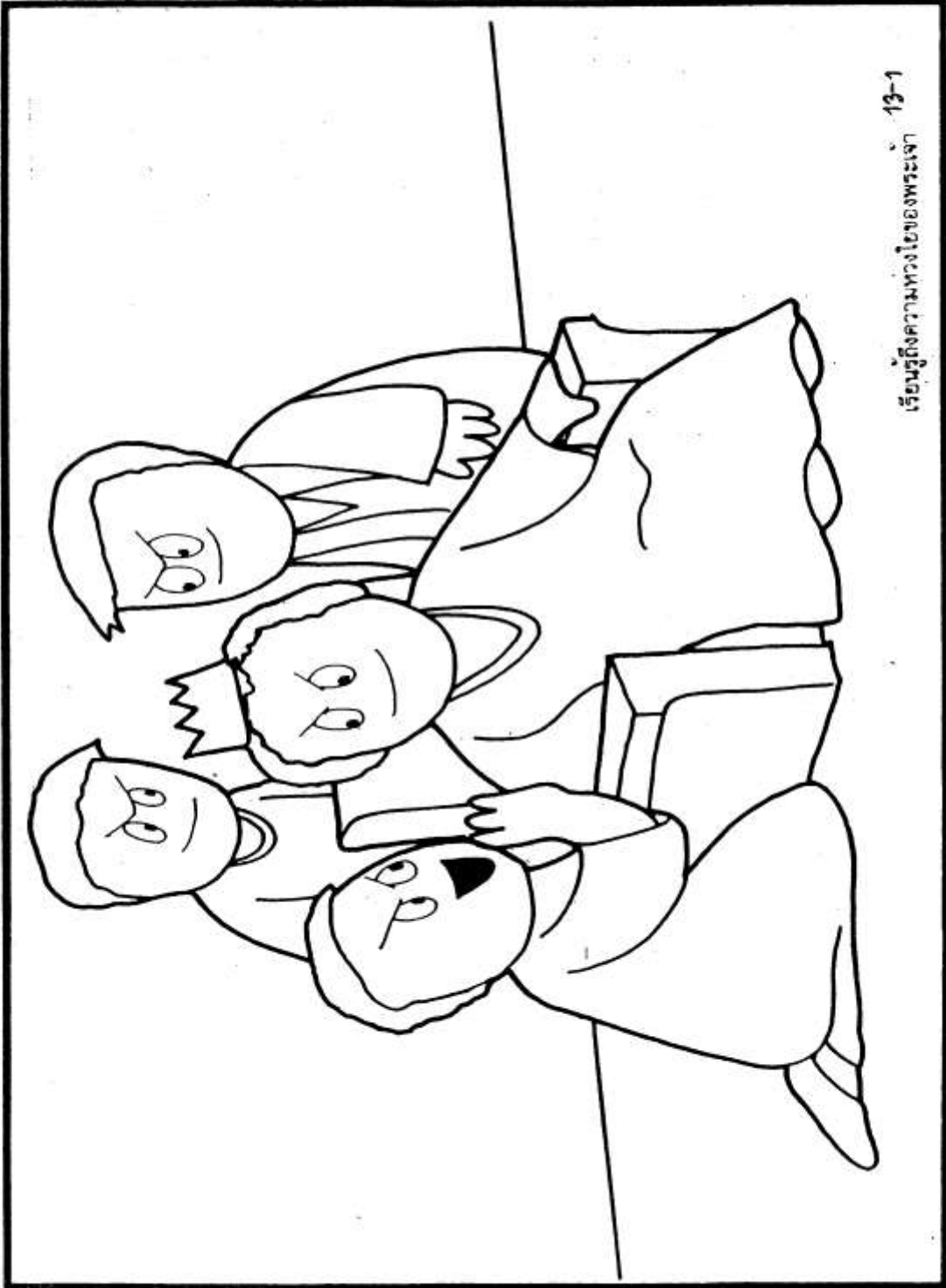
ในหมู่บ้านนั้น ไม่มีคริสเตียนสักคน เขาจะอย่างไรดี? พ่อของเขาเห็นว่า ลูกต้องการให้ใครสักคนมาอธิษฐานเพื่อ...ดังนั้น พ่อจึงตัดสินใจออกเดินทาง ไปยังอีกหมู่บ้านซึ่งมีคริสเตียนอยู่...

พ่อพบคริสเตียนผู้หนึ่งที่นั่น จึงขอร้องให้คริสเตียนไปอธิษฐานเพื่อลูกของเขา เมื่อคริสเตียนผู้นั้นได้ยินว่า เด็กป่วยหนัก เขาก็รีบเดินทางมาที่บ้านเด็กชายนั้นทันที ถึงแม้เวลานั้นจะค่ำและฝนก็ตกหนัก... คริสเตียนผู้ที่รักพระเจ้าได้เข้าไปเห็นเด็กชายนอนหายใจอ่อนเต็มที เขาเกือบจะตายอยู่แล้ว เขาวางมือที่เด็กชายและอธิษฐาน ในนามของพระเยซู ...อัศจรรย์จริงๆ เช้าวันรุ่งขึ้น เด็กชายผู้นี้มีอาการดีขึ้นมาก

พระเจ้าทรงส่งคริสเตียนมาอธิษฐานเพื่อเด็กชาย ขอขอบคุณพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของเรา

เด็กชั้นเรียน

แจกแบบฝึกหัด และกิจกรรมให้เด็ก เตือนให้เขาท่องพระคำของพระเจ้าทุกวัน ร้องเพลง “ขอบคุณ
พระเยซู”

เรื่องดีถึงความหมายของพระเจ้ 13-1

K.2-4

13-2

เรียนรู้ถึงความห่วงใยของพระเจ้า

K.2-4

เยเรมีย์ถึงความหวังโยของพระเจ้า

ชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ชุดที่ 4

เพลง มีพระเยซูอยู่ในเรือ

G C D7 G
มีพระเยซูอยู่ในเรือ เราจะยิ้มต่อกัน ยิ้มต่อกัน ยิ้มต่อกัน

G C D7 G
มีพระเยซูอยู่ในเรือ เราจะยิ้มต่อกัน เราจะพายกลับบ้าน

G D7 D7 G
พายกลับ พายกลับบ้าน พายกลับ พายกลับบ้าน

G C D7 G
มีพระเยซูอยู่ในเรือ เราจะยิ้มต่อกัน เราจะพายกลับบ้าน

เพลงพระเจ้าทรงอยู่กับฉัน

C G7
พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน

F C G7 C
พระองค์รักฉัน พระองค์รักฉัน ฉันไม่ต้องกลัว

เพลงความยินดีในพระเจ้า

D A7 A7 D
ความยินดีในพระเจ้า เป็นกำลังของข้า ความยินดีในพระเจ้า เป็นกำลังของข้า

G D A7 D
ความยินดีในพระเจ้า เป็นกำลังของข้า ความยินดีในพระเจ้า เป็นกำลังของข้า

